

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

I Ş I Ğ I N A Ş K I Y L A

İLHAN İREM

“Müziğin Mistik İlahı”

ÖZLEM SÜYEV ZAT

SİYAH
BEYAZ

I Ş I Ğ I N A Ş K I Y L A

İLHAN İREM

“Müziğin Mistik İlahı”

ÖZLEM SÜYEV ZAT

İlhan İrem'e dair bir kitap, yazarın göz koridorlarının
zamansız zamanları göreceği / göstereceği bir "Müjde"dir.
Işık ve sevgiyle...

İlhan İREM

Sonsuzluğun kapısından geçtiğinde ruhum,
Karşılaştım, O'nun güzelliğiyle...
Işığın özünden gelen bir ışık,
Yüreklere sevdalı şarkılar söylüyordu...

Özlem SÜYEV ZAT

“Okuma alışkanlığınıza renk katmak için...”

Aletya Kütüphanesi**siyahbeyazkitap@gmail.com**

Kitap	: <i>Işığın Aşkıyla: İlhan İrem</i>
Yazar	: <i>Özlem Süyev Zat</i>
Genel Yayın Yönetmeni	: <i>Murat Kaplan</i>
Editör	: <i>Çağdaş Tepe</i>
Redaksiyon	: <i>Nihal Altınova</i>
Baskıya Hazırlık	: <i>Mehtap Çağ</i>
Görsel Tasarım	: <i>Sinan Acioğlu</i>
Kapak Fotoğrafı	: <i>Semih Güner</i>
Baskı	: <i>Ezgi Matbaacılık, Sanayi Caddesi, Altay Sokak, Çobançeşme-İSTANBUL Tel: (0212) 452 23 02</i>
Baskı Tarihi	: <i>Mayıs 2008</i>
Baskı Adedi	: <i>1000</i>
ISBN	: <i>978-9944-490-57-3</i>

© Bu eserin yayın hakları Siyah Beyaz Basım Yayın Dağıtım'a aittir.

Yayınevinin izni olmadan basılamaz, cd. v.b. şekliyle çoğaltılamaz.

Kaynak gösterilecek yazılar dışında alıntı yapılamaz.

Adres	: <i>Moda Cad. Halis Efendi Sok. Bayraktar Apt. No:2/3 Moda-Kadıköy-İstanbul</i>
Tel	: <i>(0216) 337 03 09</i>
Faks	: <i>(0216) 337 03 32</i>
Web	: <i>www.siyahbeyazkitap.com</i>
E-mail	: <i>siyahbeyazkitap@gmail.com</i>

"Okuma Alışkanlığınıza Renk Katmak İçin..."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Özlem Süyev Zat: İstanbul’da doğdu. Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo-TV bölümünü bitirdi. Uzun yıllar gazetecilik yaptı. Birçok mesleki ödöl aldı.

Yazarın bu güne değin, “Sevgim Sonsuza Kadar Seni Korusun”, “Güvercincik”, “Özden Gelen” adlarını taşıyan üç kitabı yayımlandı.

Özlem Süyev Zat, 1987 yılında tanıştığı İlhan İrem’le, 20 yılı aşkın bir süredir devam eden dostluğunun ruhsal boyutlarını, dördüncü kitabı, “Işığın Aşkıyla İlhan İrem” kitabına taşıdı.

Yazarın çalışmalarına ilişkin daha ayrıntılı bilgi için kişisel sitesi, www.ozlemsuyev.com’u ziyaret edebilirsiniz.

IŞIĞIN AŞKIYLA
İLHAN İREM

ÖZLEM SÜYEV ZAT

İÇİNDEKİLER

Teşekkür	11
İlhan İrem	15
Önsöz	17
Öykü	19
İrem'e... ..	33
Ne Dedi	57
Özlem Süyev Zat: İlhan İrem Yazıları	105
Özlem Süyev Zat: İlhan İrem Röportajları	143
Sonsuzluğun Sesleri	167
İlhan İrem Diskografı	287
İlhan İrem'in Kitapları ve Resim Sergileri	289
İlgili Adresler	290

“ Sevmiş miydim seni, git de sor sonsuzluğa...”

TEŞEKKÜR

Sevgili Naci Keklik, kitaba başladığım ilk günden beri 11 verdiğin desteğe, değerli katkılarına, yol arkadaşlığına ve dostluğuna sonsuz teşekkürler...

Sevgili Semih Güner, kapağa anlam katan fotoğrafların için çok teşekkürler...

**Bu kitapta yer alan çalışmaların tümü, zlem Syev 13
Zat'ın hissedişlerinden yola çıkararak yazdığı öznel yorum-
larıdır. Bazı eserler, farklı boyutsal açılımları nedeniyle
tekrarlanarak farklı biçimlerde kullanılmıştır. İlhan İrem,
eserlerinin her bilinçte farklı bir açılımı ve anlamı vardır.**

İLHAN İREM

İlhan İrem, 1955 senesinde dünyaya geldi.

1973 Yılında, besteci, söz yazarı, yorumcu olarak müzik dünyasına girdi.

15

Yalnızca kendi yapıtlarını seslendirmeyi sürdürerek kendine özgü bir ekol oluşturdu.

Seksenli yıllarda öykülerini besteleyerek kurguladığı uzun soluklu müzik yapıtlarıyla, Senfonik Rock tarzında çalışmalara yöneldi.

Aynı yıllarda yazı çalışmalarına başlayan sanatçı, bugüne kadar, hikâyelerini, denemelerini, şiirlerini içeren beş kitap yayımladı.

Soyut resim çalışmaları yapan İlhan İrem, kişisel resim sergileri açmaktadır.

Birçok ödüle, yedi altın plağa sahip olan sanatçı, çizgi dışı, evrensel anlatımıyla, bugüne kadar on single, yirmi iki uzunçalar yayımlamıştır...

“Çağdaş bir ozan” olarak kabul edilen İlhan İrem, eserlerine yansıttığı, mistik, metafizik, doğaüstü, tasavvufi çağrışımlarla, çok özel dinleyici kitlesine sahiptir.

Sanatçının tüm üretimleri, duygularını yitirmiş sanal dünyaya ve karanlıklara alternatif olarak, “Işık ve sevgiyle” felsefesinde şekillenen bir evrensel sevgi ve yeniçağ öğretisinin izlerini taşımaktadır.

ÖNSÖZ

HİSSEDİŞ

Her bakışta bir düştü yaşanan ve yaşandıkça kül olan... Sonsuz bir sevgi dansında buluştuk bir gün beraber ve yol aldık bilinmez kâinatlar boyunca... Sevgiye açılmış kanatlara tutunmuş uçarken sınırsız göklerde, belki bir çılgıktı beklediğim ama yoktu... Öylesine dingin, sessiz ve duru...

17

Koyu, kirli yalnızlıklarda boğulanlara Işık'tan haberci olmak bazen ne zordur değil mi!?

Tüm kirlenmişliklerin arasından geçerken bile ak pak tertemiz kalabilmek...! En koyu yalnızlıklarda, karanlıklar içinde yürürken ve uçarken, sadece yüreğine sarılıp uyumak...! Dilemek *"Yalnız kalsın, yalnızlıklar..."* Zordur hem de çok zordur...! Senin gece uçurumlarını seyrederken, hangisine uçup aydınlatmanın gerektiğini şaşırmış olman doğal...

Her şey ne zaman başlar ve ne zaman biter yalnızlıklar? Sonsuzluğun düş bahçelerinde uçuşur yalnızlıklar ve o yalnızlıklardan açılır sonsuz kâinatlar... Sen ne kadar da iyi bilirsin; kendini en yalnız hissettiğin anda bile, sevgi dolu kalabalıklardasındır. İnsanlar bıraksa da seni, asla bırakmaz Kâinat'ın sevgi dolu güçleri. Ve o güçlerden güç bulup yeniden çoğalırsın, sevdikçe

yüreğinden, her seferinde yeniden doğarsın... Doğdukça ölümsüzleşir, ölümsüzleştikçe yeniden doğmak istersin, uçsuz bucaksız yaşam pınarlarından...

Tüm bunları yapmak, hem ne zor, hem de ne keyiflidir... Çünkü zoru başarmak keyiftir...! Zorluk olmadan, keyfe de ulaşılmaz...

Sen bil ki, daima, bu dualite de, siyahların üzerinde uçuşan ak ışıktan kristal kanatlı, kristal yürekli bir efsanesin... Hala, haberlerini bekler, karanlıktaki ışıklar, daha parlak ışıltılarla parlayabilmek, yüreklenmek ve ilhanlığının ışık ordularında bir nefer olabilmek için... Onlar ruhlarının özgür bırakılmasını haykırırlar. Çünkü ışık özgür kalınca daha çok parlar ve ulaşır sonsuzluğun en karanlık deliklerine kadar...

Tüm olanların ve olmuşların ardından biliyorum ki, senin için **“HERŞEY ŞİMDİ BAŞLIYOR!..”** Bitimsiz bir şimdide daima ileri...

Işık ve sevgiyle

ÖYKÜ

BİR HABERCİ GÜVERCİNİN YÜREĞİNDEN DOĞAN KRİSTAL KANATLI KUŞ

Sonsuzluğun o yaradılış, “an”ında, bir Haberci Güvercin çıktı yola... *Açıldı kanatları bilinmez bir ışıltıya...* Yüreğinde ışığın aşkı, dilinde sevda sözcükleri...

19

O sevdalı bir varlıktı... Sevdalı bir yürek... Arayışın girdaplarında kanat çırpardı, yükselişin sarmallarına... Hep daha yukarı, daha yukarı, en yukarı...

Durmaksızın, bıkmaksızın, kırılmaksızın *“bir çift kanat üzerinde”*, yaradılışın uzaylarında sonsuzca uçmak... Yıldızdan yıldızda konmak... Sevdalı ağaçların dallarında şakımak... Umut dağıttığın her yürekte var olmak... Umutsuz yüreklere kanat çırp-mak, onlara pencerelerinden gün doğumunu müjdelemek, varlığında, şarkısında, şiirinde, sözünde, sazında, kanadında yeniden doğmak... Her doğumda daha yükselmiş olmak, her doğumla yeni bir var oluşa kanat çırp-mak ve her geceye *“Günaydın!”* diye haykırmak...

İlk kanat çırpışlarında; yüreğinde, ilk gülücüklerin ışıltısı, dilinde umut sözcükleri vardı. İlk gülücüklerle kanat açmıştı enginlere, yol alıyordu alabildiğine...

Haberci Güvercin'in, içine yansıyan çağrı an be an büyüyordu. Dünya'da bulamadıklarını, Kâinat'ın uçsuz bucaksız derinliklerinde aradı. Uçtu, uçabildiğince... Yükseldikçe, evrensel gerçeklerin daha bir farkına varıyordu. Bir çift kanat üzerinde yol aldı durmadan. Ruhu, ne olursa olsun "Durma! Devam et!" diyordu. Sevgiyle kanat çıırttı, "hiçbir şey" olmanın, "her şey" olmak anlamına geldiği, evrenlere...

Haberci Güvercin, uçuyordu yankısal boyutlarda... Aldıklarını aktarıyordu, mesaj pusulalarında... Pusulaları alanların bazıları uyanışa ve değişime doğru yol alıyorlardı ama çoğu hala derin bir uykudaydı... Sordu onlara:

"Ne düşünüyor dersin, gece böyle kara kara..."

Neye ağlıyor dersin, geceler kara kara.....

Sana mı?... Hu! Bana mı?... Hu!

Yoksa ona mı?... Hu!

Yoksa eriyip, geçip giden

Zamanlara mı?

Yoksa birbirlerine sırt çeviren

İnsanlara mı?!"

Kimi zaman ürperdi; hiç yol arkadaşı olmayacak sandı. Dünya'ya şöyle bir göz ucuyla baktı. İnsanlar değil de, sanki yankıları vardı yeryüzünde... Kendini bulamamış, kendi olamamış, gerçeğine ulaşamamış uyuklayan ve sayıklayan insanlar... Pusulasından bu kez bir sitem düşürdü "Yer"e:

"Bir yankısın sen,

Bir şeylerin yankısı.

Hayatın tekrar tekrar,

Bir çarpışın sancısı.

Bir yankısın sen,

Bir şeylerin yankısı.

Hayatın tekrar tekrar,

Bir çarpışın sancısı.

Saygı nerde, sevgi nerde, sen nerde?..

Yalnızca yankılanan sesin duyuluyor perde perde”

Sanki, “hiçbir şey ülkesinde”, “hiçbir şey” hiç değişmiyordu... Her şey kendini başka kılıklarda tekrar ediyordu.

Haberci Güvercin, ruhunun ışıltısında, evrensel göklerde yol aldığı zamanlarda, her şeyle birdi... O uçuşlarında görüyordu ki, iç uzaylarında ne varsa dış uzayda da aynısı var... Fizik bedenimizde, ruhumuzda düşüncemizde, ne varsa dış uzayda da genişlemiş halde o var... Birlikte varlık, varlıkta hiçlik var. Aslında ne iç uzay ne de dış uzay var... Her şey tek “bir” varlık:

“Hiçbir şey ülkesinde,

Hiçbir şey ‘her şeymiş’.

Her şey ‘hiçbir şey’.

Hiçbir şey

Her şey hiçbir şey

Aşklar dostluklar arkadaşlık...

Hiç bir şey hiçbir şey

Dağlar nehirler ağaçlar

Hiçbir şeymiş hiçbir şey!..

Anılar yarınlar görüntüler,

Hiçbir şey hiçbir şey

Hiçbir şey her şey her şeymiş

Her şey hiçbir şey

Hiç bir şey her şey

Her şey hiçbir şey”

Haberci Güvercin, Evren'in gizemli göklerinde yol aldıkça, daha bir derinden kavırıyordu, yaşadığımız dünyanın bir hiçlik olduğunu, var sanılanın aslında derin bir illüzyondan başka bir şey olmadığını ve anlıyordu üzülmünün anlamsızlığını:

***“Bir sabah, bir başka sabah gibi baksaydın aynaya
Ve yavaş yavaş başlasaydın gerçekleri anlamaya
Kanında yavaş yavaş bir şeyler, bir şeyler kaynayınca
İnsan bir başka olur sevgiyi gerçekten anlayınca
Anlayacaksın sorunların yalnız sende çözüldüğünü
Anlayacaksın ağlayınca yalnız senin üzüldüğünü
Anlayacaksın sorunların yalnız sende çözüldüğünü
Anlayacaksın ağlayınca yalnız senin üzüldüğünü
Şöyle gülümse, kalk yüzünü yıka
Sonra neşeyle bak şu aynaya”***

22

“Ayna”... O aynalar bildiğimiz sırlı aynalar değildi. O aynalar bize bizi gösteren, hatalarımız. Başka insanları, olayları bizle karşılaştırarak anlatan “sır”lı aynalardı...

O, sırlı aynalardan da geçti, yansımasını bambaşka bedenlerde izledi ve sonra, her şeyi gören ve anlayan gözlerle baktı, yaşadığı dünyaya... Gördü ki, sevgiden yaratılmış parçacıklar, Dünya'nın düş bahçelerine düştüklerinde, o derin illüzyonun etkisiyle her şeyi gerçek sanıp kapılıyorlardı egolarının vahşetine... Sevgide, sevgisizliği bulabiliyorlardı. Egosal savaşlarında masum kanı döküyorlardı. Üzerinde barındıkları o güzelim dev canlıyı, Dünya'yı, acımasızca kullanıyor, örseliyor, yavaş yavaş öldürüyorlardı. Dünya, bir katastrofun etkisi altındaydı. Haberci Güvercin'in mesajıysa, ışığa, barışa ve sevgiye doğru yeri geldiğinde sessiz, yeri geldiğinde soğukkanlı ve zamanı geldiğinde coşkunca akmaktı. Durmaksızın, yılmaksızın akmak ve el ele tutuşarak Altın Çağ'a bir köprü olmak... Hem akan olmak, hem de akana köprü olmak... Aynı anda ikiyi bir etmek, birde “hiç”i bulmak, “hiç”te sonsuza kadar var olmak... Haberci Güvercin'in,

pusulasında bunlar yazılıydı. Ve O gözlerinde muzip bir pırıltıyla şöyle diyordu; ***“Bu pusulada herkes kendini görecektir; hangi evresindeyse tekâmülün...”***

Haberci Güvercin, o derin uçuşlarından birinde, fark etti ki, tümümüz ışık enerjisinden var olduk... O dalga dalga yayıldıkça, o dalgalarda, bizler de hayat bulduk. Her şeyin özü, ışık ve sevgi; O ise, ışığa kanat çırpın, yüreği ışığın aşkıyla dolu haberci bir güvercin...

Peki, neydi bu “Işık” denilen şey?... O görünür bir ışık değildi ama her yerde ışıyordu... Bilimsel ve kozmolojik olarak o tüm elektromanyetik spektrum’u oluşturuyordu. Bilimin bile hala çözemediği bir gizemin baş mimarıydı “ışık”... Yaradanın nurlu enerjisiydi... Çoğumuz farkına varmaksızın, ışığın dalga boylarını parçacık boyutlarını kullanarak, telepati kuruyorduk, başka boyutlardan, başka evrenlerden, galaksilerden duyu ötesi bilgiler alıyorduk, geleceğe, geçmişe zihinsel yolculuklar yapabiliyorduk. Gelecekte yine o dalga boylarını kullanarak, fizik bedenlerimizle de, zamanda yolculuklar yapabileceğimizi biliyorduk... Günümüz bilişim arenası, tıp bilimi ışık enerjisinden yararlanıyordu. Saf ışık, birçok bilgiyi tutabiliyordu. Işık enerjisinin bir başlangıcı ve sonu yoktu. Zihnimizin algılayamayacağı kadar karışık bir düzende, sonsuz bir yaşamsal örgü sunuyordu. O, sevgiyle yayılıyordu, evrenler boyunca. Işıқта, her şey “bir”di... Her bir zerresinde tüm var oluşun gizemi saklıydı.

Bu ışık evreninde, her şey gelişime ve dönüşüme kodlanmıştı. Tümümüz aslında ışık enerjisinden var olmuştuk. Tensel bedenlerimiz ise, koskocaman dünya sahnesinde giydiğimiz “muhteşem” kostümlerimizden başka bir şey değildi. Kim bilir tümümüz var oluşumuz boyunca kaç kostüm değiştirmiştik?...

“Eski enerjileri bırak...” Her şeyin bittiğine inandığı anlardan birinde, Haberci Güvercin bu sesi ruhunun derinliklerinde duydu. Zaman yeni bir “an” a akmaktaydı... Her şey değişim ve yenilenme aşamasındaydı ve elbette ki, eski enerjilerimizi bırakmak, tüm geçmiş zaman kostümlerinin üzerimize birikmiş yüklerinden kurtulmamız gerekiyordu.

Hemen tümümüz, Atlantis'te, Lemurya'da, Eski Mısır'da, Anadolu'nun birçok uygarlığında, adını bile bilmediğimiz diyarlarda, nice yaşamı deneyimlemiştik. Yine birçoğumuz bu dönemlere ait, eski enerjilerimizi hala üzerimizde taşıyorduk. Ama geçmiş yaşam enerjileri artık bırakılmalıydı. **“Gül Kokulu Çeyiz Sandığı”** açılmalı, geçmiş yaşamlardan günümüze akan sevdalar ve diğer enerjiler bırakılıvermeliydi, Evren'in şifa dolu iyileştirici enerjilerine:

**“Hayallerimin sedef kapısını açınca,
Gül kokusu döndürür başımı
Solgun, nazlı rüzgârda,
Saçında çiçeklerle gelirsın bana.
‘Gül kokulu çeyiz sandığı’.
Yalnız gecelerde kıvranırken dalga dalga,
Gül kokulu çeyiz sandığını açınca
Solgun, nazlı rüzgârda
Saçında çiçeklerle gelirsın bana
Ve örteriz üzerimize geceyi
Unut unut bunları! Unut unut bunları!
Hayalleri, yalanları ez, ez, ez çiçekleri ez,
Hayalleri, yalanları ez ez onbir pondluk ökçelerle
Güzellikleri çerçeveler gibi boya dudaklarını
Kır aynaları kır, kır, kır, kır kopar bağlarını
Bir omzunu, göz kırpar gibi açıkta bırak
Bir şeyleri savur, bir şeyleri yak!
Yüreğini kapa, ne kaldıysa senden sana, benden sana
Sıkı sıkıya, sıkı sıkıya, sıkı sıkıya
Yüreğini kapa ne kaldıysa senden sana, benden sana
Sıkı sıkıya, sıkı sıkıya, sıkı sıkıya
Tamamlanınca eksik kalıyor,
Bir şeyler...”**

Haberci Güvercin, tüm bunları kavrayarak uçtu, ulaşabildiği boyutların göklerinde... Sevgi dolu esintilere açtı kanatlarını, şarkısında meditatif uçuşların huzuru, varılan yerlerde yaşanan şaşkınlığa uğratan kasırgalar, bu kasırgaların ardından ulaşılan dinginlik ve bu dinginliğin ardından gerçek aşka; “Yaradan”ın aşkına ulaşma ve bu aşka doğru yol alırken en zorlu kasırgalara bile göğüs gerişin cesareti vardı:

**“Ne güzel bir rüzgar esiyor, usulca,
Hissetmezsin sarar, çoğalır yavaşça,
Uçuşur başaklar, tutuşur bulutlar,
Ve kökünden koparır seni, deli bir kasırğa.
Anlamazsın, açılır kanatların,
Bilinmez bir ısıltıya,
Tutuldun mu, dönmek zordur,
Aşk denen kasırgaya.
Sonra, bir sessizlik yaklaşır, usulca,
Hissetmezsin, sarar ayrılık, yavaşça.
Uçuşur duygular, kapanır kapılar,
Ve kökünden koparır seni, deli bir kasırğa.
Anlamazsın, açılır kanatların,
Bilinmez bir ısıltıya,
Tutuldun mu dönmek zordur,
Aşk denen kasırgaya.
Kasırgaya...
Es es es rüzgar es es”**

25

Rüzgâr esti, esti, esti... Çünkü O, bunu istemişti ve tümümü-
zün yaşamı isteklerimize göre programlanmıştı. Düşünmek ve
istemek... İşin sırrı buydu... Zamanı gelen olduruluyordu... O da,
O’nu, üst bilinç boyutlarına ulaştıracak olan rüzgârın esmesini
dilemişti... Evren bu isteği kabul etti, rüzgâr bu kabule boyun

eğdi ve esti durmaksızın... Öyle çok esti ki girdaplar dönmeye başladı başının üzerinde... O girdaplardan havalandı ak ışıktan Haberci Güvercin...

Girdapları aştı. Işığa, aşkını haykırdı:

*“Bir çift kanat üzerinde,
Senle dolu yüreğimle,
Nerde akşam orda sabah,
Yolcusuyum sevginin...”*

Dilinde sevdalı şarkılar, bıkmadan usanmadan bıraktı pusulalarını bilinçlere... O pusulaları almak için, boyutlardan boyutlara uçarken geçti nice kara deliklerden... O deliklerden geçen fark etti mutlak gerçeği:

26 *“Başka âlemlere geçerken bu kara deliklerden geçmek gerekir”...*

Kara delikleri aştı *“Ve Ötesine”* ulaştı... İçindeki ses haykırdı:

“Şimdi her şeyin ötesine geldin, başlangıcına yani...”

Seslendi göklerden, herkesin anlamasını dileyerek;

*“Karlar sessizce yığılır...
Buzlar toplanır uzanır...
Sular boşalır sel alır...
Her şey kendiyle çoğalır...
Sevgi sevgiyle çoğalır...”*

*Söner her şey sevilmezse...
Her sabah donar yüreğin...
Seni bir şey beklemezse...”*

Haberci Güvercin, evrenin ulaşılması güç boyutlarında yol alırken, yüreklere fısıldadı “İlhan-ı Aşk”... O aşkla bütünledi, Kâinat’taki tüm varlığını... Bir şeylerin bitişi, daima başka bir şeylerin başlangıcıydı. Bütünlenerek, yeni bir bilinç boyutuna geçtiğinde, bir koridor belirdi önünde. Ölmeden ölmenin koridorlarından biriydi... Sancılı bir yolculuktan o koridoru aşmak... Kan ter içinde kaldı ak pak kanatları ama yılmaksızın uçtu... En zorlandığı anlarda iç sesi daima fısıldadı:

“Özgürlük koridorun sonunda ve koridorun sonunda gördüğün ışık senin yüreğindeki umut...”

Koridorun sislerinin arasında ilerlerken yalnızlığı deneyimledi... Var oluşun sancılarını... Korkularını, egolarını... Yılmadı, her kanat çırpışında kurtuldu acı veren anılardan, korku veren bilinçaltı korumalarından ve koruyor gibi görünse de aslında bizi, gerçek bizlerden uzaklaştıran egolarınızdan...

Kâbus dolu gecelerden, koridorları aşıp ışık dolu günlere uçtu... Uçuşlarında anladı ki:

“Cehennemden kurtulabilenler, kendi cennetlerine varırlar”

Zorlu bir yolculuktan çıktığında bitkindi. Uçacak gücü kalmamıştı. Dünya’ya düşercesine indi... Bitkin, yorgun, yasladı başını Evren’in, “Mavi Kızı’nın”, “Kutsal Anne’nin” “sin” esine... Kutsal bir dua gibi, huzur ve şifa vardı o “sin”de... Gönülden gelen, kutsal bir “sin”de, bilincin üst katmanlara ulaştığını simgeleyen mor titreşimindeki “si” notasının enerjisinde, bambaşka diyarlara doğru, mor bir gökyüzünde kanat çırpmaya başladı.

Haberci Güvercin, yeniçağın sabahında, huzura uçuyordu a-deta... Koridorun sonundaki ışığa ulaşmıştı. Koridorun diğer ucuna baktığında, binlerce ışık gördü... **“Sevecenler”** koridorunda yol bulmuş, ışıktan bedenleriyle O’na doğru uçuyorlardı... Mutluluğun ve sevincin damlaları, gökten ak gülden yapraklar olup; sevgiye, ışığa, görmeye ve duymaya açık bilinçlere, bir **“yürek büyüü”**nün ışıltısıyla, yaprak yaprak yağdı... Kondukları her yürekte her bir yaprak bir goncaya; her gonca güle; güller sonsuzda açan, kristal yapraklı güllerden taşlara dönüştü... Her **“Sevecen”**’in başında kozmik ışımlar parladı...

Ak kanatlı Haberci Güvercin, Sevecenler’i hayranlıkla seyretti, çünkü:

“Gönül gözleriyle koridorun ucundaki ışık ve sevgiyi gören sessiz kalabalıklar, kozalarından çıkıp renk renk kanatlara kavuşuyorlardı.”

28 Haberci Güvercin, tüm bunlar olurken **“cennetin kıpırtılarını”** hissetti yüreğinde... O kıpırtılarla yüreğinde bir başka heyecan atmaya başladı... Bir sancı saplandı önce; sancı ama acıtmayan, kanatmayan bir sancı... Sanki:

“Tanrı’nın sonsuz özgürlüğüne yayılmak gibi... Ve var olana, “O”na yine Tanrı’nın olan, kendi renklerini vermek gibi ve bozulmadan değişmek... Aynı kalarak başkalaşmak... Kendi gözyaşı denizlerinde yüzmek... Ve bundan öte bir lezzetin olmadığını düşünmek...” gibi bir şey... Yaratılışı ve yaratılmışları, Işığın aşkından gelen, daha derin bir ilhamla anlatmaya başladı...

O ilhamlarla kurdu, Dünya’nın düş bahçelerindeki ilhanlığını... O düş bahçelerinde yüreğinden açan güller vardı ve O, bu güllerle bezeli ilhanlığın gizemli İlhanıydı.^(*)

---

* -İlhan- kelime anlamı: İmparator

-İlhanlık- kelime anlamı: İmparatorluk

-İrem- kelime anlamı: Cennet Bahçesi

Cennetsel düş bahçelerinde kurulan ilhanlığın gücü aktı tüm sevgisiyle insanlığın üzerine... Bu ilhanlığın amacı, ışığı ve sevgiyi yaymaktı yedi iklime... Duymaya açık kulaklara, görmeye açık gözlere, hissetmeye açık yüreklere akıncılar gönderdi... Notalardan aktı akıncı birlikler, sözlerden aktı yüreğini ışığa adanmış neferler gibi sözcükler ve resimlerden aktı renkler ve o renklerden yayılan şifa dolu enerjiler... Akışta, şiddet yoktu, akışta kuşku yoktu, akışta *İlhan-ı Aşk* vardı... O İlhan-ı Aşk'ta yürekleri fethediş vardı. Her fetihte ise bir kurtuluş vardı.

O seslendi durmaksızın, yüreğinden yayılan aşkla sevecenlere:

*“Ses ver gündüz gözüyle,
Çünkü ben sana her şeyi sunuyorum,
Dört mevsimi ve bilmediklerini.
Dışarı çık sana çarpılıp sana bölünen
Parçalarımı bulacaksın çiçek tozlarında.
Dokularına sineceğim sınırsızca...
Ayağının altında ktırdayan yaprak benim,
Ve başının üstünde direniyorum düşmemek için,
Sana ben her şeyi sunuyorum.
Bilmediğin diyarlarda tanıdık dostların var,
Onlardan selam getiriyorum.
Kaçırdığın kuşun kanadındayım.
Ve bilmeden ne olduğumu,
Kafese kapatmaya çalıştığın,
Sana ben her şeyi sunuyorum.
Tüm zamansızlıkları içinde sevginin
Sana “İlhan-ı Aşk” ediyorum”.*

O daima, “B.İ.R”sini (Birleşik İnsanlık Realitesi) fısıldadı ruhlarımıza... Haberci Güvercin, bir gerçeği çok iyi kavramıştı; **“Her şey biter, “bir” şey bitmezdi...”** Yaradan bilinci “Bir”di. Ve buna ulaşabilmek için her birimiz diğerine muhtaçtı.

Haberci Güvercin, yeni bir pusula bıraktı Sevecenler’e:

“Sana nasıl muhtacım, anlatsam gelir misin?

Anlatayım bir dinle yinede sen bilirsin...

Sahillere dalgalar, dalgalara rüzgârlar, rüzgârlara bulutlar muhtaç

Ben sana muhtacım, ben sana susamışım, yinede sen bilirsin...

Yinede sen bilirsin.

Şöyle bir düşün sevgilim, senin için ben neyim?

Benim için ‘her şeysin’, yinede sen bilirsin...

Bulutlara yağmurlar, yağmurlara topraklar,

topraklara ağaçlar muhtaç.

Ben sana muhtacım, ben sana susamışım, yinede sen bilirsin...

Yinede sen bilirsin.

Gel de yaşansın şarkılar, uzak olsun uzaklıklar

Yalnız kalsın yalnızlıklar, yine de sen bilirsin...

Ağaçlara çiçekler, çiçeklere mevsimler,

mevsimlere zamanlar muhtaç

Ben sana muhtacım, ben sana susamışım, yine de sen bilirsin...

Yine de sen bilirsin...”

Habercin Güvercin, zamansız ve mekânsız boyutlarda uçtu, uçtu... Yüzlerce pusula taşıdı, bilinmez boyutlardan Yeryüzü’ne... Her pusula, O’nun zihninde de nice kapı açtı. Ruhu açılan kapılardan geçti ve varılabilecek en üst noktalardan birine ulaştı. **Cennet İlahileri** işitiliyordu her yanda...

Yaradan’ın **“Aşk Kapıları”**, O’na açıldı... Girilen mekânda özlenen, hep istenen buluşma vardı... Yaradan’ı en derinden, tüm varlığıyla hissetmek, kutsal bir aşkta sonsuzca “bir” ol-

mak... Haberci Güvercin, o eşsiz anda, ne muhteşem bir mucize de varlık bulunduğunu hissetti. Mesajında, bu mucizenin yansımaları vardı;

*“Hayat mucize,
Rahmani nefes...
Şah damarımdan daha yakınsın
Hayra alamet lütuflar eyle,
Hiç hiç diye hıçkırıyor, iç çekiyorum.*

*Hu hu hu... Sallan hu.
Hu hu hu... Deja vu!..*

Divane oldum Hu!

*Hikmetinden sual olunmaz.
Sıfatların saymakla bitmez.
Akıl ermez / sır ermez..*

31

*Hayat mucize,
Yaz şafağım her gönülde
Rahmani nefes / ürperiyorum.
Yanık yanık, sayhalarla gecelerimde
Hiç hiç diye hıçkırıyor, iç çekiyorum.*

*Hu hu hu... Sallan hu,
Hu hu hu... Deja vu”!..*

Haberci Güvercin, o an fark etti ki; aslında hep buradaydı. Yaradan’ın, kutsal nefesinin rüzgârında ilerlemişti daima; karanlıklarda O’nu ışığı aydınlatmıştı yolunu; zorluklarda O’nun sesi

cesaretlendirmişti yüreğini... O'ndan hiç ayrılmamıştı ki... Başlangıç ve son yoktu... Sadece sonsuz bir var oluş vardı... O var oluşta, yollar hep Yaradan'a varıyordu... Dervişin yolu da, keşişin yolu da hep aynı Yaradan'aydı... HU'da, OM'da aynıydı... Tümümüz Yaradan'ın, kutsal nefesinde uçuşan ışık parçacılarıydık ve "bir" olduğumuzda en koyu karanlıkları bile aydınlatırdık... Önce "her şey" olduğumuzu sanırdık, sonra "hiç" olduğumuzu anlardık ve "hep" olduğumuzu kavrama yolunda ilerlerdik...

Haberci Güvercin vardığı boyutsal diyarda, ak ışıktan bir kristal gibi parlıyordu. O artık, kristal kanatlı, kristal yürekli, ef-sane kuştı. Işıl ışıl kanatlarıyla boyutsal göklerin sonsuzluğuna yol aldı. Henüz ulaşılammış boyutlardan, duymayı, görneyi bilenlere taşınacak daha nice ışık ve sevgi pusulaları vardı...^(*)

15 Eylül 2007 / İstanbul

---

* Bu yazı öyküsel bir kurguda yazılmıştır. Bu nedenle, öyküde yer alan, şarkıların sıralamasında kronolojik bir sıra takip edilmemiştir. Koyu renk ve italik karakterle yazılanlar İlhan İrem'in konuşmalarından ve şarkı sözlelerinden alıntıdır.

İREM'E...

ANLATIM

Bir başka dünyanın,
Kapılarında yaşıyorsun.
Başında tüllerden bir sancak,
Ak pak örtülerden bir düş,
O düşte sevdalardan bir gülüş,
Sevdalı bir ruhun,
Işıklı semalara uçuş dansı,
Dünlerin sonsuzluğundan,
Yarınların bitimsizliğine
Raks ediyor...

2005/İstanbul

KAPI

Her şey dün bitti,
Her şey,
Yarın başladı,
Her şey bu gün devam ediyor...

36

Ne olduğunu bilebilir misin ?
Sonsuzlukta?...

Bu söylediklerimin olmadığını,
Her şeyin sadece bizim,
Bildiğimiz kadar olduğunu,
Bildikçe çoğaldığımızı,
Her bilgide,
Bilgece yol aldığımızı,
Yol aldıkça,
İçimizdeki bir başka
Bizle yüzleştığımızı,
Tüm bunların olmadığını
Söyleyebilir misin bana?

Söyleyebilirsen,
Susarım.
Söyleyebilirsen,
İnanırım.
Söyleyebilirsen,
Sadece bir yaşam için,
Buraya geldiğime inanırım.
Yaşamda,
Sonsuzluğumu unuttur,
Sonlu bir yaşamda,
Anlam ararım.
Bulamam...
Derinliklerimde hep bir çılgılık,
Susarım.
Sonlu bir yaşamda,
Sonsuzluğumu kavrayamadan,
Hırslarımla,
Toprağa karıştırırım.
Giderken,
Elime tutuşturulan
Kefen bezine
Bakar,
Yaşadıklarımın sadece,
Bembeyaz bir boşluk olduğuna
İnanırım.
Öte taraf denilen yerde,
Hep cezalar ararım.
Bulamadıkça,
Şaşıtırırım.
Ölümün ardındaki cezalardan

Söz etme bana.
Sonlu olduğuma inanır,
Aldanırım.
Sonsuzluğuma uçamam,
Aralarda kalıp,
Nerede hata yaptığıma
Şaşıyorum.

Ruhum azat edilmek istiyor,
Sonlu düşlerden.
Ruhum azat edilmek istiyor,
Cezalı ölümlerden.
Ruhum azat edilmek istiyor,
Dünlerinden.
Ruhum özgürce yol almak istiyor
Işığa, aşka giden geçitlerden.
“Allah’ım aç kapılarını”...
Sen, sonsuz düşlerimdeki,
Tek gerçeğimsin...

O kapıdan geçebilene ne mutlu...

Haziran 2006/İstanbul

“BİR”LİK

Sönmeyen bir ateşin
Alev girdabında,
Boğazını yakıyordu
Tümceler.

39

Kimsenin bilmediği diyarlardan geliyordu,
Sonsuzca akan kelimeler.

Yalnızlığın derin boşluklarında,
“Tek” kaldığını anladığı anda,
“Bir”liği kavradı.

O’nu en anlamayanlar bile
Bu birlikte,
Sihirli bir sesin etkisiyle,
Kâinat’ın uçsuz bucaksız
Sevgisine kanat açtı.

Mayıs 2005/İstanbul

AN

Bitimsizliğe uçuşurken düşler,
Ruhun çılgılığı bir gülüş oldu “anı” anlatan,
O an’da tüm yaratılış gizliydi,
Yaradan enerjisine ulaştıran...

Nisan 2006/İstanbul

GÜN VE GECE

Ruh neyi arar,
Beyhude yakarışlarda?...
Gün neyi sorar,
Aydınlandığında?...
Geceler saklar mı günü...
Gün mü geceye sığınır,
Gece mi güne?...

41

Sonsuz bir sevdanın girdabında,
Gece, güne,
Gün geceye,
Saygıyla yol verir.
İkisi de haklarını bilir.
Zamanı gelmeden,
Ne gün geceden,
Ne gece günden,
Alamaz tek bir anı...

Dünya için ne kadar da büyüktür,
Kâinat için minicik olan...
Güneş devasadır,
Dünyanın yanında.
Dünya devasadır,
İnsanın yanında.
Yaradan aşkı devasadır,
Gidilen yolda.
Vuslat bilinmeyen uzayların ardında...

42

Uzay, tüm Kâinat değil.
Kâinat, sadece bu uzay değil.
Yaratılanların küçücük bir odasına
Kâinat diyoruz.
O odanın ardında,
Açılan kapılarda,
Uzayımız gibi,
Küçücük sonsuz odalar var...

Aldatmasın sizi boşluklar,
Aldatmasın ışık dolu yıldızlar...
O yıldızlardan daha büyük yıldızlar,
Bu Kâinat'tan daha büyük kâinatlar var.

Mayıs 2005/İstanbul

SONSUZ

Hatırladığım en eski zamandan beri,
Hep elini tutmaktayım...
Kayıp kıtalardan geçtik,
Günleri gün eyledik,
Çaldık söyledik,
Her zaman ruh ruha verip,
Sonsuzu yol eyledik...

Nisan 2005/İstanbul

İLHAN İREM

44

Gün doğduğunda,
Ve sokaklar yeniden dolduğunda,
Işığın bir dalgasında uçuşacak ruhum...
Dalga boylarının ötesinde var olacak
Akacak uzayın sonsuzluğunda bilinmeyen vadilere...
Ses dalgalarında,
Yankılar...
Görüntü dalgalarında tüm yaşanmışlıklar...
Bir filmi tekrar tekrar izler gibi,
Akacaklar evrenler üzerine...

Sonlu yolun sonsuzluğunda,
Bitmeyen devinimlerde,
Sonsuzluğun kollarında süzülüyorum,
Bilinmeyen derinlere...

Sustuğunda dilim,
Ve görmez olduğunda gözlerim,
Söyleyeceğim çok şey olacak tümünüze...

Gidişim gidiş değil,
Ben giderken gelenlerdenim...
Sonsuzca kayalara çarpıp
Kayalardan süzülen köpükteyim...

Ben geldiğim diyarın tüm renklerinde,
Gideceğim diyarın sonsuzluğunda,
Yürekten akan bir sesim...

Sustuğumda,
Duyacaksın çılgılığımı...
Sustuğumda,
Konuşuyor olacağım seninle...
Vedalar başlangıçtır...

45

Sustuğumda,
Dalgalarım çağlayacak gökten yere,
Yerden göğe,
Ve bilinmeyen kozmos vadilerinde...

Sonsuzluğumun,
Sonlu uzaylarının ötesindeyim...
Bir gizemin pençesindeyim,
Alaca Tüylü Kuş'la dost,
Bir çift kanat üzerindeyim...
Sonsuzluğa açtığım kanatlarımla,
Sevginin sesiyim...

14 Mart 2007 /İstanbul

DUY

Sonsuzluğun akışında,
Mini minnacık bir gezgende yaşanır savaşlar,
Ne uğruna, ne için?...
Sevgiyi haykırır bazı yürekler,
Duymayı bilenler için...

Mart 2006/İstanbul

YILDIZLAR

Işık nedir, Tanrı dilinde?...

Yollarda kalanlar için midir yıldızlar?...

Gece fenerleri gibi.

Karanlığı aydınlatırlar...

Mayıs 2005/İstanbul

ANLAMADILAR

48   Sen, sevdanın sesiyle haykırdın karanlıklara,
Duymadılar...
Sen, yüreğindeki ışık oldun parladın,
Görmediler...
Onlar hep görmek istediklerini yarattılar.
Gerçek seni göremeyip,
Zihinlerindeki putu sen sandılar.
Ayinler düzenleyip,
Mumlar yaktılar,
Kurbanlar belirleyip,
Putu sundular,
O putta sen yoktun,
Anlamadılar...

PENCERE

Yolculuğunun,
Işıklı penceresi,
Açıldı sonsuzluğa...
Sonsuzluğun girdaplarında,
Yankı, yankı ilerledi yolu...

49

Sonsuz uzayların,
Bilinmeyen bitiminde,
Bir düş doğdu...
O düşte bir gülüş oldu,
O gülüş bir ses oldu,
Yankı yankı yankılandı,
Ruhunun sonsuzluğuna dokundu,
Dokunuş bir sevdaya
Dönüştü...

Sevda ruhunu aştı,
Ruhu sevdalara karıştı.
Hiçlikte bir bütün oldu,
Sevdalılarla, hiçlikte buluştu...
Kâinat'ın tek gülüne aşık,
Dev bir bülbül gibi,
Kanat kanat,
Yürek yürek,
Kâinat'ın gül kokulu bahçelerine uçtu...
O gülde sonsuzluğunu buldu...
O gülün yapraklarında,
Sevdalı bir bülbül,
Seve seve yok oldu...
Yok olurken,
Gerçek varlığını buldu...

ÖZ IŞIK

Sonsuzluğun kapısından geçtiğinde ruhum,
Karşılaştım,
O'nun güzelliğiyle,
Işığın özünden gelen bir ışık,
Yüreklerle sevdalı şarkılar söylüyordu...

Temmuz 2005/Antalya

KÂİNAT ÇİÇEĞİ

Sonsuz bir yalnızlığın girdabında açan çiçek,
Kök salıyordu,
Aydınlık yarınlara...
Kökleri derinlere doğru uzandıkça,
Ulaştıkları yerdeki karanlıkları aydınlatıyordu...

Bambaşka bir dokuda,
Bambaşka ritimlerde büyüyordu
Kâinat çiçeği...
Ve bir gün,
Taç yaprakları arasından,
Bembeyaz bir güvercin yarattı...

Sönmeyen bir girdabın
Işıltılı yansıması,
Sevdalı bir yüreğin kanadında,
Kanat açmıştı,
En kalabalık yalnızlıklara...

Sözü şiir oldu, sesi bir şarkı,
Yüreğine bırakılan pusulaları bir bir açmaya başladı,
Yankı yankı büyüyen bir sesle...

53

Her kanat çırpısında,
Işığın ve sevginin,
Sesleri yankılandı ulaştığı diyarlarda...

Işıklar yağarken gecenin mavilerine,
Göklerdeki Alaca Tüylü Kuş'la buluştu.
Birlikte kanat açtılar,
Sevdalı yüreklerin,
Efsanevi düş bahçelerine...
O düş bahçelerinde,
Yeniden yaratabilmek için
Sevda ülkelerini...

SİYAH KUĞU

Sonsuzluğun sessiz çılgınlığında,
Bir şarkı söylerdi siyah kuğu...
Mana arayanlara karşı umarsız,
Anlamayanlara müdanasız,
Sadece yüreği sevebilenlere
Söylerdi şarkısını...
Son göçten önce
Ve son göçten sonraki tüm zamanlar boyunca...

10 Ağustos 2007/ İstanbul

YANKI

Gecenin sessizliğinde
Duyulan, bir
Fısıltıya
Yürek açtı...
Gelen sesler
Ruhunda yankılandı...
Açılan
Kapılardan geçti,
Büyülü sulardan içti,
Bir sesin sihrine dokunup,
Yeniden gecenin sessizliğine
Döndü...

55

Dönüşte bir şarkı yankı buldu,
Sonsuzluğun akaşalarında
Bitimsiz bir düş oldu.
Gerçeğin sesi,
Her bir düşte
Farklı yankılandı.

FREKANS

Sonsuzluk bana seni fısıldadı,
Ki o sonsuzlukta, sonsuz fısıltı vardı...
Ruhum senin frekansına odaklandı.
İşte o an,
Durdu tüm fısıltılar,
Sadece sen kaldın...
Ne uzayın boşluklarında uçuşanlar,
Ne boşluklardan şifa yayanlar,
Tümü silinip gitti ruhumun belleğinden,
Sadece senin bilgelik dolu huzurun kaldı...

NE DEDI

Müziğe asla ara vermedim. 29 Eylül 2006 tarihindeki, İstanbul Açık hava Tiyatrosu konserine kadar geçen 14 yıllık süreçte her sene bir albümüm yayınlandı.

Yalnızca, fiziksel anlamda uzak olduğum zamanlardı.

Kaçış ya da kırgınlık değil, net bir tavır ve karşı duruş içindeyim.

Yazdıklarım ve yaşadıklarım ile huzurluyum.

Sonuncusu, 25 Ağustos 2007’de Kuruçeşme Arena’da gerçekleşen dört konser verdim.

Dinleyicilerimle ‘Tek yürek’ olduğumuz tarifsiz yürek büyüleri yaşandı.

Sır, üretirken kâinatla zaman ve mekanın olmadığı boyutta, şekillerden azade buluşmalarda.

[Sergi İstanbul Dergisi- Aralık 2007]

Ruhunuzla üretiyorsanız, ruhlarını yitirmemişler sizi anlarlar, ruhlarının taa içinde duyumsarlar.

Gönülleri titreten, irkiltten ezgiler, enstrümantal de olsa, bilmediğiniz bir dilden de söylense, sizi başka âlemlere götürür.

Bu yolculukta öyle şeyler paylaşılır ki, artık her şeyin ötesindedir.

[Sergi İstanbul Dergisi- Aralık 2007]

1983'te 'Pencere' ile başlatıp, 'Köprü', 'Ve Ötesi' ile girdiğim Koridor, 2001'de 'Seni Seviyorum' ile şekil değiştirdi.

Her albümle gönlümün bir kilidini açıyorum.

Kendine dönüşlerle, sonsuz hatırlayışlarla, keskin, koyu yalnızlıklarda.

'Ayrılık' sizin ona verdiğiniz anlamla varken yok olmuyor mu?

[Sergi İstanbul Dergisi- Aralık 2007]

Mucizelere inanmayacak kadar büyük bir mucizenin parçasıyım!

Başka bir deyişle, artık her şey olağan.

Sessizlikte mahşeri uğultular, muhteşem senfoniler var.

Normal duyuşlara indirgenmemiş, yazı ve ses formatına dönüşmemiş fısıltılar...

Her an daha büyülü bir biçimde, olağan bir akış haline dönüşen bir ışık yolculuğu.

Einstein, 'Hayatı yaşamamanın iki yolu vardır: Biri hiçbir şeyin mucize olmadığını düşünmek, diğeri de her şeyin mucize olduğunu düşünmek.' demiş. Mucizeyi hissetmenin olağan dinginliği.

[Sergi İstanbul Dergisi- Aralık 2007]

Yalnızca yaşadıklarımı yazıyorum.

Çok açık ve net olarak da anlattığımı sanıyorum.

Yaşananlar, masalsı, şiirsel ve mucizevi olabilir.

Bu benim hayatım. Ve ben yalnızca yaşadığımı yazıyorum.

[Sergi İstanbul Dergisi- Aralık 2007]

Sinir hastalığı tedavisi görenlere benim şarkılarımın dinletildiğine ve olumlu sonuç alındığına dair, 1975 yılından beri haberler yayınlanıyor.

Bana da, yurtiçinden ve yurtdışından bu konuda somut bilgiler geliyor.

Pozitif enerji akışını “duru” kalmış ruhlar daha iyi hissediyorlar.

Bu huzurlu paylaşımdan mutluluk duyuyorum.

[Sergi İstanbul Dergisi- Aralık 2007]

61

‘Dua’ bu topraklar uğruna canlarını veren Mehmetçikler için yazılmıştır.

İşte bu, sözün bittiği an!

Ruhları şad olsun.

Hava iyice ağırlaşınca, gece ormanlarından çıkıp gittim.

Yıldız olmanın bütün getirilerini terk edip, ‘Pencere’den dışarıya uçtum.

Her şeyden azade bir yerdeyim! ‘Ego’ sözcüğü anılarda bile yok!

[Sergi İstanbul Dergisi- Aralık 2007]

‘Işık ve Sevgiyle 30 Yıl’ albümünün kapağına ‘Her şey şimdi başlıyor’ yazmıştım. Gerçekten öyle.

Çok doluyum. Sesimin ve sanatımın doruk noktasında, yoğun bir yaratım dönemindeyim.

2008 Otuz beşinci ışık yılım.

35. yıl için çok özel bir albüm hazırlamak, değişik konseptlerde konserler vermek istiyorum.

1973’te başlayan aşk anlatımları, özde aynı kalarak,yaklaşık on yılda bir milat yaşadı.

10 Single, 23 Albüm, 6 kitap yayınlandı bu süreçte.

Konserlerimin olağanüstü atmosferi ve ‘tek yürek’ oluşumuzun, müzik çevresinden bazı isimleri rahatsız etmesi sonucu, bana karşı bir engelleme çabasının olduğunu belirtmeliyim.

Duyduklarım ve yaşadıklarım bende kalacak şekilde, bu konuyu kapatıyorum.

Konserler her şeye rağmen sürecek.

[Sergi İstanbul Dergisi- Aralık 2007]

İç dünyamı tüm çıplaklığı ve sadeliğiyle gözler önüne seren eserim:

“ (...)

Seni hiç anlamadan,

Şaşkın seyrettiler olağanüstü renklerine

bakıp,

Işıklı semalarda uçucu masumluluğun,

Sonsuz diyarlara kanat açıp süzülen...

Uç yalnız uç alaca tüylü kuş!

Uç yalnız uç başında bulut,

sevdalı bulut!..

Asla pes etme!
Sarıl hayata.
Sımsıkı sarıl yalnızlığına,
Tek gerçek olan sensin.
Yedi kat göklerde sin,
İnandığın ötelere taa ötelere!

Uç yalnız uç...”

(Alaca Tüylü Kuş / Seni Seviyorum albümü / İlhan İrem / 2001)

[Sergi İstanbul Dergisi- Aralık 2007]

Yaşarken kalbinde, yaratırken zerrelerimdeyim hayatın.
Sonsuz huzurla ürettiklerimi, profesyonel bir disiplinle sarıp
sarmalıyorum.

Benden, beni anlatmamı istiyorsunuz. Ayın karanlık yüzünü.
Bir ışık tayfı halinde, bütün renklerim yansıyor eserlerimden.
Gölgeler gece körlüğü, göz yanıltması.

63

[Sergi İstanbul Dergisi- Aralık 2007]

İrembağı'nın başlattığı çalışmalar genişleyerek sürecek.
‘Işık ve Sevgi’ anlatımları, çevre sorunları, savaş ve küresel-
leşme karşıtlığı gibi konuları da kapsıyor.
Çok kalabalık bir haberleşme ağı var. Uluslararası bir va-
kıf haline dönüştürmeyi hedefliyorum.

Türkiye, Kemalist devrimlerin, laik cumhuriyetin aydınlığından uzaklaştı.

Toplumun Atatürk ışığına dönük yüzü, yıllar içinde karartılıp, dokusu değiştirildi.

İslam coğrafyasının tek çağdaş ülkesi, irtica ve bölücülüğün kışkacındadır.

[Sergi İstanbul Dergisi- Aralık 2007]

Artık gizliliği kalmayan çok yönlü bir plan, son darbeyi vurmaya hazırlanıyor.

Beklenmedik bir biçimde karanlık aydınlığa dönüşecek. Öte yanda filizlenen başka bir tohum var.

Umut asla tükenmez!

[Sergi İstanbul Dergisi- Aralık 2007]

Yaşanan bazı olaylar utanç verici.

Türkiye ABD'nin müstemlekesi değildir.

Yabancı ülkelerin elçileri genel vali görünümünde.

Avrupa Birliği'ne onurlu bir biçimde girilmesinden yanayım.

Ama, çok uzak olmayan bir tarihte 'Avrupa Birliği' diye bir oluşum kalmayacak.

[Sergi İstanbul Dergisi- Aralık 2007]

Zaman; Sarmal merdiven, nereden estiği belirsiz rüzgar.

İnsan için bir an, kelebek içinse bir ömür.

Işık hızında yolculuk yapıyorsanız, arkanızdan bakakalanlar hep olacaktır.

“Yürü ya Seyyah-ı Avare, yürü. Çevir yüzünü cennete doğru.”

[Yeni Şafak Gazetesi - 11 Haziran 2006]

Bataklık çamurundan yaratıldı iki heykel,
Yıldırımlar çarpası lanetin savaşıları...
Mutlak varlığın çöl kumlarında unuttuğu yalnızlık!
Fırtınalar ateş oldu avuçlarında,
Karanlık sulara yazılı beyhude tarihler.
Dudağında baldıran zehiri bir kehanet!
Savuruyordu esasını.
İkibin yıl önce böyleydi
İkibin yıl sonra da böyle olacak!

[Yeni Şafak Gazetesi - 11 Haziran 2006]

Kendi yarattığımız canavarların esiri olup,can çekişen insan-
lığa, likit kristal ekranlarda sanal imparatorluklar kuruyoruz.

[Yeni Şafak Gazetesi - 11 Haziran 2006]

65

Cennet İlahileri Albümü, dev bir patlama ve kıyameti andı-
ran gökgürültüsüyle başlıyor.

Melekler iniyor göklerden saf saf...
Sonunda sis, “yasak elmayı” sunuyor, buğulu, gizemli, ağulu.
Ruhani, mistik, metafizik, efsanevi, mitolojik.

[Yeni Şafak Gazetesi - 11 Haziran 2006]

“Hayat yükselen bir daire,
Hep aynı noktalardan geçiyoruz, binlerce kere
Farklı yüksekliklerde.”

(“Uçun Kuşlar Uçun” Albümü / “Koridora Doğru”/ 1989)

[Yeni Şafak Gazetesi - 11 Haziran 2006]

İçsel yolculuklardan, Dünyanın, doğanın hallerinden
bihaber,
tüketiciye endekslenmiş, cahiliye bir kakafoni !
Anlatacak birşeyi olsaydı, bağırmaıdı.

[Yeni Şafak Gazetesi - 11 Haziran 2006]

Gerçek sanat anlamında her soluk, farklı titreşimler yayar ka-
inata.

[Yeni Şafak Gazetesi - 11 Haziran 2006]

Kali'nin kolları gibi uzayan kollar görüyorum.

Her yere uzanan.

Sevgiye uzanmak yerine, öldürmeye, yıkıp yoketmeye,
programlı...

Bedensiz, ruhsuz, çirkin, mutasyona uğramış kollar.

[Yeni Şafak Gazetesi - 11 Haziran 2006]

Ruhlar Âlemi'ne ayna tutuyoruz.

Herkes kendisini görecektir, hangi evresindeyse tekamülün.

[Yeni Şafak Gazetesi - 11 Haziran 2006]

Cehennemden kurtulabilenler kendi cennetlerine varır.

[Yeni Şafak Gazetesi - 11 Haziran 2006]

2004 yılındaki "Işık ve Sevgiyle 30 Yıl" albümünün kapağı-
na "Her şey Şimdi Başlıyor" yazdım. Şarkı şarkı örülen yolcu-
luğun varacağı yeri önceden bilerek.

“Cennet İlahileri” şiirsel ve müzikal anlatımların doruğa ulaştığı bir albüm. Güncel modalarla müzik dünyasının, İlhan İrem’in izleyici değil de dinleyicisi olanların beklentileriyle ilgisi olmadığı için, hazırlıksız yakalananlar, şaşırانlar olabilir. “Cennet İlahileri” kainatın sesiyle iç sesimizin bulunduğu “Sis”li ve görkemli bir âlem.

Bir sonraki albüme kadar üretimlerimin şahıkası. Bugüne kadar ki bütün müzikal anlatımlarımdan renkler barındırdığı halde, geçmişten çok gelecekte izler taşıyor. Her şey şimdi başlıyor.

[Haftalık Dergisi - 23 Haziran 2006]

Kainat hiçliğidir! Onu duyumsayabilecek yetkinliğe ulaşmak için, önce “Kaf Dağı’nın ardındaki ejderhayı” bulup öldürmek gerekir.

[Haftalık Dergisi - 23 Haziran 2006]

67

İnsanların beni dinlerken veya okurken kendilerini daha rahat hissetmeleri beni ilgilendirmiyor.

Sürünün gittiği uçuruma karşı tavır alabilmiş, farklı bir hayat yaratabilmenin gücünü ve donanımını edinmiş olanlar şarkılarla sonsuz bir huzur içinde buluşuyorlar. Ötekilerin, bazen anlamakta aciz kaldıkları sanat eserlerinden rahatsızlık duymaları, kendileri için bir şeylerin başlangıcı olabilir. Kendilerinden öteye geçebilmeleri için korkmadan aynaya bakmaları gerek. Önceleri çok sıkıntı verici olsa da...

[Haftalık Dergisi - 23 Haziran 2006]

“Cennet İlahileri” ile ilgili bazı yazılarda gördüğünüz gibi, İlhan İrem’in 33 yıldır nereden gelip, nereye gittiği bilinmeyince, son albüme dair yazılanlar göremeyenlerin fîli tarif etme hikayesine benzeyebiliyor. Dini müziğe dönüşten söz edenler, Da

Vinci Şifresi'ne benzetenler, daha neler neler... Bahçelerine birdenbire UFO inmiş insanların şaşkınlığıyla, albüme ucundan dokunup anlamlandırmaya çalışıyorlar.

Aslında haklılar! Çünkü değil Türkiye'de, dünyada bile böylesi tematik albümlere yıllarını veren pek kimse kalmadı. Cennet İlahileri'nde yer alan şarkıları radyolarda duyamazsınız. Çünkü prangayla bağlı oldukları reyting formatlarına uygun değil! Yine de gençlerden çok yoğun mektup alıyorum. Hatta diyebilirim ki, bu mektuplar ve mesajlar kitap yapılabilecek kadar olağanüstü.

Bir şarkıyla tanışıp, tüm albümleri ediniyorlar.

[Haftalık Dergisi - 23 Haziran 2006]

1992 senesinde, bir arkadaşım popüler müziği bu hale getiren ilk şarkılardan birini dinletti.

68

Dinlerken hissettiklerimi “durugörü” olarak nitelendirebilirsiniz. Tüm gelecek film şeridi gibi geçti. O an, televizyonlara, radyolara çıkmamaya, bazı istisnalar dışında röportaj vermeme-ye karar verdim. Güncel müziğin geleceğiyle ilgili gördüğüm vizyon aynen gerçekleşti. Kararımı 14 yıldır uyguluyorum. Asıl güzel olan, “böyle de olabilir” tezim bugün capcanlı hayatta. Uzak olduğumun varsayıldığı 14 yılda, 14 albüm yaptım, bunların bazıları sessiz sedasız Altın Plak aldı.

Artık ipin ucunun kaçtığı bu batağın ötesindeki duruşum, paha biçilmez bir mücevherden daha değerli.

[Haftalık Dergisi - 23 Haziran 2006]

Hansu İrem'le birlikte oluşturduğumuz kainat seslenişleri, önce ışığını karartmamış, saf ve duru yürekleri titreştiriyor. Ses dalgaları giderek daha uzakları, grilikleri ışığa dönüştürüyor. Özgür ruhlarını karanlığa ve egolarına tümünden teslim etmeyenler için hep umut vardır. Algı duvarlarına çarpıp anlamları yitir-

diklerinde, daha kolay serüvenlere kaçmadıkça...

[Haftalık Dergisi - 23 Haziran 2006]

Karanlık, ışığın negatif iyonize olmuş izdüşümüdür.

[Haftalık Dergisi - 23 Haziran 2006]

Bütün röportajlardaki yanıtlarımın çok net olduğunu düşünüyorum. Belki de insanlar şiirselliklerini ve düşlerini yitirmişlerdir.

[Haftalık Dergisi - 23 Haziran 2006]

Şarkılarım gibi olayların akışı da birbiriyle bağlantılı. Beğenilerin ve maddiyatın el değiştirdiği, toplumsal hayatın ucuzlamaya başlayarak, düşünen insanlar için kabusla dönüştüğü, en yakınlarımızın bile gergedanlaşmaya başladığı, Piyanist-Şantörlerin kebabçılara kadar girdiği günlere ilk tavır olarak iç uzaylarıma çekildim. 1980 - 1987 arasındaki yedi yıllık bir kapanışla, 150 dakikalık bir Rock-Senfoni yazdım. “Pencere...Köprü...Ve Ötesi...” Bu albümlerdeki şarkılarla buluşan dinleyiciler, 1985’te İrembağı’nı kurdu. Dünya üzerinde başka bir örneği olmayan bu “hissediş” birlikteliğinin bugün 150 bin seveceni var. 14 yıldır reklamsız, tanıtımsız, sadece albüm yayınlayan bir sanatçı olarak, kainatın hediyesi kabul ettiğim şarkıları ve anlatımları hep daha da derinleştirdim.

69

Biliyorum ki, o ezgilerle ruhlarını serinleten, hayatlarına ve inançlarına anlam veren, nice “insan” var.

[Haftalık Dergisi - 23 Haziran 2006]

İlhan İrem’in bulunduğu bir yer yok. Aynı anda, İlhan İrem’in olmadığı bir yer de yok !

Hayatın yüreğine yazılan şarkılar, kitaplar, görüntüler, anlatılanlar var. Bazen hepsi kayıp !

Bütün duyarlılıklar, sağırılıklar ve kavgalar bu iki uç arasında yaşanıyor.

Bir sanatçı, ilk günden başlayarak, dinleyicilerinin algılayış ve kabul ediş sınırlarına dair hiçbir kaygı duymaksızın... Genel beyinsel sığılıklara en küçük bir yaranma servisi vermeksizin üretiyor.

Asıl konu bundan sonra başlıyor... Çünkü yaratıcısı kendi isteğiyle tamamen kenara çekildiği halde yaratımlarına devam ediyor. Yankılar, hiçbir yerde olmadan her yere çarpmayı sürdürüyor. Herkesin içtiği suyu içenlerin, derin sulara şamandıra koymaktan, uzak durmaktan başka çareleri yok ! Farklı renkler ve lezzetler için çözümleri budur.

Anlamakta aciz kaldıklarını önce yok sayarlar...

70 Sözlüklerinde olmayan bir kavram, bir anlatım, değişik bir duruş, egemenlik alanlarında karşılırlarına çıktığında, kendilerince bir anlamsızlıkta hemfikir olarak rahatsızlıklarını bastırırlar..

Sanal âlemleri aşarak soluduğunuz havaya sinmiş dumur durumlarını silkelemeyecek hikayeler yazarlar...

“Cennet İlahileri” her şeye karşın yitirilmemesi gereken umutların sonrasını anlatıyor.

“Sis”li şarkılar, doğal radarları olanlarla buluşuyor. Memnuniyetsizlik olamaz... Yolculuğumu ve ulaşacağım limanları ben seçiyorum. Bu noktada birbirine bağlı iki kavram var...

“Vazgeçme Maliyeti”, sonrasında, evrensel sonsuzluğa yükselebilen kuleler inşa edenlerin armağanı, “Yürek Büyüsü.” Ne kadar daralırırsanız, o kadar karanlık, o kadar aydınlık...

Dışına yayılabildikçe bitmeyecek sancıların, öteki sizlerle, büyü, sonsuz buluşmalar.

Özgür, keyifli, ışık ve sevgiyle gönül ziyaretleri yaşıyorum.

Seyahatler, şarkı şarkı buluşmalarla, kalabalıklaşarak sürececek. Ben olmasam da...

Ama öncesinde, son demde açacağım.

[NTV-MSNBC - 29 Ağustos 2006]

Rock, şekillere karşı duruştur. Gitarlarla, davullarla hiç ilgisi olmayabilir bazen.

Hiç enstrümentsiz veya tek gitar veya piyano eşliğinde anlatılanlar, çağa isyanlar barındırabilir.

O nedenle, Cennet İlahileri'ne "en mükemmel rock albümü" dedim.

Ama bu söze gelmek için, aşılacak başka kapılar, tepesine çıkılacak dağlar, çağlar...

Şekilsel sıklıkları aşabilenler, şiirsel yorumda rock ruhunu yakalayabilirler.

Müziğimin otuz üç yıla yayılan geniş bir yelpazesi var.

Senfonik, Progressive Rock, Balad, Semah, Ağıt, Türkü, New Age...

71

Mistik, metafizik açılımlar içinde, dönem dönem bazı türlerle yakınlaşarak, uzaklaşarak üretimler verdim. Sergilediğim her türe yoğunlukla özümü, düşünsel ruhumu kattığım için, "İlhan İrem Müziği" yapıyorum.

[NTV-MSNBC - 29 Ağustos 2006]

"Cennet İlahileri" Tavus Kuşunun dinledikçe, anladıkça açılacak kuyruğunda oluşan olağanüstü renkler ve desenlerce, anamlanan...

Dışından ve içinden bütün dokunuşları aşan bir yapıt oluşturdum.

Bu noktada, ucundan sevecenler, önceyi dinleyip sonrayı bekleyecekler.

Cennet İlahileri özel bir çağrı. Bütün hissedişlere açık olan... Popüler kültürün çok ötesinde...

Algılama ve uzun demlenme zamanları taşıyan bir albüm. Güvenli bir sevgi bakışıyla hemen ışığa çözülüveren, gümüşü gölgeler...

Maziye saplananlara ise, çivi yazıları kadar anlaşılmaz ve uzak. Dinlerin korkulu esaretinden arınarak tanrıya göz kırpmak... Kutuplaşmalar yok!

“Sıcak tenleri, buluşmaları, birikmeleri, boşalmaları. Sevme-yi, aşkı severiz.

Fiziğimiz, kimyamız vardır... Önce vücudu yüreği... Bunların eksikliğinin ötesindekileri doyurmak gerek. Kendimizi ifade edebileceğimiz huzurlu limanların daha ötesindeki...

Bizce buharlaşmış sanatsal soyutluklar bizi derinden rahatsız edebilir.

Safrsızlığımızla, sevgilerin düşünmeden kıvranacağı aşk şarkıları istiyoruz.”

Hemen öyle... Eteklerin havalanacağı, bir gecelik... “Islak dehlizleri aralayan haftalık aşk şarkıları olsa” diyorlar. Ne güzel olurdu !

Aşklarımız, İlhan-ı Aşk'ın, koridor romanslarının ötesindedir. Sarsılarak dinleyeceğiz.

Yorulmadan, dağılmadan cennete girenlerle... Sonsuz şöenlerde.

“Cennet İlahileri” kanatları Dünyayı tozlayan kainat yolculuğunun beklenmedik dokunuşu.

Vahşi ormanların aşklardan bihaber kuytularında, bir kuş kolaylığıyla ölebilir...

Bu baygın çağların ötelerinden sızlanarak gülümsüyor.

Uzak sonralardan sağırlığa fısıltılar... Son kıpırdanışta keşkeleri silip süpürmek için.

[NTV-MSNBC - 29 Ağustos 2006]

Çocukluk yıllarımdaki şan, solfej, gitar hocam, ilk bir kaç ders sonrasında, öğrendiklerimle bir beste denemesi istediğinde, “Yazık Oldu Yarınlar” , “Boşver Arkadaş” ve “Ver Elini”yi götürmüştüm. Selahattin Asyalı, ruhumdaki özgür yaratımın matematik kurallarla bozulmaması için, dersleri bitirmek istemişti.

Söz ettiğiniz derinlik eğitimle olmaz. Başka türlü bir aydınlığın hissedişleri... Albüm çalışmaları yıllar sürüyor. Kainat dokunuşlarını şeffaflıkla yansıtmak, yaşatmak için.

[NTV-MSNBC-29 Ağustos 2006]

Çok uzak / yakın cennetler yürek odalarımızda...

Düşünceyle, huzurla, kavgayla, hesaplaşmalarla varılacak yolculuklar.

Kaybolmuş aşk kapılarına gece ışıkları...

Uçuşuyoruz !

[NTV-MSNBC - 29 Ağustos 2006]

73

Gizemli olsaydım bu söyleşiyi hiç yapmazdık... Tozumu bile bulamazdınız.

Şarkılar düşmezdi yüreklere... Hiç olmazdım.

Üretimle değil de şekil ile alakalı yaklaşımların ve tutumların karşısındasınız. Dışarıdan size de bakıldığında, siz de belirli bir tarz sahibi, şekli ve estetiği, görünüş biçimi olan bir sanat insanısınız. İdeal olan ne size göre popüleriteye yakınlık-uzaklıkta?!

Bir mırıldanma hep dillere dolanacaktır. Gerisindeki telaş, ötekini ezip, sesini daha çok duyurmalarla dair ! İmajmeykılar pop çağı savaşçılarını kendilerinden bihaber anlamlarla giydiriyorlar. Sözüyle, müziğiyle, görüntüsüyle, sahte zırhlara bürünmemiş... Gözbağı sığılıklarının riyakarlıklarına boyanmamış kaç kişi kaldıysa...

[NTV-MSNBC - 29 Ağustos 2006]

İnsanlık huzurunun en zararlı kemirgeni, dinlerin yarattığı ayrılıktır.

“Kuklacı Amca”yı yazdım. Sonra “Blues For Molla”yı.

Tahammül edemediğim olgu, insanın saf el açışlarıyla tanrı arasına giren komisyoncular.

İnancın kendisinde ve ötesinde hiçbir kural yoktur.

Tanrı, adına işgüzarlık eden çokbilmişlere gülüyor.

Cennet İlahileri, her şeyden azade, her şeyi aşan bir buluşma.

Öncesinden kopuk olmayan dizgin vurulmamış sonralar...

[NTV-MSNBC - 29 Ağustos 2006]

Yüreğinizde ! Çocukluğumun büyüğü oyuncakçı dükkanları, lunapark çığlıkları...

Karaltılar yığıldıkça, midyeler, taşlar, aşklar, yıldızlar, kuyular, periler, yakamozlar...

Bu vahşet arenasında bu kadar şeffaf ve korumasız kaldığım için sanırım, kainat düşlerime düşler kattı.

Güzelliklerin yayılışının sakinliği... ve başka türlü şarkılarla, derebeyi kalıntılarıyla, karaltılarıyla kavgalı.

[NTV-MSNBC - 29 Ağustos 2006]

Sanat değişimdir. Hiçbir “ordu” bir şarkının bir cümlesi kadar yaptırım gücüne sahip değildir.

[NTV-MSNBC - 29 Ağustos 2006]

Müziğimin ve emeğimin hakkınca karşılık bulmadığı şeklinde yorumlar var.

Onların düşündüğü şekilde hedeflerim olsaydı, çok daha kolayca ulaşırdım.

Yaşadığım sevgi ve saygı halesinin hazinelerce karşılığı yok!
“Birleşsin Bütün Eller”den “Cennet İlahileri”nin sonralarına...

Yaratılanların yayıldığı, zamansız, mekansız, dönüştürücü, ışıklı kainat hissedişleri.

Sonsuzluk şarkılarının ışıklı ruhlarla buluşmasından...

Yeni hayat doğumlarında söylenmesinden öte, nasıl bir beklenti olabilir ?

Aslında var !.. Cennet son durağımız değil.

[NTV-MSNBC - 29 Ağustos 2006]

Türkiye kaygan bir eğimde şarkısız, gülüşsüz, karanlık bataklıklara sürükleniyor.

Seçimleri bekleyen uysal vatandaş çağını bitirdiler.

Satılan ve karartılan, gün ve gelecektir. Atatürk’ün “Bursa Nutku” bugünler için söylenmiş gibi. Işık ve sevgiyle...

75

[NTV-MSNBC - 29 Ağustos 2006]

“33 yıl boyunca bütün şarkılarım göksel inişler, yükselişler taşıyor. ‘Anlasana’ da belirginleşip, sonrasında yoğunlaşan mistik dokunuşlar var. Öte yandan, yaşadığım coğrafyadaki güzellikleri, özgürlükleri tırpanlamaya, karartmaya niyetli olanlara yakası açılmadık şarkılar. Ama aşk ilahi... Olağanüstü... Gündelik sakat alışverişlerle ilgisi yok hiç. Kâinatın sonsuz mavilerinde erimek, boşluklarda kendine karışmak. Başka yerlerde, başkalarında huzura yayılmayı anlatıyorum. Hepsi birer umut ilahisidir.”

[Cumhuriyet Gazetesi - 23.Eylül.2006]

“Dinlerin, dünya üzerindeki bütün ayrılıkların ve savaşların sebebi olduğunu düşünüyorum. Türklerin Şamanizm dininde kalmalarını isterdim. Tasavvuf, evrenin bütünlüğü. Canlı cansız her şeyi kendi parçan bilip, zarar vermeme hali ‘ışık ve sevgi’ anlatımlarımla örtüşüyor. Sevgiyle, aşkla, çevrenin, insanların, hayvanların haklarıyla ilgilidir. Ümmetçilerin dağları, madenleri, kıyıları, adaları parsellemeleriyle kavga eder. Tanrıdan korkmaz, Tanrıyı sever, onunla söyleşir, şakalaşır. İlahi aşkı karşılıklıdır. Sadece kelebeğin kanatlarındaki renklere inanıyorum. Yalnızlığım kaçınılmaz.”

[Cumhuriyet Gazetesi - 23.Eylül.2006]

“Dalgalar aynı ninnilerle, aynı kayalıklara çarpıp duruyor: “Hu hu deja vu.” Töre cinayetlerinde, afetlerde ölen, intihar eden, yazgısı ortak gelinlerin hikayesi “Müjde”. Gitar solodan sonra, alıcı kuş söylüyor şarkıyı. Ölümcül düğün şenliklerinde boğuluyor yarın. Ne gam! “Yılan Isırığı” asla pes etmeyen avare bir dervişin yolculuğu.”

[Cumhuriyet Gazetesi - 23.Eylül.2006]

“İyi şarkılardan kendinize ve hayatınıza paylar çıkarabilirsiniz. Mükemmel şarkılar, yaşanan hayata indirgenemeyen karışıklık ve rahatsızlık duygusu verir. Cennet ilahileri, kapağından son kelimesine kadar, bulunduğunuz yere göre açılır veya kapanır. “Tören” doğumdur. Arınış, yeni güzellikler. Bütün albüm törendir. Gece ve gündüzün çelengi örülüyor. Kıldan ince kılıçtan keskin köprülerden geçip, Ölümü, doğumu, sessizliği, kavgayı, yenilgiyi, zaferi hiçli yorlar.”

[Cumhuriyet Gazetesi - 23.Eylül.2006]

“Kutsal kitapların ve mitolojik metinlerin ilahi rüzgarları var. Bu albüm, dünyanın bugünlerinde dinleri aşan bir sevgi çatısı olarak yaratıldı. Alt kaynamalardaki zahiri ikilemleri, yalnızlık ve acıları Kainatsal güzelliğimize dönüştürdük. Kendini derinden bakıldıkça ele veren şarkılar bunlar. Nereden bakılırsa orayı gösterecek.”

[Cumhuriyet Gazetesi - 23.Eylül.2006]

“Şiirsel ve müzikal yönlerden çözülüşü zor görünen, yolculuğun bugün vardığı yerdir. Beklentileri aşmakla birlikte, İlhan İrem izleyicileri “Cennet İlahileri” ile çok özel bir buluşma yaşıyorlar. Tavus kuşunun olağanüstü kuyruğu dinledikçe, anladıkça açılacak. Konsept bütünlüğü olan, progressive, senfonik rock’tır, İlhan İrem albümüdür.”

[Cumhuriyet Gazetesi - 23.Eylül.2006]

77

“Kavuşan, ayrılan, görünen, görünmeyen, sadece beden. Seslenişlerimi duyuyor, duyabilenler. Konserlerde dediğiniz anlamda hasret gidereceğiz. Yoğun bir yaratım sürecindeyim. Başka konserler de olacak. Her şey şimdi başlıyor...”

[Cumhuriyet Gazetesi - 23.Eylül.2006]

“Cennet İlahiler”i, iç sesimizle kainatın sesinin birleştiği “Sis”li bir girdapta yaratıldı.

[Kral Müzik Dergisi - 26 Temmuz / 1 Ağustos.2006]

Tasavvufi, Mevlevi, İlahi, mistik, metafizik, efsanevi, mitolojik...

Işığın içinde her renk vardır. Önce ruh, sonra gözler görür.

[Kral Müzik Dergisi - 26 Temmuz / 1 Ağustos.2006]

“Havada uçuyordu,
Duvarlardan geçiyordu
Elverdi Şatlup,
Işıktan geçti.”

Körler çarşısında ayna satıyorum.”

Gönül gözüyle görebilenler, canımdan can verdiğimi anlayıp alkışlarlar. Ben Venedik Aynaları satıyorum. Büyülü kristal aynalar. Dokununca kırılıveren.

[Kral Müzik Dergisi - 26 Temmuz / 1 Ağustos.2006]

Melih Kibar benim çok eski bir yol arkadaşım. Birlikte çok güzel şarkılar yaptık. Ayrıca “Pencere” ve “Köprü” albümlerimin düzenlemelerini yapmıştı. Özel ve değerli bir müzisyendi. Hatıralar sayısız...

Işık içinde olsun.

78 *[Kral Müzik Dergisi - 26 Temmuz / 1 Ağustos.2006]*

İnzivaya çekilmedim. Yalnızca bilinen anlamda tanıtım yapmıyorum. Dinleyenlerim beni her koşulda arayıp buluyorlar.

[Kral Müzik Dergisi - 26 Temmuz / 1 Ağustos.2006]

Bütün şarkılarım benim için ilahidir. Hepsi bütünün parçasıdır. Hazırlayıcı, habercidir.

Cennet İlahileri ise bir şahikadır. Bir sonraki albüme kadar...

[Kral Müzik Dergisi - 26 Temmuz / 1 Ağustos.2006]

Sanal alemde farelerle sörf yaparken üzerimize yapışan virüslere metalik imparatorluklar armağan eder, polifonik kahka-

halarla insan olduğumuzu sanıp, avunuruz.

[Kral Müzik Dergisi - 26 Temmuz / 1 Ağustos.2006]

Sanatçı büyücüdür. Hem Cellattır hem kurban. Küllerinden doğan Zümrüd-ü Anka'dır.

Kaf dağının ardındaki ejderhayı bulan herkes sanatçı olabilir.

[Kral Müzik Dergisi - 26 Temmuz / 1 Ağustos.2006]

Gündem, kumdan kaleler gibi. Dalgaların gelgitleriyle bir anda yok oluyor. Duru görülerini yitirmiş ucubeler, kendi çukurlarında alkış tutuyorlar pisliklerine.

[Hürriyet Gazetesi - 7 Haziran 2006]

Vazgeçme maliyeti hep vardır. Doğum sancıları hayatın ilk i-
puçlarını verir. Işık ve sevgi yolculuğunda, pişmanlık ardınızdan
bakakalmış kara delikler kadar uzak.

[Hürriyet Gazetesi - 7 Haziran 2006]

“Bir tapınak kurmak için, ötekini yıkmak gerekir.”

[Hürriyet Gazetesi - 7 Haziran 2006]

“Sevgiliye”, “Bezgin”, “Pencere”, “Köprü”, “Ve Ötesi”,
Dünden Yarına”, “Uçun Kuşlar Uçun”, “İlhan-ı Aşk”, “Kori-
dor”, “Sevgililer Günü”, “Aşk İksiri”, “Cadı Ağacı”, “Hayat Ö-
pücüğü”, “Seni Seviyorum”, “Bir Meleğe Aşık Oldum”, “Işık ve
Sevgiyle 30 Yıl” ve “Cennet İlahileri”... Hayat yükselen bir da-
ire, hep aynı noktalardan geçiyoruz, farklı yüksekliklerde.

[Hürriyet Gazetesi - 7 Haziran 2006]

Bu âlemde öyle mucizeler var ki! Yalnızca görmek gerek. İnsanlığını yitirmiş boş bedenler, rüyalarını, ruhlarını satmış kabuklar. Silikon hayatlarda plastik çiçekler. Kokmuyor, yaşamıyor, sevmiyor, görmüyorlar.

[Hürriyet Gazetesi - 7 Haziran 2006]

Her şeyi ışık hızıyla tüketenlerin karşısında, ışık hızında algısal boyutta seyahat eden binlerce Sevecen. Yalnızca ölümcül bir iskelet olmadığının bilincinde, varlığının en kadim sırlarında, sessizliğin sesinde öyle bir kalabalık var ki! İşte İnsan!

[Hürriyet Gazetesi - 7 Haziran 2006]

Sevecen'de reenkarne olmuş platonik aşk anlatılıyordu. Sanatımda profesyonel, dünyevî hayattaysa amatörüm.

[Hürriyet Gazetesi - 7 Haziran 2006]

Müziğimin, ruh hastalıkları tedavisinde rehabilitasyon amaçlı kullanıldığını biliyorum. Bu bana kainatın hediyesi. Evrendeki pozitif enerji, şarkıların titreşimleriyle ruhlara akıyor... Şifacı bir sinerji oluşuyor.

[Hürriyet Gazetesi - 7 Haziran 2006]

“Küskünler Ordusunun Başkomutanı” gibi yazılar, bana sorulmadan yapılan yorumlar var. Kimseye kırgınlığım, küskünlüğüm yok. Bu benim seçimim, tercihim.

[Vatan Gazetesi - 5 Haziran 2006]

Kırıldığım hiç kimse yok. Haksızlık ettiğimi söylediğiniz hayranlarım, 1985 yılında “İrembağı” adında bir birliktelik kurdular. Yurtiçinden ve yurt dışından 150 bini aşkın dinleyici, internet ortamında sürekli haberleşiyorlar. Bu nedenle, İlhan İrem albümleri yıllardır, hiç reklamsız, tanıtımsız, yüzünü aşan satışlara ulaşıyor. Böylece, rakamsal anlamda, “Piyasadan Çekilmek” gibi bir konunun da olmadığı görülüyor. Bu bir “Sessiz Direniş” tir. Ama toplumdan aldığı yanıt oldukça kalabalık ve hiç sessiz değil. Şaşırtıcı olan, 15 yıldır televizyonlara, radyolara, bir kaç istisna dışında, gazetelere röportaj vermeyen bir sanatçının, 33 yıldır ayakta olması ve üretimlerini sürdürmesidir. Sanatın tek vitrini olarak medyayı görenler, her türden reklam bataklığı içinde boğulanlar, “böyle de olabilir” gerçeğini anlayamazlar.

[Vatan Gazetesi - 5 Haziran 2006]

“Cennet İlahileri” müzikal yolculuğumun bugün vardığı noktadır. İnsanlık onurunun, hoşgörünün, sevginin yitirildiği karanlık dünyaya, birer saatlik dinleyiş sürelerince yaktığımız sonsuz ışıktır. Medeniyetlerin ve dinlerin buluşması. “Cennet İlahileri” ruhları ve beyinleri boş olmayanlar için, düşüncesi ne olursa olsun, gözlerini dolduracak, yüreğimizden kopmuş bir yapıt. Cennet İlahileri’nde, duru, saf sevgiyi, İlahi Aşk’ı anlatıyorum.

[Vatan Gazetesi - 5 Haziran 2006]

Bu albüm, şiirsel ve müzikal açılımlarıyla bir devrim niteliğinde. Ama, bir anda akla gelen farklılık değil... Daha önceki yapıtların ulaştığı özel bir atmosfer.

[Vatan Gazetesi - 5 Haziran 2006]

Bütün köktendinci, şeriatçı yobazlıklara karşı olan, antiemperyalist, Kemalist, Laik Cumhuriyetçiyim. Ve, hayatın, sonsuz

sevgi deryalarının, kainatın mucizelerine yayılan, gerçek bir Hak Aşığı'yım.

[Vatan Gazetesi - 5 Haziran 2006]

Tasavvuf ilgi alanlarımdan birisi. Müziğime pek çok yansımaları var. Ancak ötesinde, dinlerin yarattığı ayrılıkları da aşan Her şeyi kaplayan ve her şeyden azade bir inanç içindeyim.

[Vatan Gazetesi - 5 Haziran 2006]

Ucundan hissedenenlerin, göremeyenlerin yanıtları kendi serüvenlerinde saklı.

Yalnızca fiziğim ortalarda değil...

Görebilenlere anlam denizleri doğuruyorum durmadan.

[www.derggi.com - Haziran 2006 sayısı]

82

Altmış yıllık aymazlık toplumun kılcal damarlarından beynine yürüdü.

Hesapçı ticaret, daha bir süre teknolojiyi kullansa bile, gerçek anlamda sanatsal yapıtlar, sahte vitrinleri kaçınılmaz biçimde bükecek.

Hayatlarının kolları, bacakları, yüreği, uçuşan saçları, kanatları kopmuş...

Büyü uçmuş !

Sevgiyi soluksuz bırakan yapay hikayeler yaşıyorlar.

Duygular köreldiyse yaratıcılıktan söz edilemez. Geriye kurnazlık ve hırsızlık kalır.

Yeni Dünyanın, gençlerin en büyük sorunu bu.

Hayatlarında olmadığı için “aşk” öldü sanıyorlar.

[www.derggi.com - Haziran 2006 sayısı]

Pink Floyd, Roger Waters, Led Zeppelin, Jethro Tull, Chopin, Beethoven, Bach, Pagannini, Rahmaninov, Tchaikovsky, Klasik, modern caz, Sigur Ross ve daha pek çok Rock grubu... Hepsini geç bi kalem...

Alevi, Mevlevi müziklerimiz, Türkülerimiz... Aşık Veysel bin tane Pink Floyd eder.

[www.derggi.com - Haziran 2006 sayısı]

Sadece içinizi yansıtırsınız... Ki, yüreğinizde tanrısal uzayların sağlaması vardır.

İlahiler, zamansızlık içinde ruhlarla buluşur. Sürekli genişleyen yeni tanışlarla harmanlanıp büyüyen..

Sonsuz bir açılımın tohumlarıdır şarkılar. Kainat güzelliğinden koparılanlara...

Ölümlere, aşklara, acılara, umutlara, geleceğe dair.

[www.derggi.com - Haziran 2006 sayısı]

83

Tanrısal buluşmayı... ve dünyevi bütün diğerliklerden soyunuk öteleri anlatıyorum.

Şarkılar ölmüyor bu yüzden. Kıpırtılar hissettikçe meraklanan gece salınımları.

Bazı görüntüler hiç silinmez.

[www.derggi.com - Haziran 2006 sayısı]

Sadece yazıyorum...

Aynayım.

Anlatımlarımda evrensel huzurlar...

Sırların döküklerinde, beklentilerinden habersizce kopuk...

Öte anlamlar, hiçlikler topluyorlar.

[www.derggi.com - Haziran 2006 sayısı]

Tümüyle yeni şarkılardan oluşan bir albüm...

Göksel seyahatlerin görüntülere dökülüşü.

Bekleyicilerin ötesinde, hayalleri aşan cennet bahçeleri...

Rock müziğin şekillerden öte, isyankar ruhu..

Bu anlamda, İlhan İrem'in en muhteşem rock albümü.

Var olduğu topraktan, âlemlerden, kainatlardan aldığı ışıkla yarattığı seslenişler.

Üretimlerimin şahikası bir albüm yaptım.

Anlamak için özel donanımlar, İlhan İrem yolculuğunun öncesini bilmek gerek.

“Cennet İlahileri” her boyuttaki dinleyeni başka türlü sarmalayacak.

[www.derggi.com - Haziran 2006 sayısı]

84

Yeni albümün tamamı şifre.

Hissediş zamanlarına göre, anahtarlar şarkıların içinde.

Arayışların, gizil sonsuzluğun güzelliğiyle buluşması...

Derinliğine dinleyebilen herkesin kendi cennetlerine yolculuğu.

[www.derggi.com - Haziran 2006 sayısı]

Zamansız anlatımlar bütün çağlara yansıyor... Kimi bu âlemde, kimi ötelede.

[www.derggi.com - Haziran 2006 sayısı]

Hiçbir zaman yeni bir albüm yapmaya karar vermedim.

Biriktiğimde, kendiliğinden oluşur.

Aşık olmak gibi. Ruhun çılgınlıkları bedenden fışkırır.

Geçmiş, an ve gelecek.

Var olmuş ve olacak. Kainatla buluşur.

[Tempo Dergisi - 25 Mayıs 2006]

1992 “İlhan-ı Aşk” albümünden bu yana müziğimdeki açılımlar sorunuzun yanıtı.

“Sürgün Gibi Masallarda” birlikte üretimlerimizin ilkidir.

“Cennet İlahileri” albümünde ise, şiirsel ve müzikal atmosfer tarifsiz.

Sis, gök yakutlarda, sis, rüyalarda.

Her şey rüyada başladı.

Sekiz Bulut Dağının Prensesi.

Mevsimlik heveslerini dökmüş çiçeklerin ecesi.

[Tempo Dergisi - 25 Mayıs 2006]

85

Şarkıların görüntülerini en iyi yansıtacak müzisyenlerle buluşmamız tesadüf değil.

Müziğim çeyrek asırdır kendi sonsuzluğuna yayılıyor.

Feryat figan kahrolduğu, nihaventli ezgilerde

Ney üfledi, mest olduğu mucizelerde.

O sesler hep vardı, değişik frekanslarda.

Tırtılla keleşin, Tarla Kuşuyla gelincğin hissettiği rüzgar farklı.

Rüzgar hep vardır.

Kimileri duyar, kimileri yanından savrulur gider.

[Tempo Dergisi - 25 Mayıs 2006]

Özel bir ağıttı.

Kokusu uzaklardan bulur bizi,

Güleriz gökyüzüne,

Toprağın zamansız açılan gözüne.

[Tempo Dergisi - 25 Mayıs 2006]

Cehennemden kurtulabilenler kendi cennetlerine varır.

[Tempo Dergisi - 25 Mayıs 2006]

“Cennet İlahileri”nin söylendiği bir âlem.

Seyreyledi arş-ı Âlemi, kollarından tuttu iki melek...

[Tempo Dergisi - 25 Mayıs 2006]

86

Özgür ve özgün yaratımlar, hissedilenlerle yaşananları aynı olağanüstü pencereden görebilmekle doğar.

Madde âlemi de mucizelerden örülü.

Hayat mucize!

Tılsımlardan azade Teselya Büyücüleri,

Gece ve gündüzün çelengini örmekte.

[Tempo Dergisi - 25 Mayıs 2006]

Anlatımlarım sözünü ettiğiniz ortamlar için değil.

Karanlıklarının dışına çıkabilenler şarkılarımı derinden hissediyor.

İzleyicinin algı boyutuna göre şekillenen üretimler sanat değildir.

Sevgiler kaldıysa çokook uzaklarda

Kimi bu âlemde, kimi ötelerde.
Bilinmezler benim içimde...
Ben Buradayım!

[Tempo Dergisi - 25 Mayıs 2006]

Sanatçı, kainatın bilinmez kıvrımlarında gezinen ayrıcalıklı bir ruhtur.

Onun yaratım sancılarını, ötelerden taşıdığı ışığı bozulmamış safiyet ve güzellikte yansıtmaya çabalarını,

Ancak, o titreşimleri hissedebildiğinizde algılayabilirsiniz.

Adının yapıtlarından önce anılmasını arzulamaz hiç!

Bilinenin aksine, unutulmayan eserleri unutulmaz sanatçılar yaratır.

Bir eliyle göklerden aldığı lütufları,

Öteki eliyle toprağa tohum tohum eken semazen gibi döndükçe,

87

Kah yerlerde, kah göklerde, canından can vermek beyaz ayinlerde.

Ego olamaz!

[Tempo Dergisi - 25 Mayıs 2006]

“Cennet İlahileri” dinlerken,

algının labirentlerinde gezinip,

Rönesans’ın, gizemli galerilerinde kaybolacaksınız.

Kutsal ışığı ararken, şiirler uçuşacak saçlarında.

Başında kainatın sarkacı.

Olan olmadı, biten de bitmedi.

[Tempo Dergisi - 25 Mayıs 2006]

Bütün şarkılarımın müzikal kurgusunu, bütün kapak tasarımlarını ben hazırladım.

Kainat yüreğime paha biçilmez anlatımlar sunuyor. Onların her aşamasından kuyumcu titizliğinde sorumluyum.

1994 “Koridor” albümünden sonra, görsel kreasyonları Hansu İrem hazırlıyor. Hepsi olağanüstü.

Bazen dostlarım soruyor ; “İlk günden, fabrikadaki çoğaltıma kadar, bu kadar titizliğe gerek var mı ?”

Müziğim, çok özel anlamlar içeren ve çok özel insanların dinlediği, sanat eseridir.

Bu nedenle, otuz üç yıl sonra, hepsi orijinal halleriyle satışta.

Bir mücevher ustasına, ‘şuraya bir taş da ben koyayım’ diyebilir misiniz?

[Tempo Dergisi - 25 Mayıs 2006]

O gece orada ve sonrasında Ankara’da çok özel buluşmalar ve ayinler yaşandı. Söylenenler yalnızca şarkı, yaşananlar konser değildi. Zamansız gizemli paylaşımların gizli / açık sağlaması yapıldı. Sadece İlhan İrem Konseri diye gelenlerin birçoğu olağanüstü farklılığı algıladı. Bütün bu çamur dünyaya karşı yaşadığımız masalsi güzellikler, “keşke batağı” mutlu hayat edinenlerin hemen anlayabileceği kadar ucuz tutunmalar, yüzeysel lezzetler içerseydi. O zaman, hissedilemeyen boyutlarda İlhan İrem kainatları olmazdı.

29 Eylül, akşamüstü müthiş bir sağanak vardı. Yağmur konsere yarım saat kala durdu. İstanbul’un bütün diğer semtlerinde yağış sürerken, Açık hava üzerindeki yıldızlar beni çok etkiledi.

Kuantum Müziği bu ! Arzular hayatı değiştirir. Sen kendi hayatında mucizevi değişimler ararken... Düşün ki, binlerce insan, yağmurun durmasını istemiş, düşlemiş. Kainat derin düşüncelerle dönüşür, büyülenir.

[Hulusi TUNCA / Özel Röportaj / Kasım 2006]

2001 Yılındaki, “Seni Seviyorum” albümünden sonra, “Cennet İlahileri” albümü Hansı İrem’le birlikte düşüncelerimizde fizilenmeye başladı. Bu arada “Best Of” serilerine devam ettim. Albümün çalışmaları iki yılda tamamlandı. İlk sene bestelerin ve şiirlerin yazımı ile geçti. Daha sonraki stüdyo aşaması ise bir yıl sürdü.

Garı Mafyan’ın ev stüdyosunda altı ay devam eden düzenleme ve alt yapı kayıtlarının ardından, Marşandiz Stüdyosunda akustik enstrümanlar, ses kayıtlarım ve miksaj çalışmaları altı aylık bir sürece yayıldı. Alt Yapı kayıtları ve miksajla birlikte toplam 820 saat stüdyo çalışması yaptık.

Stüdyoda olduğumuz süre içerisinde, onlarca pop müzik albümünün kayıtları başladı ve bitti !

“Cennet İlahileri”, otuz üç yıllık müzik yolculuğumun kaçınılmaz bir biçimde vardığı atmosfer.

Kendimi bildiğimden bu yana hissettiğim ilahî aşkların daha yoğun açılımı.

Müziğimi ve anlatımlarımı hiç olmadığı kadar özgür bıraktım. 89

Düzenlemeler daha rafine, alaturka çalgılar daha doğal ve farklı anlayışla eşlik ediyor melodilere.

Hiçbir dönemimde ve hiçbir albümümde, müzikal yetkinliğimi, düşüncelerimi, duygularımı, dinleyicinin algılayış sınırlarına göre, hafifletmedim, sadeleştirmedim. Cennet İlahileri, yolculuğumun vardığı yer ve sonraların rampası.

Gezindiğim bütün sözel ve müzikal uzaylardan izler taşıırken, şimdilik şaşırtıcı başka dokunuşlar var.

Popüler bir müzik şirketinde, piyasaya daha yakın bir albüm hazırlayacağımı düşünenler için,

Cennet İlahileri beklenmedik bir çalışma oldu.

“İlhan İrem tamamen uçurdu!” diyenler varmış.

Ne diyebilirim ki, ufukları kadar bakışları, sanatçıları, politikacıları var!

Bazıları için hiç olmayan, bazıları için hiç ölmeyen güzellikleri anlatıyorum.

“Bile Bile Bilmezcesine”, çok özel bir şarkı.

1983 Yılında, Çiğdem Talu’yu toprağa verdiğimiz günün gecesinde, Melih bir beste yaptı.

Ağıt diyebileceğimiz bu piyano eserine söz yazdım.

“Bile Bile Bilmezcesine”, yalnızca iki kez sahnede seslendirildi.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nin ilan ediliş kutlamalarıyla ilgili olarak, Melih’in piyanosu eşliğinde konserler vermek üzere, Rauf Denктаş tarafından adaya davet edildik.15 Kasım 1983’te başlayan, Lefkoşa, Girne, Güzelyurt konserlerinde Melih Şarkıyı enstrumantal olarak piyanosuyla çaldı. Son konser olan Magosa’da şarkıyı söyledim.

Şarkı bittiğinde salondaki herkes ağlıyordu. Melih, piyanoya kapanmış hıçkırıyordu.

90

On sene sonra, 1993’te Sabancı Center’da, “Çiğdem Talu’nun Onuncu Ölüm Yıldönümü” konserinde, Melih Kibar’la birlikte şarkıyı son kez seslendirdim. Şarkı Çiğdem Talu için yazılmıştı. 23 yıl günışığına çıkarmadık. Şimdi, Melih Kibar’a ve kaybettiğimiz tüm aydınlık ruhlara ithaf edilen bir şarkı oldu. Bence Melih Kibar’ın en güzel bestesidir...

Müzik hayatımın bütün şarkıları marketlerde ulaşılabilir durumda.

Gelecekte seslenen, masumiyet çağının güzellikleri...

Sevgiler, aşklar ve dünya hayatı berbatlaştıkça, o şarkılar daha bir hatırlanıp, değerleniyor.

Bütün şarkılarım en doğru kainat giysileriyle, dinleyicisine sunulmuştur.

Ama bu konuda o kadar çok firmadan, o kadar çok istek var ki. Belki, cover anlayışının çok dışında, daha farklı sololar ve yorumlarla, “böyle de olabilirdi” diye, değişik yaklaşımlarım olabilir.

Şarkılarımın diğer müzisyenlerce seslendirileceği “Tribute” albüm talepleri de var.

Zaman içinde bunlar olabilir... Olacaktır.

Ama, otuz beşinci yılıma denk gelen, 2008 senesinde, bambaşka bir klasik müzik sunumu gerçekleştirmeyi arzuluyorum.

Popüler Müzik sanat eseridir... Ve ben hep bunu yansıtacağım.

Ama çağ değişiyor. Giderek daha aşksız, daha pornografik şarkılarımız olacak.

Bazı istisnalar dışında rock müzik bu değildir. Tatlı Su Rakçıları ve enstrumanlarıyla sahneye giren sözde marjinaller de çağın ekmeğini yiyorlar. Talep zafiyeti ve farklı her kıpırdanışı müzik zanneden medya kültürsüzlüğünde, popüler müzik, dünyada olduğu gibi, duygusuz ritimlerin boyunduruğuna girecek.Yapılacak bir şey yok ! Popüler müzik artık, hızlı aşkların uçucu ekranlarında eğlenceliktir.

91

Yapımcılar genelde, kendilerinin ve toplumun cahilliğine ay-na tutuyorlar.

Korsanları sollayan, şarkıların internetten bedava indirilebildiği bir emek hırsızlığı yaşanıyor.

Meslek birliklerinin bundan daha acil hiçbir konusu olmamalıdır.

Bütün mesailerini bu konuya harcamaları gerek... Bir sektör yok oldu ! Yeniden kurulmalı.

Bir kitap, bir resim sergisi, iyi bir film, bir sanat eseri insana bir şey katar.

Popüler müzik bu işlevini yitirdi.

Medya da “duvardaki tuğlalardan biri” olduğu için, ayrıcalıklı değerleri algılaması, hak ettiğince sergilemesi pek mümkün değil. Niteliğine bakmadan, hiçbir yenilik getirmeyen, her türlü yeni mallara üşüşüyorlar. Bu, dünyada da böyle... Oradaki tek fark, başka türlü işler yapanlara, kalıcı değerlere “uçuk, kaçık” demeden, ömrü boyunca bir ilgi ve sevgi halesi sunarlar.

Öldükten sonra değil ! Toplum ne ise, müziği de, medyası da, siyasetçisi de odur.

[Michael Kuyucu/ Özel Röportaj/ Ağustos 2006]

On yıllara yayılan yaratımların ve ayrıntıların sonrasında...

Sonsuz sabırlardan geliyorum. Kimsenin durup düşünmeye, hissetmeye zamanı yok artık.

Ayrıca, beyni kainat senfonileriyle dolu, on yedi yaşındaki hangi çocuk, yapım şirketinin güncel sulandırılmalarına direnebilecek?

92

[Michael Kuyucu/ Özel Röportaj/ Ağustos 2006]

Yöreselle cilalanmış Batı taklitleri kalıcı izler bırakamaz. Alt yapılarıdaki enstrümanlar da, onların hiç denemediği, düşünmediği biçemlerde kullanılmalı.

Coğrafi lezzetlerimiz ve insan sıcaklığımız, Batıyı aşan bir değişikliklerle bütünleşirse etkili olur.

[Michael Kuyucu/ Özel Röportaj/ Ağustos 2006]

Toplumun cahil bırakılması vasat ve kötü niyetli yöneticilerin işine geliyor.

Üretimlerimi anlayan, bu yolda çaba gösteren izleyicilerim olduğu için mutluyum.

Bazen sanatçının sınırsızlığı, insanların algı duvarlarını aşabilir...

Böyle zamanlarda kalabalıklar sanal kahramanlarla huzur bulur.

[Michael Kuyucu/ Özel Röportaj/ Ağustos 2006]

Saman sarısı bir aşk kurduk labirentlerde,
Körler örgü örüyor.
İki ters bir yüz, sevda dokuyoruz.
Vanilyalı dondurma, çikolata soslu.
Sıramızı bekliyoruz fotoğraf stüdyosunda.
Parmak izleri...
Önden, yandan, numaralı çekimler,
Sabıka kaydı.

Sırların ardından belgeliyorsunuz beni,
Teşekkür ederim.

Kör sevgili habersiz çağın tekliflerinden,
Zambak bir aşk düşlüyor.
Kimse yok!
Geç tezgahın arkasına, kendin al viskini.
Karafatmalar dans ediyor kadehlerde.
Cumhuriyetlerini ilan etmiş böcekler.

Güzel ruhlarınız, bekleşen...
Retrospektif / dokuz saniye!
Milyonlarca yıl öteden.

Bütün sıcaklığıyla arzularının,
Öyle bir sarıl ki bana,
Utansın örümcekler.
Ezilip bükülmelerin ötesinde,
Ruhani bir aşk varsa hayatlarında,
Böyle davetkar sarılmadıkları için sınırsızlığa...

95

Ağrılarla bastırıp tanrısal zevkleri bacakaralarına
Ertelenmiş cennetler düşlesinler.

İyiler gülüşüyor aynalarımıza
Yarınsız, hesapsız sevişiyoruz.
Karanlığa, borsaya, kazanmaya eğilmiş bir dünyada,
Dimdik bir güzelliğe dölleniyoruz.
Korku mağaralarının, karanlık işgallerin ötesinde...
Bu, zor kazanılmış notaların senfonisi,
Işıklı bir hediyesi evrenin.
Gelini öpebilirsin !

*[İlhan İREM/("Adonai"/Senfonik Şiir/ Episode-7)/
("B.İ.R" / irembağı iç haberleşmeler -01.2004- bültenin-
den.)]*

Bataklık çamurundan yaratıldı iki heykel.
Yıldırımlar çarpası lanetin savaşçıları,
Mutlak varlığın çöl kumlarında unuttuğu
yalnızlık!

96

Fırtınalar ateş oldu avuçlarında,
Karanlık sulara yazılı beyhude tarihler.

Dudağında baldıran zehiri bir KEHANET !
Savuruyordu esasını...

“İkibin yıl önce böyleydi
ikibin yıl sonra da böyle olacak!”

Sirius gözü açıldı :

ZAMAN YOK Kİ !

*[İlhan İREM/ (“B.İ.R” / İrembağı iç haberleşmeler -
01.2002- bülteninden.) SEVECENLERE]*

Sonsuzluğun tüm zerrelere yayılmış olağanüstü bir güzelliğin büyüü...

Zaman ötesi bir ışık yolculuğu...

Karanlık kapanışlar ve uzun koridorlar sonrası kozasını yırtan bir kelebeğin öyküsü...

Krizalit içinden çıkıp kainata karıştığı sonsuz uçuşu...

Ardında bıraktığı yıldız tozlarıyla aydınlanmış insanlar...

Paylaştıkları yürek büyüünü sevgi misyonuna kavuşturan sevecenler...

“Seni Seviyorum” yalnızca bir albüm değildir!

Algı kapılarının açılış şifresi...

Yüreğimde tohumlanıp filizlenen, kainatların nadide tomurcuğu.

İçinde güzelleştiğim ve içimde güzelleşen evrensel sevgi ışığının, maviliklere savrulan

altın tozları gibi dalga dalga yayılmasının zamanıdır.

Tanrının ve kainatın parçası olan insan sınırsızdır.

Algı duvarlarının ötesine geçebilen bir trans halinde dinlendiğinde, “Seni Seviyorum”un

anlatımlarına yayılan çağrı, düşüncenin karanlık koridorlarını aydınlatan bir “gizilenerji”ye dönüşecektir.

Sevecenler, özüksedikleri bu sihirli âlemi en yakınlarından en sevgisiz uzaklıklara kadar

Anlatacaklar...

“Dua” ne anlatıyor?

Dua'daki nefer kim?

Sonsuzluk yalnızca görebildiklerimizi gösterir bize...

Ruhumuz ne kadar yükselebilecekse, ne kadar uçabileceksek
ötelere,

Kainat o görkemde kanatlar verir.

Yeniden doğuş sancıları çektiğimizde "Basubadelmevt" ya-
şarken gerçekleşir...

Ölmeden ipeksi kozamızı yırtıp yeniden doğarız!

Algılarımız, bize tutulan aynaların yansımasıdır ruhumuzda.

Heyecanlı soluğumuzla buharlaşan camın ardında bambaşka
görüntüler...

Yanıtlar şarkılarda, "Seni Seviyorum"un kapağında uçuşu-
yor...

Zaman yitirmeksizin sözcük anlamlarıyla...

Ve sorular sormaksızın Şalamar'ın ruhuna girmeli sevecen-
ler.

98 Böylesi olağanüstü paylaşımın ve varlığınızın anlamından ö-
te hangi sırları açıklayabilirsiniz?

Kainatların giderek kararan bu mavi gezegeninden

sonsuzluğa ışıklı bir dönüşüm dalgalandırma tutkusuyla,
ilahi âlemlerin mucizevi güzelliklerini anlatıyorum.

Herkes bilmesi gerektiği kadarını bilir.

Işık ve sevgiyle...

[İlhan İREM/("B.İ.R" /irembağı iç haberleşmeler -04.2001-
bülteninden./"Seni Seviyorum" soruları hk.)]

1972 senesinde henüz on altı yaşındayken belirlediğim ‘Genel Ana Amaç’ dışında İlhan İrem olarak yaptığım hiçbir oluşum belirli bir program mekanizmasının sonucu değildir. Genel Ana Amaç şuydu: Yalnızca kendi sözlerim, kendi müziğim ve kendime özgü bir anlatımla bir İlhan İrem Ekolü’nü oluşturmak bundan ötesi sanatçının deneyimleri, gelişen sözel ve müzikal yapıyla kendini aşma çabaları sanırım. Hammadde varsa, derine daldıkça yeni cevherlerin bulunması, ya da yükseklere çıktıkça görüş açısının genişlemesi diyebiliriz. Ben yalnızca üretiyorum ve deşarj oluyorum. Kalıcı olma tutkusu ise ilk günden bu yana bir gölge gibi beni peşinden sürüklüyor. Kalıcı olmanın sırrının, hemen çiklet oluveren ‘tingildek’ şarkılarda değil, duygu ve tekniğin doruklarda bütünleştiği, her dinleyişte yeniden keşfedilen şarkılarda olduğunu anladım zamanla...

[Stüdyo İmge - Eylül 1985]

Tüm yaşam ilişkilerimde inandığım tek yol içtenliktir. O gün de, bugün de yaşadıklarımın içime dolanları döküyorum... “Boşver Arkadaş” o günkü İlhan’dı. “Pencere” bugünkü İlhan’dır. Aradaki gelişimi ise siz benden iyi anlattınız. Ancak burada içtenlikle bir saptama daha yapmalıyım: İlk çıkışım olan “Boşver Arkadaş” ulaştığı çok büyük satış çizgisiyle, sloganlaşmasından ürktüğüm ilk ve tek şarkı olmuştur. Oluşturacağım, “Romantik İlhan İrem”in ekolünü perdelemesinden ürkmüştüm. Gerçi bu şarkının hemen ardından, tümüyle duygusal yapıtlarıma yönelmiştim. Korkularımı ama bu günlerde olmasa dahi o günlere ilişkin olarak haklı çıkardı. Eskiden açık seçik, şimdilerde sertleşen gizli bir anlatım içinde duygusal şarkılar söylüyorum. Çünkü yaşamdaki tüm sorunların, sevgiyle çözüleceğine inanıyorum. Sevgi anlayışım daha kapsamlı bir boyuta ulaştıkça, genişleyen görüş açımla, deneyimlerim bütünleşerek evrenselliğin pencerelerini tıkırdatan yapıtlar oluşturmama neden oluyor...

[Stüdyo İmge - Eylül 1985]

Daha öncede söylediğim gibi, ben yalnızca üretiyorum ve deşarj oluyorum ve bana yöneltilen olumlu ya da olumsuz eleştirilere aldırmiyorum.

“Pencere” hem bir nokta, hem bir başlangıçtır. On yıllık sanat yaşantımın en uç noktası... Ve daha sonraki yıllarımın başlangıcı... Kırk sekiz dakikalık kesintisiz bir yapı içinde, 16 bölümden oluşan “Pencere”, yöreselle evrenselin sentezi ile senfonik bir anlatıma yöneldiğim -gerçek anlamdaki- ilk çalışmaydı. Yılların birikiminde müzikal eşlik, sade bir simgeselliğe şarki sözleri şiirselliğe, müziklerim ise akılcı bir kıvraklığa ulaştı sanıyorum. Dedğim gibi “Pencere” bir başlangıçtı. Bu günlerde sözleri yayınlanacak “Pencere... Köprü... Ve Ötesi..” adlı öykümün ilk bölümü. Bu öykünün ikinci bölümünü oluşturan “Köprü” adlı uzunçalarını, bu ay, üçüncü ve son bölümü olan “Ve Ölesi” ise yılbaşından sonra çıkacak. Bu trilogy tamamlandığında “Pencere”de doğumla başlayan ‘sarkastik’ bir düşünce köprüsüyle uzaya açılan öykünün, yaklaşık 150 dakikalık müzikal anlatımı da tamamlanmış olacak...

Söz efektlerden açılmışken, bir önceki sorunuzdaki “Pencere” ile ilgili ‘Pink Floyd çağırışımı’ eleştirilerimi yanıtlamak istiyorum. Dünyanın birçok yerinde, beyinlerinin içinden çıkan yapıtlarını ancak sorumlu bir dikkatle dinlediğimizde algılayabildiğimiz birçok sanatçı var. Pink Floyd’dun beyni Roger Waters da bunlardan birisi, Alan Parson bir başkası, Ravi Shankar bir başkası, İlhan İrem, Mazhar Alanson, Ümmü Gülsüm, Zülfü Lİvaneli, Dede Efendi say, say, say... Tüm sınırsal boyutları zorlayarak evrensel bir anlatıma kanat açan ya da kanatlanmaya çalışan birçok sanatçı var dünyada. Bu sanatçıların evrensel boşlukta -ya da dolulukta- zaman zaman aynı çizgide buluşmaları doğaldır. Ben “Pencere” de “Dünya” adlı şarkıda yer alan helikopter efektlerimi veya “Gece Yolculuğu”nda adımları simgeleyen klavye vuruşlarımı evrensel buluşma olarak nitelendiriyorum.

rum. Gelelim “Köprü”ye: “Köprü” “Pencere”nin sonundaki ölümün başladığı yerden yola çıkılan, gizemli, düşündürücü, ‘sarkastik’ bir ‘öteki dünya’ yolculuğu. Daha derinleştigiğine inandığım sözel ve müzikal yan, iki aşırı uçla yukarılara doğru çekiliyor.”Köprü”, bir uçta daha bizden, diğer uçta daha Batı’dan. İki düğüm arasına gerilmiş bir iple daha uzaklara atmayı tasarladığım taş bence. Albüm boyunca süren gizemli anlatım içinde minicik bir ana fikir saklı. Yaşadığımız her olay bir sonraki olaya köprüdür. Doğru kurulmuş köprülerle güzel günlere, yanlış kurulmuş köprülerle kötü günlere varırız, “Köprü”deki bıyık altından güldüren ya da duygulandıran şarkılar hep bu eldiven içinde sunuluyor dinleyiciye ve eldiveni çıkarmak ya da çıkarmamak, anlamak ya da anlamamak dinleyicinin sorunu bence.

“Köprü”, tüm saçma takılmaların uzağında anlaşılması gereken bir yapıt. Kolay anlaşılacak için, dinleyicilerime tekerlemeler dizişi sunmuyorum. Oluşturduğum şarkıları ve düşünce yapımı daha iyi anlatabilmek için, kitap yazacak kadar saygılıyım onlara. Şimdi iki şey söylemek istiyorum; Birincisi, Hiç bir anlaşılma sorunu yok. Dediğim gibi, beni dinleyenlere bir eldiven ve bir el veriyorum. Eldiveni çıkarıp, avucumdaki yaşam çizgilerimi araştırmak onların bileceği iş... İkincisi, Türkiye’de kapkaççı ve kolaycı, alıcı-verici sanat (!) mekanizması yüzünden, gerçek beyinsel üretimler uzun bir zaman yolculuğu sonrasında hedeflerine ulaşıyorlar, bu nedenle, kendimi ayağına batan taşlar her geçen gün azalan bir maraton koşucusuna benzetiyorum.

[Stüdyo İmge - Eylül 1985]

101

Çok yoğun duygular içinde oluşum, önce uzun şarkıları doğurdu, daha sonra da öyküler geldi. Şimdilerde her gece sabaha kadar en az iki-üç beste yapıyorum. Bazen bu bestelerin sayıları inanılmaz boyutlara ulaşıyor. Bir gece, sözü ile müziği ile on iki beste yaptım ve “Pencere” de yer alan şarkıların beş tanesi aynı gece yapılan şarkılardan oluştu. “Dünya”, “Sevecen”, “Tera-

zi”, “Ne Demekse” ve “Yaşlılık Penceresi” hep aynı gecenin ürünleri. Son zamanlarda beste yaparken, gözümün önüne gelen vizyonları anlatmaya şiirler, besteler ve öyküler yetmeyince resim yapıyorum. Kısacası öyküler ve resimler ana duygu yatağından taşanların uzantıları. Yalnızca kendi şiirlerimi ve bestelerimi yorumluyorum. Çünkü ben öldükten sonra da yaşamasını istediğim bir İlhan İrem Ekolü’nün duvarlarım örüyorum. Ve ancak benim tuğlalarım, benim harçlarını ve benim emeğimle yapılan duvarların, beni en güzel anlatacağına inanıyorum. Yine de, yüreğime nerden girdiğini bilemediğim, çağdaş şairlerin şiirlerinden oluşan bir albüm yapma tutkusunu gizleyemeyeceğim...

[Stüdyo İmge - Eylül 1985]

bütün renkleri içeren
tek bir renk vardır:
ışığın rengi...
kapı aralığından
yüzünüze yansıyan budur...

[“Dünden Yarına” kasedi iç kapağı...]

Koyun arşivinize...
Ama tozlanmasın...
Arada bir bakın gözlerime...
Orada size açılan pencereler var...
Çözölmeyen sırlardan...
Spatyomun son kademesi...
Anılardan-yarınlarından...
Çook geç olacak sizin için...
Ama ben gülerek;
“Hayret erken oldu” diyeceğim...
Bi yerlerden...

Gün gelecek anlayacaksınız,
Gidip-gidip geldiğimi
Nerelerden...

Özlem Süyev Zat
İlhan İrem Yazıları

YANSIMALAR

Ah! O ruhum... Tüm var oluşum, O'nun ışığında saklı... Anlayan var mıdır, O'nu Yaradan'dan gayrı bilmem... Bazen ben bile tanıyamam... Ama severim O'nu, kimi zaman esip gürleyen özgürlük tutkusunu... Karma denilen o sonsuz bilmecenin girdaplarında dönüp dururken bedenim, kimseyi değil yalnızca ruhumun fısıltılarını dinleyerek yol alırım... İşte bu yüzdendir yenilmezliğim... Bilirim ki en tökezlediğim anda ruhumun ışığı tutar ellerimden...

107

Bu yüzdendir korkusuzluğum...

*"Kalbin kırıklarını, paramparça yalnızlıkları,
kuşandığım zırhları sana verdim.*

Ey özgür ruh / isyankar rüzgar !

MAHŞERİN DÖRT ATLISI !

Savurun görkemli çılgılıklarınızı

Ben buradayım !"

Özgürlük garip bir şekilde yalnızlığı getirir... Çok çekemeyeni vardır özgürlüğün... Tutsak ruhlar cehenneminde, var olu-
şa tutunanlar anlamak istemezler ve kıskançlığın doruklarında
saldırıya geçerler, başkaları tarafından sımsıkı tutulan iplerinin
el verdiğince... Yükseliş, dünyevi yalnızlıktır...

*"O tatlı kıvrımları gitmiş hayatın,
Geriye kalmış sipsivri köşeler.
O yumuşak gülüşlü dudakların
Yerinde cam kırığı kesikler.
Işık ve Sevgiyle varlığını bulunca ben,
Maskeleriniz görünüverdi birden,
Yoksa gerçek yüzünüz bu muydu?
Dostluklar hep oyun muydu?
Sevgiler... Sevgililer... Sevenler...
Merhaba yabancılar!
Geldi sanıp, gidenler*

*O benim gözü pek yalnızlığım,
O garip yanardöner isyanlarım,
Hepsinde gizli saklı tutkularım.
O benim gözü pek yalnızlığım,
O garip yanardöner isyanlarım,
Hepsinde gizli saklı tutkularım."*

Yükseldikçe, Kainat dostları artar, dünyevi dostlar azalır...
Işık yüzüne daha bir yansidikça ve ruhun aydınlandıkça karan-
lık düşüncelerini daha bir yollarlar üzerine... Egolarının hırçın
kahkahalarını neşe sanıp, başkalarını aşağıladıkça yüceldik sa-
nıp kurulurlar altın sandıkları, altın suyuna batma sahte tahtla-
rına... O taht karardığında, neye uğradıklarını şaşırır ve kaybet-
tikleri dünyalıklarının ardından yas tutmaya başlarlar... Ruhla-

rının tutsaklığına değil de kaybettikleri dünyalıklara ağıtlar yazarlar...

Tutsak ruhlar cehenneminde, kalabalıklar içinde ne kadar yalnızsındır ve eksik kendinle ama Kainat dostlarıyla olduğunda ne kadar kalabalık ve ne kadar tam... Benim en kalabalık olduğum yer kendim... Bunu anlamıyorlar, bazen başkalarıyla tam olmaya çalışanlar... Anlamaz bakışlarla bakıyorlar yüzüme, bense onlara sadece gülümsüyorum biliyorum ki anlağı gelişmemiş bilinçlere anlatmak zordur, eksiklikleri gizlemek içindir hep başkalarına sığınışlar...

“Kapılar...kapılar...kapılar

Dışarısı benim, bu kızdığım güldüğüm her şey

Kapılar...kapılar...kapılar

Seven / sevilen ben, şikayetçi olduğum her şey”

En uzun yolculuğumuz kendi içimize yaptığımızdır... En zor olan kendimizle yüzleşmektir... Belki de, en imkansız olan kendimizi tüm varlığımızla tanımaktır... Tüm varlığımızla bütünleşebilmek ve tüm yaratımlarla bir olabilmek... Bunun için değil mi tüm bu zorlu yolculuklar?... Bitimsiz bir bedenlenme isteği, bitimsiz bir deneyim. Bu zorlu yolda tek çağrım ruhuma:

109

“Yüksel ki yerin bu değildir...

Gül cemalim peçeni indir...

Gözüm dalar gider ışığına vuslatınla beni sevindir...

Yürü ya seyyahı avere yürü çevir yüzünü cennete doğru...”

Bazen öyle yıldız parçacıklarıyla karşılaşırız ki bu yolda, onlar unutulmaz aşklara dönüşür... Yıllar geçer, çağlar geçer bedenler geçer ama ruh daima hatırlar, özler...

O sonsuzluk boyunca daima başka biçimlerde sevilendir...

*“...Ellerin olmayınca; gözüm kararıyor
Yüzüne bakmayınca; yüzüm sararıyor
Çaresiz hastalıksın; çare aranıyor
Geç olmadan gel, güç olmadan gel
Sevda derin uykuda, düş olmadan gel...”*

“Çılgılığım yankılansa çarpıp da benden bana havariler yakarır duyulduğunda...” Sizi bilmem ama ben cümleyi duyduğumda, tüm var oluşumdan beri en büyük aşkı hissettiğim varlığı anımsıyorum... *“Hangi yüz yıl söz vermiştin, gel!..”* Nasıl bir bilinmezliktir bu... Ne tür bir arayış... Sadece garip bir sızıdır... Hiç kimseye hissetmediğin bir özlem...

*“...Sana ‘git’ diyen kimdi,
Milyonlarca benden birisi mi?
Gözlerime baksana gözlerime, gözlerimize...
Sana ‘bitti’ diyen kim, ben sadece git demiştim
Hangi yıldızı görüp seçersen göklerden ona git...”*

Eski enerjileri bırakmak falan filan ama ruhum onu unutamıyorsa vardır elbet bir nedeni... *“Bunları kim yaşadı yaşayıp da anladı varlığının en derin sırlarında...”*

Bundandır O’nun yansımasını gördüğüm varlıklara hayranlığım...

O şimdi çağlar ötesinde, O şimdi “an”da... Gitmiş gibi ulaşılmazda, varmış gibi burada... Genişlemiş bir an’da şu “zaman” diye yarattığımız oyunda çok uzaklarda... Vuslat zaman oyununun henüz bilmediğim kurallarında... *“Sevgiler kaldıysa çok uzaklarda kimi bu âlemde, kimi ötelerde bilinmezler benim içimde...”*

Varacağımız son nokta nedir yeryüzünde?... Zümrütten, yakuttan saraylarımız olsa da, tüm dünyaya hükümdar olsak da, sonlu bedenlerimizi bekleyen toprağın bağıdır. Bize düşen bu-

radan ayrılırken bilgece bir gülümseme oturabilmektir yüzümüze... Anlayan, huzurlu, yaşadıklarından ders almış ve gidilecek boyuta hazır, bir ruhun dinginliği... Yaşanan nedir? Ve biten... Bitenin ötesi nedir?

“Beyaz ayınlar gördüm

Döndükçe dönen.

Döndükçe kah yerde, kah göklerde.

Muhteşemdiler.

Sonsuza intikal ettiler...”

Sonsuzluk... Varılacak varımsız nokta... Yakaladığını sandığın anda, elinden kaçiveren... En ulaştığın anda en uzakta olan... Nereye kadar sürer bu oyun?...

“Çanları çalarken mabedin

Ensar olup göçenler, muamma çöllerinde, eabilin peşinde

Tılsımlardan azade Teselya büyücüleri

Gece ve gündüzün çelengini örmekte...”

111

Ne bitmez bir devinim bu... Çember hiç kavuşmaz mı birbirine?... ***“Tamamlanınca hep eksik mi kalır bir şeyler?...”***

“Kök meyveli bir ağaç mı büyütüyoruz sonsuza?... Ağacın dallarında melaikeler...”

Sen nerdesin ben nerdeyim?... Sen kimsin ve ben kimim?... Önce bir sor kendine ***“Ben ışıktan öte bir şey miyim?... “Pence-
relerine resim yapıştırmış cüceler, dünya diye seyrettiğin odan-
da...”***

İçimdeki ses diyor ki: Ben kimim, sen kimsinlerin ötesi “ışık”... Işık varlıklar olarak var edildik, ışık varlıklar olarak son-

suza akacağız... Sen bilsen de, bilmesen de... Anlamayıp içindeki egoya tutunup Şalamar'ın peşi sıra gitsen de gerçekleri değiştiremezsin. Sorular sorma fazlaca, Kainat'ı istesen de çözemezsin... Sadece hisset... Işıktan geldin sevgiyle ve yeniden Işıkla bir olmak için egondan kurtulup ruhunun ışığına sarılmalısın sevgiyle!..

*“Soru sorma bana sorma n’olur,
Sorular uçurumdur,
Geçemeyiz sevgiden öteye,
Sevgi çağırır durur”...*

Kitap Özel-Aralık/ 2007

MÜJDE!

Umudun umutsuzluğa dönüştüğü, bir gecenin sonunda, yakıtı umuttan lambasını. Ve aydınlattı geceleri sevgi dolu bir enerji... Anne, ana Demeter, Kibele, Kundalini, İsis İnanna, Quan Yin, Meryem Ana... Her ne isimle olursa olsun hep sevgi vardı düşlerinde, sevgiyle yaratmak...

113

Nice ana tanrıçalar geçti, Anadolu toprağından. Kible'ye bile ismini verdi Kibele... Eski Yunan'da bereketini, sevgisini ve doğurganlığını sundu Demeter... Eski Roma'da, doğa, bir anaydı... Atlantis'te ise, Dünya bir anaydı; Gaia... Gizemli bir Tanrıça'ydı İsis. Eski Mısır'da yarattı onlarca miti...

Hep bereketin sembolüydü anneler, yaratıcılığın ve sevginin mimarları... Sıradan kadınlar da olsalar, güzellikleri ve güçleriyle büyüleyen tanrıçalar da, onlar daima yaşattılar ve sürmesine yardım ettiler yaşamın...

Bugün ise, en büyük ana tanrıçaların çıktığı, Anadolu'da, katlediliyor, töre cinayetlerine, namus cinayetlerine kurban gidiyor, kadınlar, analar... Zehirleniyor kimi, vuruluyor diğeri...

Yaşam verenlerin yaşamı neden bu kadar ucuz?... Candan daha değerli olan nedir hayatta?... Hele ölen, can veren olursa...

Kimin namusu, kimin töresi, kimin çıkarı, kimin yalanı, kimin iftirası, için öldürölüyor, kurban ediliyor, kadınlar, analar...

Çağlar geçtikçe ilkelleşen, ilkelleştikçe acımasızlaşan, düşüncelerle, düşler kuruyoruz medeni olmayı...

Unutuyoruz, zamanlar boyunca onlarca medeniyeti, kadınlara, analara saygı ile kurduğumuzu. Ve o öykündüğümüz, medeni dediğimiz toplumlardan, geçmişte daha medeni olduğumuzu...

O da, o kadınlardan biriydi... Öylesine güzel öylesine masum... Güllerle bezeli bir gelin alayında ışıklar içerisinde ilerliyordu yazgısına... Ölüm ve yaşam arasındaki o ince çizgide adımlıyordu geleceği... Müjdelerle duyurulmuştu düğün ve müjdelerle duyurulacaktı bekaretsiz ölüm...

Gelinlik mi kefendi, kefen mi gelinlik onun için... Soğuk surlarda can verirken bedeni anlaması zordu can alanların, namus dedikleri namussuzluğu...

.114. Yaşayamadan gençliğini, göremeden bebelerini haksızca ölüme sunulurken bedeni, son işittiği alıcı kuşların çığlıkları oldu... Ölümünü müjdeliyorlardı ilkel beyinlere...

*"Müjde düğün var
Nazlı gelin, gelinim.
Müjde düğün var
Nazlı gelin, sevgilim
Güzellerin güzeli, günahsız gelin.
Güzellerin güzeli,
Gelinim.*

*Müjde bir göl var
Nazlı gelin ölüyor
Müjde kader var
Kahrolası yazgılar*

*Sular onu alıyor
Saçlarında yosunlar
Ölüm onu alıyor
Elveda... Elveda !*

*Misk-i Amber kokuyor hala
Sedef teni soluyor karanlık sularda
Göğsünde al karanfil ağlıyor anılara...*

Elveda ! Nazlı gelin

Telli duvağı.....

*Alıcı kuş şarkı söyler uğursuz !
Alıcı kuş boşlukta sallandığı kafeste*

115

*Müjde... Müjde... Müjde... Müjde... Müjde...
Düğün var... Düğün var... Düğün var... Düğün var...
Yalan Dünya... Yalan Dünya... Yalan Dünya...*

*Elveda... Elveda... Elveda... Elveda...
Ne gam !”*

Kitap Özel-Mart/ 2008

SORU SORMA, BANA SORMA NE OLUR...

116   ***“Soru sorma, bana sorma ne olur...”*** İlhan İrem’in o çok sevdiğim şarkısındaki sözler...

Soruları ben de sevmem. Bu durum, belki çok ötelerden beri soru sormadan birçok şeyi hissedebilmemden kaynaklanıyordur. Sorular sorarak beni tanımaya çalışanlardan kaçışım da bir ihtimal bu yüzdendir. Kendime yakın hissetmem o hazırcıları.

Ruhuyla duyan, ruhuyla gören ve anlayan... Makbul olanlar işte onlardır. Diğerleri, İlhan İrem bestesinde, Özdemir Asaf’ın dizelerinde olduğu gibidir;

***“Aldanacaksan sevgilerinle
İnsanların yalancı gururlarına
Kalacaksan parlak sözlerin etkisinde
Kelimelerinle onlara kapılacaksan
Yaşama!***

*Oyun yapıp oynarlar seni geceleri aralarında
Şarkı yapıp söylerler dostlarına
Roman gibi okurlar boş zamanlarında
Masal yapıp anlatırlar çocuklarına
Aldanacaksan gecelerinde, kara gecelerinde
Aydınlık dünyaların şen insanlarına
Yanılıp içini açacaksan
Derdini gizlemeden durmayacaksan
Yaşama
Saklarlar dinlediklerini
En zayıf zamanında vururlar seni
Uyduramazsan fikirlerine
Başboş hareketlerini
Tefe koyup çalarlar seni
Aldanacaksan gecelerinde, kara gecelerinde
Aydınlık dünyaların şen insanlarına
Yanılıp içini açacaksan
Derdini gizlemeden durmayacaksan
Yaşama
Aldanacaksan sevgilerinle
İnsanların yalancı gururlarına
Kalacaksan parlak sözlerin etkisinde
Kelimelerininle onlara kapılacaksan
Yaşama!
Yaşama!
Yaşama!.. ”*

Birisi sana, “Seni seviyorum,” dediğinde sus ve sadece hisset ve ben sana “Seni seviyorum dediğimde,

***“Soru sorma bana sorma ne olur,
...sorular duvar olur...
...sorular uçurumdur...
...sabahlar rüyada kalır...
Geçemeyiz sevgiden öteye,
Sevgi çağırır durur!..”***

www.ozlemsuyev.com- Mart/2008

AŞKLARIN AŞKI 30. YILIN KUTLU OLSUN!

Yıldızlı bir gecenin sonsuzluğunda, geldi o yıldızlardan birinden... Dünya zamanı 1 Nisan 1955...

119

Uludağ'ın eteklerindeki yemyeşil bir kentte aldı ilk soluklarını... Bursa...

Annesine söyledi ilk şarkılarını.... Ve O'nun yüreğinden, tanıdı ilk kez dünyayı... Yüreğiyle büyüttü O'nu annesi...

O da aşık oldu... O da tümümüz gibi aşkını acıya dönüştürdü zaman zaman... Bu dönüşümün sonu yoktu... Aşkın girdaplarında, bungunca devinirken yazdı onlarca şarkısını...

Şarkılarında; aşk vardı, anlatamayıp vardı, aşkını haykıramayıp vardı... *"Görüyorum, duyuyorum, konuşamıyorum,"* derken, seslendiği sevgiliydi ama O da, sonradan anlamış olmalı; aslında seslendiği sevgilinin bizler, gördüklerinin, duyduklarının ve o an anlatamadıklarının ise, evrensel bilgiler olduğunu...

Hissettiklerini anlatamamanın acısıyla, delirmek üzere olduğunu hissettiği bir gece, açtı kendini evrenin sevgisine, bilgeliğine... Ve akmaya başladı bilgiler, Işık'tan bir sevgiyle. Huzuru, bilgeliği, sevgiyi, birliği ve bütünlüğü fısıldıyordu kelimeler...

Kainat'ın, sonsuz ışıklı gücü engellenemez bir biçimde, O'nun sanatından akıyordu yaratılmışların üzerine... O da, işittiklerini, gördüklerini, yazıya, resme, notaya döküyor ve güneşin ışınları gibi sunuyordu onları tüm almaya açık bilinçlere...

Engellenemiyordu yaptıkları... Çünkü O bir sanatçıydı ve O da tıpkı tüm gerçek sanatçılar gibi, bugünden geleceği yaratıyordu; geleceğin dünyasında yaşıyordu ve biliyordu yaptıkları, ancak o izdüşümsel gelecek geldiğinde tam olarak anlaşılabilir...

O, Dünya zamanıyla 30 koca yılın sonunda, kozmik zamanda ise, bir kelebek ömründe geçen sanatsal grafiğinde, birçok gerçekle yüzleştirdi bizleri. Anladık ki; O'nun eserleri, sonsuz bir şarkı, sonsuz bir şifre... Ve çözüldükçe sırılan bir bilmece...

Kozmos'un gizemli vadilerinden gelen esintiler, yüreğimizde serpintiler bırakırken, O'nun sesi; ruha akan, aktıkça çoğalan, çoğaldıkça hiçleşen, hiçleştikçe varlık bulan bir "mucize"...

O sesin sihrine kapılıp, yol aldık hep birlikte... Sır kapılarından geçtik, boyutsal pencerelerden baktık; düşsel köprüler kurduk yarınlara ve Yeni Çağa açılan koridordan geçtik... Yepyeni bir enerjiye kanat açtık, kelebek ömürlerimizin ötesine ulaştık. Sonsuzluğun derin kavrayışıyla huzur buldu ruhlarımız...

Anlayan, anladığı kadarını anlattı, anlamayan anladığı kadarını anladı. Ve sonunda anlayan da anlamayan da bir oldu; her şeyin anladığın kadar olduğu düşsel mavi gezegende...

Zihinlerimizin düştüğü açmazlarda, "Düş mü gerçektir, gerçek mi düş?" ikilemi yankılanırken, O hep sevginin çağrısına kanat çırpın bir "Haberci Güvercin" oldu. Ve o Haberci Güvercin'in, pusulasında daima, Kainat kalemiyle yazılmış, sevgiye, bilgeliğe ve derin kavrayışa ulaştıran mesajlar yazılıydı.

Kainat'ın mesajını taşıyan, "Haberci Güvercin", durmaksızın, yorulmaksızın kanat çırpıttı düşsel göklerde... "Pencere... Köprü...Ve ötesine..." uçtu... "İlhan-ı Aşk" yaşadı ve "Koridor"a ulaştı... "Uçuk Mavi Pencere"den geçti, "Bulutlara Köprü" kurdu, "Düşler Ve Ötesinde" gerçeği buldu ve ardından, "*Seni Seviyorum*" diye haykırdı Kainat'a... Yürekten yüreğe, bilinçten, bilince, düşten, düşe yol aldı... Sonunda ruhlarımızda-

ki bilgeliğe kondu... Kulaklarımıza, dünyevi ve spiritüel ego-muzu bırakmamızı fısıldadı.

Ama o da biliyordu, Dünya’da bedenli olduğumuz müddetçe ve dünyadan tam olarak kopamadıkça, “ego”dan kaçış yok... Yani, **“Şalamar hep firarda tersine”**... O nereye gitsek, o yana uçuşuyor... Boyutları aşsak da, bedenimiz Dünya’da oldukça **“Şalamar”** farklı isimlerde de olsa, hep peşimizde...

Ak ışıktan yaratılmış, Haberci Güvercin, 30 yıl boyunca muhteşem bir gökte, büyümlü bir sesin tınısında uçtu... uçtu... **Düslere sığabilen tüm güzellikleri aştı ve sonunda kendi gerçeğine ulaştı...**

O zaman hissetti;

“İsrafil, sur’a üfledi

O ilahi ses!

Ve gözleri kamaştıran Nur!

121

Kum yığınları titredi.

Kristal Kanatlı Efsane Kuş

Çılgınlarla doğdu küllerin arasından...”

İşte o an, Kristal Kanatlı Efsane Kuş haykırdı;

“HER ŞEY ŞİMDİ BAŞLIYOR!”

Işığın aşkından gelen efsane ve “Işığın Aşkı”na dönüşen Kristal Kanatlı Kuş... Özgürce uç ulaştığın boyutların yüceliğinde... Aşkların aşkı, 30. Yılın kutlu olsun!..

Işık ve sevgiyle!..

İLHAN İREM'DEN 4. BEST OF: "BİR MELEĞE AŞIK OLDUM"

122

Yaşamda bazı sevgiler vardır tanımlanamaz... Sadece sevginin sonsuz enerjisiyle bir danstır yaşanan ve o yaşanmışlıkta kadim dostluklar gizlidir.

O benim çocukluk aşkımdı. O'nun sesi yükseldiğinde radyodan veya televizyondan herkesi susturur, O'nu dinlerdim. O, enerjisiyle çok şey anlatan şarkısında, "Konuşamıyorum" derdi. Ama ben, O'nun, o zaman da, sessizce anlatmak istediklerini duyardım...

Bazı sevgiler, sonsuzdan gelen yine sonsuza giden dostlukların şimdiki hayatlarımıza yansımasıdır. O zamanlar bilmezdim, ama bugün biliyorum; O'nun sesi bana, radyodan, TV'den veya müzik setimden ulaşmıyor, O'nun sesi Kainat'ın uçsuz bucaksız ve sevgi dolu derinliklerinden yüreğime yansıyor... O'nun düşüncesi benim de düşüncem, O'nun duyguları benim de duygularım oluyor. O'nun şarkıları, yazıları, şiirleri, denemeleri; çok yükseklerde uçuşan bir ruhun bana, henüz ulaşamadığım derinliklerimdeki beni anlatması gibi... Evrenin birçok gizemi ve tümümüzün içindeki o henüz keşfedilmeyenler, o şarkıların derinliklerinde, sır dolu dizelerinde saklı... Ve o dizelerin sır kapıları

evrenin sonsuzluğuna açılıyor... Şifreler bizdeki bizleri çözüyor...

O'nun aşık olduğu meleği ben de tanıyorum ve O, eşsiz ruhun aşık olduğu meleğin önünde sevgiyle eğiliyorum...

Mynet-Haziran 2003

İLHAN İREM:
“BUNLARI KİM YAŞADI, YAŞAYIP DA ANLADI?”

124   **“Cennet İlahileri”... Yaradan’a, yaşadığı coğrafyaya, insanlara aşık bir gönlün yürek haykırışları...**

“Duy!...” Büyük değişim öncesi, vuslatın son sancılarında bir çağrıdır, sana söylenen bu şarkılar...

Yine çok boyutlu bir İlhan İrem albümünde dönüp duruyor zihnim... Her dinleyişimde farklı anlamlara ulaşıyor bilinçim... Her zamanki gibi, yine açılıyor kapılar, uçuşuyor yıldızlar ve başlıyor sonsuz yolculuklar...

Samanyolu Galaksisi’nin merkezindeki, karanlık noktadan mı doğmuştu yaşam? Geçmiş, gelecek, an... Her şey birdi her zaman... Hiçlikte kaybolurken ruhlar, tutunmak için yaşama, zamana sığındılar... O zamanlardan bir zaman ki, o aslında “genişlemiş an”dı, güneş bir gün dönümünde, her şeyin başladığı yer var sayılan galaksinin kara noktasıyla aynı koordinatta birleşti. Bir güneş dönemi daha bitti Maya kozmolojisinde. Güneş, galaksinin kara noktasıyla birleşti -ki aslında o nokta bir kara de-

likti. Maya'ların kutsal yıldızları gökte hizaya dizildiler. Göklerde yıldızlardan bir çarpı belirdi. Ve yeniden var oldu, bu birleşimin muhteşem "Yaşam Ağacı"...

Mayaların kutsal "Yaşam Ağacı", belki de Kuran'ı Kerim'deki Tuba Ağacı'ydı... Kökleri dal, dalları kök olan kutsal cennet ağacı -ki, O'nun göklere uzanan köklerinde her daim melekeler uçuşurdu. Bu ağacın oluşumuydu anahtar. İşte o an açıldı galaksinin kara noktası yani kapalı gözü- ki o göz özlenen, istenen, gidilmesi amaçlanan yüksek boyutlara açılan bir kapıydı... O kapıdan geçebilecek olanlar ise, yalnızca saf kalabilmiş ruhlardı...

O da, saf kalabilmiş ruhlardandı; inancı bilgelikte arayanlardandı; kapılmadan dünyevi safsatalara, yüceliği yüreğinde bulanlardandı; O, genişlemiş anda, henüz dünya zamanıyla yaşanmamış olanları görebilme sırrına ermiş olanlardandı... Gördüğünde galaksinin açılan kapısını, diledi, *"Allah'ım aç kapılarını/ Allah'ım aşk kapılarını..."* Bu, bir duru görüde, yakarıştı Yaradan'a... İstedi ki, açılan kıyamet kapısı değil, Allah'ın, yarattıklarına duyduğu aşkla bezeli diyarlara açılan bir cennet kapısı olsun...

125

Dileyene, isteyene sonuna dek açtı kapılar. Açılan kapıdan içeri girdi. Işıklı bir yolculuktu yaşadığı. Bambaşka bir boyutta, daha önce hiç bilmediği ilahi sularla yıkandı, görmediği uykulardan uyandı ve dünyevi bilinç onu terk etti. Yeni bir hayata kavuşturulduğu, güçle, erinç ve umutla doldurulduğu *"İhya gecelerinde nurlandı/ İlahiler ve dualarla kutsandı / Seyreyledi Arş-ı Âlemi"...*

Gördü, olanları ve olacakları... Hiçbir şey yapmayıp her şeyi Yaradan'dan bekleyen, kaderden medet umarak ruhunu yüceltmeyen, Gayyum'un yolcularını korkunç bir kıyamet bekliyordu. Doğal felaketler, hastalıklar ve ölüm... Birden, tüm o kıyamet görüntülerini izlediği boyutta yalnızlığını fark etti. Henüz bu boyutta kalmak için erkendi... Yalnızlık Allah'a mahsustu ve insanlığı bu kıyametten alıkoyacak sevgi sözcüklerini, uyarı mesajlarını bekleyen kalabalıklar vardı...

İşte o an, bedeni rahmani bir nefesle efsunlandı... Yaradan'ın, enöte boyutlarını anlatan ismi "Hu" titreşimiyle O'nu sardı... "Ya Allah, ya Hu" ilahi metinlerde "Dillerinden söyleyen ben olurum," demekti. Ve O, "Hayra alamet lütuflar eyle," derken insanlık için dilediği hayırların kabul olacağını biliyordu.

"Hu", Yaradan'ın varlığını en güçlü hissediş biçimlerinden-di; O'na, her şeyden, şah damarından bile daha yakın oluştu; O'nun yarattığı bir mucize oluşunun farkına varıştı. Aslında "Hu", Yaradan'dan kopmadan önce, O'cunla bir olduğumuz anları yeniden yaşamamızdı, yani "Hu", "dejavu"ydı...

Bilinci, yeniden Dünya'ya dönerken, bir geçmiş zaman çanı çınladı kulaklarında... Ardından bir sesleniş duydu, "Müjde!.." Bazı dinler "Müjde"yle bildirilmişti. Yeni bir din müjdelenerek filiz veriyordu o geçmiş zaman görüntülerinde... Mısır'ın ilahe-si, cennetlerin kutsal annesi bakire İsis, yol alıyordu çiçeklerle bezeli şenlikli bir düğün alayında... Tanrı Osiris'le mistik evliliği zıtların birlikteliği-ydi. Onların birleşmeleri doğadaki dişil ve eril güçlerin çatışmasını izleyen dinginlik ve yükselişti. Oğulları Horus bakire bir anneden doğan Tanrı'nın oğluydu...

Ama müjdelerle gelen yeni dininin bu birleşim ve yükseliş hoşuna gitmiyordu ve İsis'in çağlar boyu kutlanan şenlikli düğünü bozuluyordu. Nazlı gelin ölüyordu... Yeni din, öldürdüğü bakirenin ardından, çan sesleri arasında, başka bir bakireyi yüceltiyordu... İsis'in tapınakları bir bir yeni bakireye atfediliyordu... İsis, yıkılan mabedleriyle her geçen gün biraz daha unutuluyordu..."Misk-i amber kokuyor hala/Sedef teni soluyor karanlık sularda/Göğsünde al karanfil ağlıyor anılara../ Elveda! Nazlı gelin..." Ama unutulan bir şey vardı, İsis ölümün ve yeniden doğuşun simgesiydi... Ölüm onun için "gam" değildi.

Dinler, kıyamete yakın bir zamanda gelecek kurtarıcıdan söz eder. Bu onurlandırılmış kişi "Mesih"tir... Peki, Mesih, bir kişiye mi atfedilmiştir? Bence, Mesih kişiden öte bir anlam taşımaktadır. O, Yaradan ve insan arasındaki kutsal bağın sevgi enerjisiyle güçlendirilmesidir. Bu güzel enerji, insanlığın, gittikçe körleşen gönül gözünü açmak, sevdasız yüreklere sevgi akıtmak, savaş çıgıllıklarını susturmak, iyilik, bilgelik ve sevgiyi yü-

celtmek için dünyamıza akacak ve Mesih bir bedende değil, binlerce bedende enerjisiyle var olacaktır. Bu enerjiyi kabul edenlerin geçeceği kapı ise, kıyamet değil, üst boyutlara açılan bir kapı olacaktır.

Ama bu enerjiyle birleşebilmek için çaba, emek, kinden, riyadan, yalandan arınmak gerekir... Bu yolda yürürken, kimi zaman sözler, hakaretler, işkenceler bir yılan ısırtığı gibi yakar yüreği, teni. Kimi zaman yürünen yol ateş olur kavurur yürüyeni... Ama bu ilahi yola gönül vermiş olanlar bilirler, yüzünü cennete doğru dönüp yürümenin kıymetini. “Yürü ya seyyah-ı Avare yürü/Çevir yüzünü cennete doğru.” Bu cennete doğru yürüyüşte, dinin, dilin, inancın ne olursa olsun bir olup, şekilcilikten arınıp, gerçek Yaradan bilincine ulaşmak gerekir... İşte o an, yüzünü cennete doğru çevirip yürüyenlere açılır cennetin kapıları. Yükseliş o kapıların ardındadır. “Yüksel ki yerin bu değildir/Gül cemalim peçeni indir/Gözüm dalar gider ışığına/Vuslatınla beni sevindir...”

Hız. Muhammet, Hız. Musa, Hız. İsa ve daha birçok kutsal insan. Onlar hep dinlere sembol edildiler. Birçoğumuz, gerçekte ne anlatmak istediklerini bile anlamaya çalışmadan, onları inancımızın sembolü kıldık. Kutsal olanın bedenler değil, Yaradan'ın enerjisi ve bilgelik olduğunu unuttuk. Onları süs ve övgü dolu şiirlerle yani sagularla süsledik; ölümlerinin ardından ağıtlar yaktık; onlara atfettiğimiz inançları üzerimize giysi gibi giydik. Bu giysilerle sosyal statü aradık. Daha da yetmedi bazılarımız onları, dünyevi hırsları için kullanarak güç elde etme telaşına girdiler. Mesih'i, gelecek kurtarıcıyı hep kendimizin dışında aradık. Halbuki o kurtarıcı bizim içimizdeki ilahi sevgideydi, hoşgörüdeydi, affedicilikteydi, sevgideydi... Ama anlamadık... Sonra bir baktık ki tüm bu yaptıklarımız, içimizdeki İlâhi Işığın ölüm töreni... “Elinde billur küre Dünya tahtında/Şölenler, heyecanlar, veda kervanında/Havariler yakarır hak aşığına/Yokluk asılı kalır Dünya tahtında /Yani günlerden bir gün arındığında/Tüylerden kanatlardan soyunduğunda/Gözlerin mangalarla oyulduğunda/Belki gülerim belki gülmem sorulduğunda/Bunları kim yaşadı?/Yaşayıp da anladı/Varlığının en kadim sırların-

da/Zahiri aynalarda ahirin tohumları/Kıyamete koşuyor Gay-yum'un yolcuları/ Çılgılığım yankılansa çarpıp da benden bana Havariler yakarır duyulduğunda/Boş bedenleri alır, yıkayıp temizlerler/Sagularla süsleyip yunaklara dizerler/Aklanıp paklanınca o masum bedenleri/Ağıtlarla saklayıp, törenlerde giyerler.”

Mayalar, “Güneşler” adını verdikleri gerçekleşmiş dört devreden söz ederler. Ve bu devrelerin her birinin ardından, büyük değişimlerin ve yenilenmelerin yaşandığının anlatırlar. Tıpkı bizim için kutsal olan dört peygamber gibi. Onların her biri de dünyaya, farklı akımlar, değişimler ve enerjiler getirmişlerdir.

Mayalar’a göre, 21 Aralık 2012’de 5. Güneş bitimi yaşanacak yani, Beşinci Güneş Devresi sona erecek. Maya takvimi bu devreden sonra sona eriyor. Bu nedenle bu devrenin bitiminin, insanlığa kıyameti getireceği konusunda iddialar ortaya atılıyor.

Peki, bu devrenin bitiminin, tüm dinlerin kardeşliğinin kabul edileceği, insanların ilahi bilgelik ve ışıkla dolacakları bir dönemin başlangıcı olması mümkün değil mi?

128 Neden hep içimizdeki ilahi ışığı görmezden gelip kıyamet senaryoları yazıyoruz; neden içimizdeki saf sevgiye bir şans vermiyoruz; neden karanlıklara karşı bizlerde içimizdeki ışığı söndürüyor o karanlığa bir karanlık daha ekliyoruz?... Oysaki karanlık ışığı bekler aydınlanmak için...

İçimizde, nefreti değil sevgiyi büyütürsek, savaş çılgınlıkları değil, barış şarkıları söylersek, paylaşır ve güvenirsek, Yaradan’ın bize açmayacağı ilahi aşk kapısı yoktur.

Yaradan bir gül ise, O’na inanan da bülbüldür. Ve o güle aşık bülbül insanlığa hep, barışın makamı nihavent eşliğinde, huzur veren sesiyle şarkılar terennüm eder durur. Ama bir gün bakar ki şarkısını anlayan yok, işte o an, yüreğinin zindanlarında onulmaz bir acıyla, matemini tutar. Ama yine de bilir ki, bu zindandan çıkış vardır. Mısır’ın şifacıları, Teselya büyücüleri, zorda kalanlara yardım eden Ensarlar daima onların yanındadır. Kainat inanandan asla yardımını esirgemez. En umutsuz anlarda bile her zaman koruyan ve kurtaran bir el, saflığını, içindeki ilahi

ışığı koruyabilmiş olanlar için uzanır. Ve o bülbül çok geçmeden yine bir dem tutturur nihaventli ezgilerde...

Peki, insanlığın tarihini yazan şu meşhur Mahşerin Dört Atlısı ne zaman duyar bülbülün şarkısını?... İnsanlık tarihinde çılgılık çılgılığa yol olan bu dört atlı neyi sembolize ederler?

Birinci atlı, beyaz bir atın üzerinde oturur. Başında bir taç vardır. Ve Tanrı'nın dünyasını, yaşamı, umudu temsil eder. İkinci atlı, savaşı temsil eder. Kan kırmızısı bir ata biner ve kocaman bir kılıç taşır. Bu atlı iktidarı ve resmi politikaları temsil eder. Üçüncü atlı, siyah bir atın üzerindedir. Refah ve kıtlığı ölçmek için bir terazi taşır. Refah için kara tablolar çizen bir ekonomisti anımsatır. Dördüncü atlı, soluk ve kansız bir ata biner. Hastalık ve ölümü sembolize eder.

Dünyevi egolardan kurtulabilmiş olanlar için, korku artık var olabilen bir duygu değildir. Korkunun yerini sevgi almıştır. Artık Mahşerin Dört Atlısı, onun için önemli olmaktan çıkmıştır. Ama bunu başarabilmek için, kıldan ince, kılıçtan keskin sırat köprülerini dünyada geçmek, insanî zaaflardan arınmak, kendi mizi korumak için giydiğimiz egosal zırhlardan kurtulmak gerekir. Tüm bunların ardından, gerçek Yaradan bilincinde, sonsuz cennetlere ulaşılır. "Kalbin kırıklarını, paramparça yalnızlıkları/kuşandığım zırhları sana verdim./Ey özgür ruh/isyankar rüzgar!/MAHŞERİN DÖRT ATLISI!/ Savurun görkemli çılgılıklarını/Ben buradayım!"

Görünen o ki, Sislerin ardından beliren yeni bir yaşamın yoludur. "Sis", başlanan noktaya dönüştür. Evrende her şey döner... Şarkılar neden dönmesin?... Şatlup, açılan galaksinin kapısından geçmeye yardımcı olan ilahi rehber olmalı. Yâd edilen yıldızlar, dizilimleri çarpı oluşturduğuna, Kutsal Maya ağacını, yani yaşam ağacını oluşturacak yıldızlardır. Maya Ağacı, galaksinin kapısının açılmasındaki anahtar dizilimdir. "Odalarına gir cennet yüreğinin/Yıldızları yâd et birbir/Gecenin derinliklerinde anahtarlar şıkırdar/Hava kızları raks ederler..."

Artık, özgürleşmek, Mahşerin Dört Atlısıyla savaşabilmek için arınma zamanıdır;

“Hüzün/yüzyıllar boyu
Tövbe/günahlara
Veda/zehirli elma
Gonca/dudaklarda...”

Ölüm yeniden doğumdur. Çiçeklerin ecesi İsis’de, “Müjde”lerle gelen ölümünün ardından yeni yaşamına başlamıştır. Yine, gizli bahçelerde lirik bahar senfonileri işitilmektedir. “Sekiz Bulut Dağının Prensesi/Mevsimlik heveslerini dökmüş/ Eski Zaman elbiseleri akıp gidiyor üzerinden...”

Hırsların örselediği inançlar her daim var olacaklar... Hep daha üstün olma tutkusu bizleri her zaman felaketlere, savaşımlara sürükleyecektir, “Hırs akrebi vahşice kanırttı, acımasız, meşum/Kim daha yükseklerde o mu ben mi?/

Başında kainatın sarkacı/Geçmiş, an ve gelecek/ Var olmuş ve olacak...”

130 “Sis” albümdeki tüm şarkıların özeti gibi. Bize kalansa asıl anlatılmak istenen özü kavrayıp, anlayabilmek...

Zaman, zaaflardan, korkulardan arınmış olabilmenin, bir “salamender” gibi ufak da olsan güçlü kalabilmenin, sisleri aşip cennet kapılarına ulaşma zamanıdır.

Galaksinin kapısı, kıyamete değil,

“Cennet İlahileri”yle, Yaradan’ın, ilahi aşk dolu cennetlerine açılsın...

SANATÇILAR

Gerçek sanatçılar, evrenden alırlar tüm bilgilerini, bilgeliklerini, yaratıcılıklarını... Çünkü onlar yüreklerinden kanat çırpıp evrene, oradan aldıklarını yine yüreklerinden sunabilmek, duyulmayı duymak, görünmeyi görmek için gelmişlerdir bu dünyaya. Görmeyen gözlere evrensel mutluluğu anlatmak, işitmeyen kulaklara Yaradan'ı ve o muhteşem sevgisini fısıldayabilmek ve daha kim bilir daha neleri anlatabilmek, resmedebilmek, yazabilmek, için buradadırlar. Tıpkı İlhan İrem gibi... 131

Toplumları yüceltenler politikacılar, sanayiciler, tüccarlar değil sanatçılardır...

HER ŞEY DÖNÜYOR...

132

Ah! Ne çok severim kahve molalarını ve karlı bir havada kaloriferin sığağını... Elimdeki kitabı kapattım. Çünkü gözlerim kar tanelerine takılmıştı. Havadan dönerek iniyorlardı yere... Uçuşup, kaçışıyor ama yere düşerken her biri kendi etrafında dönüyordu. Ve rüzgar onları birbirleriyle birleştirdiğinde yumuşacık, bembeyaz bir anafor oluşturuyorlardı gökyüzünde...

Müthiş bir eş zamanlılıkla müzik setimde dönen, İlhan İrem kasetinde de, bulutlara bir yolculuk vardı ve şarkı da dönüyordu:

"Her yerde bir hareket

Bir kıpırtı büyüyor

Şehrimin sokakları sanki örgü örüyor

Her şey herkes bir yerlerden bir yerlere dönüyor

Sen de dönersin bir gün bana öyle geliyor

Her şey dönüyor

Dünya dönüyor

Başım dönüyor

*Saat dönüyor
Şarkı dönüyor
Gidip de dönmeyince insan yalnız ölüyor
İnanmazsanız bana
Bir bakınız uzaya
Gelirse tutuluyor
Ayla güneş hizaya
Aydınlık bizim için
Ama karanlıkta var
Her şey bizim için
Boşuna mı dönüyor söylesene zamanlar... ”*

Baktığım pencerede, ufkum olabildiğine açık... Bu gün uzaklardaki deniz görünmez olmuş, beyaz bir sisin ardında gizli şimdi... Ve gözümün önünde, olabildiğince uzanan bir beyazlığın üzerinde sürüyor yaşamlar...

133

Otobanda ilerleyen ve hiç bitmeyecek gibi görünen arabalar... Hızla geçen tramvay... Otobüs durağında bekleyen onlarca insan...

Parkın karla kaplı ağacında, kıpırtısız duran bir kuş sürüsü var... O ağaç, onların evi... Bazı geceler, bakarım oradalar mı diye, yağmur yağar, kar yağar, kimi zaman deli gibi bir rüzgar eser ama onlar hep aynı ağacın üzerinde uyurlar... Kıpırtısız gölgeler gibi direnirler... Merak ederim kimi zaman; ‘Üşümezler mi, akıllarına başka bir yere gidip sığınmak gelmez mi?’ diye, bazen gerçekten kuş beyinli olduklarını düşünürüm. Ama çoğu zaman anlamaya çalışırım; vardır onların elbet bir bildiği...

Bilirim aslında, o ağaç, onların vazgeçilmezi... Sığındıkları dalları, yapraklı da olsa, karlı da olsa, kopamıyorlar o çok sevdikleri ağaçtan... O ağacın altında, bu gün bir de bir kardan adam var... Çocuklar daha bir rengarenk görünüyor bu gün... Beyazlık, kabanlarının, berelerinin rengini daha canlı kılıyor... Bir de farklı bir neşeleri var... Kar neşesi...

Tüm bunlar aynı anda gözlerimin önünde... Aslında garip bir karmaşa hüküm sürüyor buralarda...

Gözlerimi biraz yukarıya kaldırıyorum. Onlar hala oradalar... Yumuşacık, huzur veren ve gökyüzünde dönüp duran kar taneleri...

Huzur ve karmaşa, hepsi aynı anda, aynı yerdeler... İşin sırrı ne biliyor musunuz; bizler nereye nasıl bakmak istiyorsak, orayı öyle görüyoruz... Aslında her şey aynı anda hayatlarımızda... Önemli olan bizim gördüğümüz... Huzuru görmek isteyen huzuru, karmaşayı görmek isteyen karmaşayı görür... Oysaki onların arasında bir çizgi bile yok... Öyleyse gözlerinizi huzura ve mutluluğa çevirin... Ve hayata gülümseyin... Göreceksiniz, o an, hayatta size gülümseyecektir.

www.magazinci.com/2004

İŞIK, SEVGİ VE COŞKU...

**Ayrılığın sonu geldi ve İlhan İrem 14 yıl aradan sonra, 29 Eylül 2006'da Harbiye Açık Hava Tiyatrosu'nda Sevecen-
lerle buluştu.**

135

Hayat bir izdüşüm... Yaşanmışlıklar, sonsuza yazılan düş-
ler... Düşsel sonsuzluklarda buluşmalar, anlık rastlaşmalar gi-
bi... Sonsuza kadar, sonsuzca akar şarkılar... Ruh duyar, yürek
söyler. Böyle anlarda, yüreğin söylediği melodiyi, başka yürek-
ler işitir. Tek yürek coşkularda bir ezgi duyulur... İşte böyle bir
gecede buluştu 4501 yürek. Elbette, **“Ayrılıkların da Sonu
Var”**dı. Konser alanı çok güçlü bir sevgi enerjisiyle doluydu.
Gözler, ışık ışık bakıyordu. Yürekler, sevgiyle çarpıyordu... Sa-
bırsız kalabalık hep bir ağızdan “İlhan!” diye bağıırıyordu...
Kolay değil 14 yılın hasretiyle doluydular... Birçoğu yağmura,
çamura aldırmadan başka şehirlerden ve yurt dışından gelmiş-
lerdi... Çoğunluğu, üzerlerine İlhan İrem t-shirtleri giymiş olan
gençler oluşturunuyordu...

Eşsiz bir müzik işitildiğinde, sahne bembeyaz bir sisle kap-
landığında ve gökten rengarenk konfetiler yağdığında, O, sim-
siyah giysiler içinde bir ışık gibi parlayarak sahnede belirdi...

Ve işte o an “Harbiye Açık Hava Tiyatrosu, Açık Hava Tiyatrosu olalı böyle bir coşku görmemiştir” dedirten bir alkış tufanı yükseldi. Herkes ayakta alkışlıyor ve “İlhan!” diye haykırıyordu. Birçoğunun gözlerinden yaşlar süzülüyordu... O, şarkısını söylemeye başladığında, coşkulu kalabalık hep bir ağızdan O’na eşlik etmeye başladı. Bu durum tüm konser boyunca devam edecekti... Tüm şarkılar ayakta alkışlanacak, her şarkıya başından sonuna kadar eşlik edilecekti...

“İşiltular içinde tutsaklığı yaşarlar

Bana benzer göklerdeki yıldızlar

İşiltular içinde tutsaklığı yaşarlar

Sanatçılara benzer göklerdeki yıldızlar...”

Konser “Bir Yıldız”la işte bu sözlerle başladı...

136 Şarkı bittiğinde, İlhan İrem’in ilk cümlesi “Sizleri çok özledim. Her zaman ışık ve sevgiyle kalın!” oldu. Sesi titriyor, sözcükler boğazına düğümleniyordu. Ağladığı sesinden anlaşılıyordu. Zaten O da, ağladığını, “Yazık oldu Yarınlara” şarkısını seslendirmesinin ardından itiraf etti ve şöyle dedi: “Siyah gözlüklerim belki de ağladığımı görünmesin diyedir...” Konser boyunca gözünden hiç çıkmadı o kara gözlükler...

Konserde arka fonu hareketlendiren, Samanyolu Galaksisi fotoğrafları ve İlhan İrem klip görüntülerinin yer aldığı mültivizyon gösterisi oldu. Tiktakpiar ve Aysa Organizasyon’un başarıyla gerçekleştirdiği konserde, İrem kimilerini gençliğine götürüp derin bir “Ah!..” çekti, kimine kendi nesillerinde bulamadıkları duygusal ve sezgisel doyumları yaşattı. Konserde, o gün doğum günü olanlar için de bir şarkı vardı:

“Mumları üfle bir dilim kes hayattan

Hatırla beni gideceğim yanından

Gidişim öyle bir gidiş ki

Hep yanımdayım

Birleşip ayrılan yolun farkındayım
Yağmur yağsın güneş açsın
Gök kuşağı insin başına
Gül biraz
Bu gün sen giriyorsun yeni yaşına..."

Ağırlıklı olarak İrem'in 70'li ve 80'li yıllara ait şarkılarını seslendirildiği konserde, kitleleri en fazla coşturan şarkı ise 2000'li yıllara ait "Şalamar"ın rock versiyonu oldu...

"Tersine akıttın nehirleri çığlık çığlığa
Kuyularda yüzümüzü gördük
Saçlarımızı aradık
Gitar sololar...
Şalamar
Ah! Şalamar..."

137

Coşku hep coşku... Sevgi hep sevgi... Işık hep ışık... Konser boyunca hep bunlar hissedildi. İlhan İrem, konserin bittiğini söyleyerek veda ettiğinde ise, kimse inanmadı. "Şaka herhalde," dediler. Ve çağrı başladı... İlk bis, "Sazlıklardan Havalandı," dedi. İrem bu şarkıyı söylemeden bırakılmayacağını farkındaydı. İkinci bis, semazenler eşliğinde, son albüm "Cennet İlahileri" de yer alan "Yılan Isırığı" ve hemen ardından gelen "Aşk Kapıları" ile sonuçlandı. Sahnede bembeyaz bir düş belirdi... Sisler arasında, semazenler dönüyorlardı. Ney sesleri arasında bembeyaz güvercinler uçuruldu gökyüzüne ve O haykırdı: "Allah'ın aç kapılarını/ Allah'ın aşk kapılarını..."

Konserde, açılan pencerelerden uçuldu, ulaşılan koridorlardan geçildi ve sonunda ilahi aşkla buluşulan cennete ulaşıldı... İrem geldiği gibi konfetilerle sahneden ayrıldı.

O SONSUZLUK NOTALARINDA ÂLEMLERE İŞARET

138

İlhan İrem'in, "Seni Seviyorum" albümünü, dinlemeye başladığımda, bedenimi aşır, ruhuma dolan melodiler doldurdu her yanı... Sakin bir ses, ruhta, nasıl bu kadar coşku yaratabilir?... Sanki "**O anda durdu zamanlar öylece kaldım!**"... Çünkü müzik, "Sonsuzluk notalarında âlemlere işaretim" der gibi akıyor-du ruha...

Sözler, "*Çırdıçplak, sırlısklam, heykel gibi, karanlıkta... Hayallerin ortasında, taş kesilmiş duruyorsun, uyuyorsun, duymuyorsun!*" diyordu. Uyanışa bir davet vardı bu albümde. Bir "haberci güüvercin" in pusulasında, yaşamı okuyordum. Ve sonsuzluğumu, hiçliğimi, her insanda; akıllarda kaldığımca farklı farklı anımsandığımı anlıyordum. Bu şarkılar bana, "Beni sonsuzluğa karıştıran en eski ezgileri söylüyorlardı"... Düşünse-nize; gerçekten de, tümümüz, aslında birer "akzambak" değil miyiz? Yaşamın tozunda ne renk olduğunu unutmuş; "Unutulan kokular gölgelerde Savuruyor tozları karanlıklar Duruyorsun öylece Bir hayalet SEN AK BİR ZAMBAK..." Çoğumuz, per-vasızca kendimizi açıp güvenmedik mi insanlara? Peki ya son-ra??? Vefasızlığın, iki yüzlüğün girdaplarında devinip dururken,

acı bizlere de şunları hatırlatmadı mı?... *“Oyun yapıp oynarlar seni Geceleri aralarında. Şarkı yapıp söylerler dostlarına. Roman gibi okurlar boş zamanlarında. Masal yapıp anlatırlar çocuklarına. Aldanacaksan gecelerinde, kara gecelerinde Aydınlık, dünyaların insanlarına. Yanılıp içini açacaksan, Dardini gizlemeden duramayacaksan, Yaşama!”* (Özdemir Asaf)

Peki ya, amansız yalnızlıklarımızda, yeraltından gelen fısıltıları hiç mi duymadık?... *“Hüzünleri bir sandığa koymuşlar Unutmuşlar aşkın buruk tadını Duvarlarda titrek mumlar, buhurlar İlahiler, ağır ağır iniyor Nerede uçan tüller Nerede güzel düşler Nerede kırık oyunlar Hey gidi yalnız çocuk Nerede pişmanlıklar Hey gidinin gece hazları.”* Ya, pişmanlığın, vicdan azaplarında, kendimizi “en kötü” sanıp devinirken, gece uçuşumlarında nerelere uçarız?... *“Gece uçuşumlarında ışıklar... Hangisine uçayım? Kara bir taşı öpüp boşluklarda Aynalarda şeytan taşıyorum.”* Peki ya sizler, yüceler yücesi, Büyük Yaratıcı’yı, içinizde tutuşan duygularla nasıl anlatırdınız? Sıkıştığımız boyutları aşıp, onu anlayabilmiş bir bilinçle, O, ancak bu kadar güzel anlatılabilirdi... *“Uç yalnız uç alaca tüylü kuş Uç yalnız uç başında bulut sevdalı bulut Seni hiç anlamadan Şaşkın seyrettiler olağanüstü renklerine bakıp, Işıklı semalarda uçucu masumlüğün Sonsuz diyarlara kanat açıp süzülen Uç yalnız uç alaca tüylü kuş Uç yalnız uç başında bulut sevdalı bulut Asla pes etme! Sarıl hayata Sımsıkı sarıl yalnızlığına Tek gerçek olan sensin Yedi kat göklerdeyin Ötelere ötelere! Uç yalnız uç...”*

139

Bazı şarkılar vardır. Hani, kalbin ritmini yakalar ve sanki onunla birlikte atmaya başlar. İşte, benim için de “Dua” öyleydi. Bir ölüm, bir şehit düşüş... Sanki yaşlı ana bendim... *“Ah edip son duamda Sisler iner dumanlı dağlara Hakkını helal et ey ana! Karamsar her şey, bir özlem bende seneler Ruh göçer mi hiç? Gelse zaman. Vuruldu ceylan kül oldu sustu sesi o an Hey! Heyhat ana. O paslı hatıra bozkırda şehit! O paslı hatıra ok yarası O paslı hatıra, yarinden uzakta bir nefer ana. O paslı yarayı unutma. Actıyı içinden sök ana. Hayat sürer ana Yas yeter ana Yas yeter ana...”* Bir albümü, sözlerle anlatmak, tabii

ki mümkün değil. Müziğin, ruhla uçan rüzgarına kapılmadan, bir albümü anlamak da imkânsız.

Ben İlhan İrem albümünden, bunları anladım. Ama sizler, belki, kendi düşsel evrenlerinizde daha başka anlamlar, tatlar yakalarsınız. Bilemem... Ruhunuza uçup, daha güzel “an”lara konabileceği bir pencere açmak istiyorsanız, sıkışıp kaldığınız boyutlardan sıkıldıysanız, müziğin açtığı bu koridordan geçin. . **“Seni Seviyorum”** albümü, işitilmesi, görölmesi gereken, bir “haberci güvercin”nin sevgi dolu mesajı... Onun mesajı kısaca; ruhun ışıık ve sevgiyle yükselişii... Böylesi güzel bir albüm için, İlhan İrem, Hansu İrem teşekkürler.

Sevgili dostlar, benden bu hafta bu kadar. Gördünüz ya, yine müzikten yola çıkarak, güneşin altındaki ne çok şeyi anlatabildik. İyi, kötü, güzel, çirkin olmanız hiç fark etmez, tüm insanların hak ettiğince, sizleri seviyorum. Bu cümleyi, sizler de sık sık, sadece bilgisayardan bile olsa, lütfen, iletin.. Evren bu cümle üzerine dönüyor. Buna inanın!... Sevgiyle, hoşça kalın...

İLHAN İREM'DEN RUH HASTALARINA ŞARKILI TEDAVİ

Türk Müziği'nin, Uşak makamının kan dolaşımını hızlandırdığı, Segâh'ın kalbe güç kattığı, Rast'ın felce iyi geldiği söylenir yıllar yılı... Romantik şarkıcının sesi ve müziği de sinir hastalarına ilaç gibi geliyor...

141

Yüzyıllardan bu yana özellikle belirli tınıları içeren müziklerin ruh hastalıklarının tedavisinde olumlu etkileri olduğu biliniyor... İlhan İrem'in sesinin ve müziğinin ruh hastalıklarının tedavisinde olumlu etkiler yarattığı psikologlar ve hastalar tarafından gözleniyordu. Ve bu konuya ilişkin mektuplar yazılıyordu İrem'e...

Bu konuyla ilgili toplantılara çağrılan, hatta kendisiyle ilgili araştırmalar yapıldığını, bazı hastanelerde nevroz hastalarına sesinin dinletildiğini öğrenen ve çok etkilenen İlhan İrem, istekler de giderek artınca Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde bir mini konser verdi...

Sıkıntı, bunaltı, moral bozukluğu, karamsarlıktı nevroz bölümündeki hastaların sorunları... Kimi, Kıbrıs Barış Harekâtı'nda ruhsal dengesini yitiren eşinin olumsuz davranışlarından, kimi suya düşen akademik kariyer düşlerinden ötürü tedavi görüyordu.

Kimisi isc general eşi olan “Paşa Anne” gibi eşinin ölümü nedeniyle ruhsal dengesini kaybetmiş hastalardı... Yaklaşık 20 hasta o gün büyük bir ilgi ve zevkle İlhan İrem’i dinlediler, onunla söyleşerek, bahçede yürüyüş yaptılar... Yzlerdeki tebesm ye ilgiyi gören Başhekim Yardımcısı Latif Kaplan’da, İrem’den daha geniş çaplı bir konser için söz almayı ihmal etmedi...

İrem hastalar üzerindeki olumlu etkisini kendine göre şöyle yorumluyordu Latif Kaplan’a: *“Sürekli olarak gündelik hayat-tan kaçıp, bilinaltımı yazmaya çalışıyorum. Yaşamın sırları bilinçaltında gizli. Ben mziğime bunu yansıtmaya çalışıyorum. Bunun bilimsel bir açıklaması var mı bilemiyorum, ama doğanın bana vermiş olduğu bu özellikten ötürü oldukça mutluyum. Bu arada sesimin tonu ve şarkıları yorumlamadaki yumuşaklığım da büyük etki yapıyor olmalı...”*

Haftasonu Dergisi - Mart 1992

**Özlem Süyev Zat
İlhan İrem Röportajları**

İŞIK VE SEVGİYLE

Bize biraz dünden bahseder misin?

145

1 Nisan 1955’de, Bursa’da doğdum. 1960-1971 arası orkestra solistliği yaptım. 73’de İlk 45’liğim “Birleşsin Bütün Eller”i çıkarttım. Ama esas çıkışı 74’de “Haydi Sil Gözlerini” ile yaptım. 70’li yıllar romantizm ekolü yaratmakla geçti. 75’de “Anlasana” ile tam bir romantizme yöneldim. 1981 yılı ise benim açımdan tam bir milat özelliği taşıyor. 70’li yıllarda yaptıklarımı yadsımıyordum ama “Anlasana” İlhan İrem’in şarkıcılıktan sanatçılığa geçişidir. Ve yaptığımı müziğe ilk olarak orada hakim oldum. Sonra “kozmik çağım” başladı. 1983’de “Pencere” çıktı, senfonik rock tarzında hazırlanmış eserleri içeriyordu. 85’de “Köprü”, 87’de ise “Ve ötesi” çıktı. Bu üç albüm bir öyküyü içeriyordu. Toplam altı yılda biten bu üç albüm karışıklıklara yol açtı. Eski ve yeni İlhan kavramı çıktı ortaya. Bu tepkileri göz önüne alarak 88’de “Dünden Yarına”yı çıkarttım. Ortaya daha dinamik bir İlhan çıktı.

Peki. şimdiki İlhan r.çerinin peşinde?

Şimdiki İlhan yeni bir albüm hazırlıklarını tamamlamak üzere. Aralık ayında “Uçun Kuşlar Uçun” çıkacak. İçinde sadece “Olanlar Olmuş” eski parça olarak yer alıyor.

Türkiye’de istediğin müziği yapabiliyor musun?

Evet, ben yapabiliyorum.

Hiç yasaklanan albümün oldu mu?

Hayır.

Ya parçan?

Söylemeyeyim dedim ama, illaki söyleteceksiniz. Evet oldu. Aslında “Uçun Kuşlar Uçun”da 17 parça yer alacaktı. Fakat bir parçam “Blues for Molla” Kültür Bakanlığı’nca albümden çıkartıldı. Ama konserlerimde onu söylemeye devam edeceğim. Umudumu yitirmedim, ileride çıkartacağım bir albümde ona mutlaka yer vereceğim.

146

Toplum yapımız hakkında neler düşünüyorsun?

Türkiye’de insan yaşamında yoğun bir baskı var. Evde, sokakta bunları yaşıyoruz. 80’li yılların başında başlayan “toplumun arabeskleşmesi” olayına ilk tepkim şaşkınlık oldu. Sonraki tepkim ise kendime dönmek. Lise yıllarında ilk defa yaşadığım varoluşçuluğu ikinci defa yaşadım. Bence önemli olan hep iyiye, doğruya ulaşmaya çalışmak. Ve niye yaşadığımızın farkına varmak.

Gençliği nasıl değerlendiriyorsun ?

İki renkli bir gökkuşağına benzetiyorum. Siyah ve beyaz renklerde bir gökkuşağı. Siyah tarafında tekkeler, çember sakallar, türbanlar, beyaz tarafında ise tartışan, yorumlayan, bilinçli bir gençlik. Sonunda beyaz taraf mutlaka kazanacak. O beyaz gençliği yakalayacağız. O ışıklı gençliği kazanacağız.

En çok neye tepki gösteriyorsun?

Haksızlığa. Kişilik haklarıma yapılan saygısızlıklara tepkim çok büyük oluyor. Örneğin dört yıl önce küpeyle TV'ye çıkartılmamam büyük bir haksızlıktı.

Aşk hakkında ne düşünüyorsun?

İnsan düşüncesinde bir anlama kavuşunca aşık olmanın anlamı kalmıyor. Aşık olmak yoğun sevgimin bir belirtisi. Ben her şeyi sevme yetisine ulaştım.

Metafizik konusunda düşüncelerinden kısaca söz eder misin?

1980 sonrası, yaşadığım kendime dönüş olayı sorunlarımla baş başa kalmama neden oldu. Bu da metafiziği getirdi. Ve sonuçta şuna karar verdim ;İnsan beyni olağanüstü. Yeter ki insan onun boyutlarını bilsin ve farkına varsın. İnsan beyninin olağanüstülüğünün yanında haber alınacak hiçbir mekân, tapılacak nesne yok.

147

Peki, bugününde başka neler yapıyorsun?

İki kitap yazdım. Şu an bir roman çalışmam var. "Koridor" isminde otobiyografik bir roman olacak. Sonra resim sergileri açıyorum.

Üzerinde yoğunlaştığın sanat dalları içinde hangisiyle en çok dışavurumu yaşıyorsun?

Şu an beni en çok deşarj eden resim. Daha çok çevre konusunu işlemek istiyorum. Bu çok ince bir olay. Çevre sorunlarına karşı insanların daha duyarlı olmalarını istiyorum. Sinema şu an benim ilgilendiğim sanat dallarından üçünü de içeriyor. Bu açıdan gelecekte yalnızca sinemayla ilgilenmek istiyorum.

Yarınında nasıl bir dünya düşünüyorsun?

Evrensel sevgi birliği olan, insanların, doğanın bir parçası olduklarının bilincine vardıkları bir dünya. Silahlanmaya ve mili-

tarizine tümüyle karşıyım. Şu tarihten itibaren özgürlük dışında hiçbir sebepten dolayı hiçbir şekilde savaşmam.

Sence geleceğin müziği nasıl olacak?

Kanımca geleceğin müziği yalnızca metal olacaktır. Son birkaç yıllık çalışmalarımda yürekle beyin arasında bir köprü kurmaya çalışıyorum. O köprüye seslenmek istiyorum. O nedenle basit görülen şarkılarımda bile heavy metal yaklaşımlar var

Bir gençlik dergisinde gençliğe ne söylemek istersin?

Çevrelerine bakıp ümitsizliğe kapılmasınlar. Aydın gençlerin sayısı az değil. Her şey ılık ve sevgiyle hallolur.

Güneş Gençlik Dergisi-1990

1992 ÇAĞDAŞ MÜZİK YILI OLMALI

MÜZİK DERGİSİ: *İlhan İrem, yirmi yıla yaklaşan müzik kariyerinde müzik çizgisini belirledi. Bu çizgi, özellikle ikinci on yılda anlaşılmaz bir söz, müzik, görüntü üçgeninde yürüdü. Bu İlhan İrem'in dışlanması, eleştirilmesine neden oldu hep. Nereden geldiğinizi biliyoruz, nereye gitmek istediğinizi anlatır mısınız?* 149

İLHAN İREM: Alışılmadık bir durum benim müziğim... Benim sözlerimden ve müziklerimden çok daha fazlasını anlatıyor şarkılarım... Bunun bazen ben bile çok sonra farkına varıyorum... Bugüne dek ürettiklerimi kendi içimden bana seslenişler olarak kabul ettim... O nedenle oluştukları andaki yapıyı sadeleştirme yoluna gitmedim... Beni gerçekten gönül gözüyle dinleyip anlayanların yanı sıra, farklılık yadırgandı hep...

Bugün ise şarkılarımdaki düşünsel yapıdan fire vermeden daha çok insanla paylaşmak istiyorum duygularımı... Salt ticari amaçlarla hazırlanan yapımlar bazen zaman alır ama sonuçta ana hatlarını çizmek kolaydır...

Benimkisi ise alışılmadık bir durum... On sekiz yıldır belirlenen hedeften bir milim dahi sapmadan, sürekli aşamalarla olgunlaşan bir müzikal kimlik, daha çok satıp, daha çok kazanmak adına değiştirilemezdi... Bu müzikal kimliğin dinleyicisinin neden ortalama yüz binlerde gezindiğini düşündüm son zamanlarda... Sonunda beklenmedik bir çıkış buldum... Daha çok kazanmak için değil, düşüncelerimi daha çok insanla paylaşmak için... Nisan ayında çıkacak ‘İlhan-ı Aşk’ adlı kasetim, milyonlarla ifade edilecek bir grafik çizecek... Yedi yılda oluşturduğum “Pencere... Köprü... Ve ötesi...” adlı çalışmamdaki müzikal kurgu ve sözel yapının ulaştığı yetkinlik, doksanlı yıllardaki İlhan İrem’in temelleriydi...

Büyük tirajlar Türk pop müziğine, sektör olma yolunda müt-hiş mesafe aldırıldılar, bunu hiçbir zaman, hiçbir şekilde yadsıyamam... Ve bugünün Türkiye’inde en çok satan sanatçının, en iyi sanatçı olduğu tezi doğrudur ve geçerlidir !.. On sekiz yılda ulaştığım yetkinliği düşünsel yapımı bozmadan en çok dinlenen sanatçı olma yönünde geliştireceğim...

150

MÜZİK DERGİSİ: *Türk pop müziğinin ‘90’lı yıllarda büyük aşamalar kaydedeceğine inanılıyor. Sizce nasıl bir yükseliş gösterecek Türk pop müziği?*

İLHAN İREM: Artık Türk pop müziği kavramını bir yana bırakıp, çağdaş Türk müziğinden söz etmenin zamanı geldi... Çünkü artık Türk pop müziği, halk müziği, sanat müziği, arabesk arasındaki kesin sınırlar kaldırılmıştır... Müzik dünyamızda Glastnost oldu, duvarlar yıkıldı... Sezen Aksu arabesk söylüyor demek ne kadar yanlışsa, Burhan Çaçan pop müzik yapıyor demek de o kadar yanlış... Çünkü çok güzel bir şey oldu, herkes bilerek bilmeyerek çağdaş Türk müziğini oluşturuyor... Yıllar önce, “İbrahim Tatlıses’in yaptığı müziğin bize, bizim müziğimizin ona katkıları var, gelecekte aynı tarzın temsilcileri olacağız” dediğimde garipsenmişti... Bugünler o günlerdir... İki binli yıllara kadar toplumsal hayatımızla paralel olarak müziğimizde

de beklenmedik devrimler olacağı inancındayım... Müzik Dergisi'nin de müziği gerçekten sevenlerin müzik yılları ilan ederken yaşadıkları coşku bu oluşumu önceden hissetmiştir...

Müzik dünyası, Yeni Türkü'ye, Gündoğarken'e, MFÖ'ye, Zülfü Livaneli'ye, Barış Manço'ya, Sezen Aksu'ya, Kayahan'a, Nilüfer'e, Ajda Pekkan'a, Fikret Kızılok'a, Bülent Ortaçgil'e, İlhan İrem'e, Özdemir Erdoğan'a, Serdar Ateşer'e, Mozaik'e, Akbaba'ya, Melih Kibar'a, Selmi Andak'a, Onno Tunç'a, Le-man Sam'a, Orhan Gencebay'a, Müslüm Gürses'e, İbrahim Tat-lises'e, Burhan Çaçan'a, Mustafa Topaloğlu'na, Arif Sağ'a ve herkese teşekkür borçludur... Böylesine bir karmaşa yaratıp, çağdaş Türk müziğini doğurdıkları için...

MÜZİK DERGİSİ: *Dünyadaki müzikal gelişimi nasıl görüyorsunuz?*

İLHAN İREM: Aslında dünya müziği de, rap, rock ve heavy metalin rüzgârında evrensel müziğe doğru ilerliyor... Son yıllarda batı ritimleri üzerinde şarkı nağmelerini çokça duyar olduk... “Possion” albümünde, İngiltere'nin devi Peter Gabriel ile neyzenimiz Kudsi Ergüner'in kombinasyonundan oluşan parçalar yer alıyor. Quincy Jones'un ya da Miles Davis'in atası Dede Efendi'dir... Evrensel pop müziğin, bana göre çağdaş Türk müziğinin halkla oluşturmaya başladığı bu keyifli birliktelik, aynı sıcaklıkla evrenselleşebilir... O zaman “bu bizim halkımızın müziği” ezikliklerine kapılmadan kendi müziğimizle dış yarışmalarda puan bile alırız... Sanat bir kültür işidir...İnsanın kendini fark etmeden, geliştirmeden, gelecek hakkında sağlıklı bir yorum yapabilecek kadar dünyada olup bitenleri izlemeden, yazın sanatını, sinemayı, tiyatroyu, izlemeden dinlerle, psikoloji ile parapsikoloji ile tarih ile sporla, ekoloji ile yöresel ve evrensel oluşumlarla, Uzakdoğu ile kıyısından köşesinden uzayla ilgilenmeden tırmanıcı ve kalıcı bir çizgi oluşturması mümkün değildir... “İçtenlikle gerçekleşen her şey sanattır” dedim, ama içtenlik ve sezginin yanı sıra kültür altyapısı şart...

MÜZİK DERGİSİ: *Siz ‘Çağdaş Türk Pop Müziği’ diyerek müzikte sadeleşmeye yönelişten söz ederken, Türkiye’de toplumun her kesiminde büyük bir karmaşa yaşanıyor. Bu karmaşa çalışmalarınızı ve yaşantınızı sürdürürken sizi nasıl etkiliyor?*

İLHAN İREM: Yaşam yönünden, mizah yönünden dile getirilecek konular yönünden böylesine bereketli topraklarda doğduğum için çok şanslı bir sanatçıyım... Mutluluğunu yaşadığım ve değişmesini arzu ettiğim o kadar çok şey var ki, şarkılarım hiç bitmez...

Mademki, ‘90 Müzik Yılı, ‘91 Pop Müzik Yılı, ‘92 de “Çağdaş Türk Müziği” Yılı olmalı... Geri kalan ‘90’lı yıllardan bir tanesi de “Evrensel Müzik”Yılı olacaktır...

Müzik dinleyicisi 1990 yılı boyunca tercihini hangi tarz müzikten yana koyduğunu, en güzel şekilde belirtti... On yıldır süren toplumsal dalgalanmaların, şimdilik olmasa bile, yakın gelecekte müzikte ahenkli bir çıkış bulabileceğinin ilk belirtisidir bu... Hele son yaşadığımız olaylarda, halkını kul gibi görüp en hayati konularda bile insanına açıklama yapmaya gerek görmeyen yöneticilere karşı cılız da olsa dile getirilen tepkiler, yakın bir gelecekte demokrasinin bile kurulabileceğini gösteriyor... Bütün iş korkusuzca daha çok ses vermek...

Nasıl bir TRT istiyoruz?

Şehirlerimiz nasıl olmalı?

Nasıl bir doğa istiyoruz?

Nasıl bir okul?

Nasıl yöneticiler?

Nasıl aileler?

Nasıl ilişkiler?

Nasıl sevgiler?

Nasıl bir toplum istiyoruz?

Nasıl bir devlet?...

Toplum, neyi, nasıl, niçin istediğini kavramaya başladığında da her şey değişecektir... “Toplumlar hak edildikleri gibi yönetilirler...” “Toplumları anlamak için müziklerine bakınız...”

MÜZİK DERGİSİ: Geçmiş zamanlarda bir söyleşinizde ‘Türkiye’de sanatçı olmanın onuruyla yaşanmıyor” gibi bir yakınmada bulunmuştunuz. Bu yakınma hâlâ geçerliliğini koruyor mu?

İLHAN İREM: Aynı düşünceyi şu anda sürdürmüyorum. Hiçbir statik düşünceye bağlı kalmadan kararlarım gelişebilir, değişebilir.

MÜZİK DERGİSİ: Metafizik bir boyuttan açılarak karakteristik bir İlhan İrem müziğine yöneldiniz. Özellikle “Pencere... Köprü... Ve Ötesi...” hâla anlaşılma- İÇEREN bir bütünü oluşturuyor. İlhan İrem’in metafizikle olan bağlantısını bir kez de Müzik Dergisi okurları için açar mısınız?

153

İLHAN İREM: İki binli yıllara gelmeden gençlerimiz Türk-İslam sentezinin getirdiği arabesk ekonominin, kötü alışkanlıklarından kurtulacaklar... O zaman, sınıf atlamanın köşeyi dönmek değil, daha İyi, daha doğru insan olmak olduğu gündeme gelecek...

İçimdeki bütün kavramları yeniden teraziye koyan uzun yalnızlık dönemlerinden sonra yeni İlhan İrem oluştu... Kendi arzumuyla, bana huzur veren böyle bir boyuttayım... Şarkılarımda doğru sevgi, huzur ve kendimce çareler var...

Yıllar önce, 12 Eylül darbesi haksızlıklarıyla, hayatı ilerici-lik adına geriye döndürürken, aşk şarkılarım bireysellikten başka boyutlara dönüştü... 1980-1987 arası bu duygularla oluşan “Pencere... Köprü... Ve Ötesi...” mistik ve metafizik bir öykü... Ama aslında bir sanatçının evrensel bilgiler ışığında ve kendi üslubunda hayata koyduğu ilk tepkidir...

Bu tepkinin “teпки” kelimesine taban tabana zıt görünen metafizikten yola çıkması belki ilginç... Sanıyorum 70’li yıllardan gelen duygusal yapım, dışarıdaki rüzgârın sertliğiyle ilk kez karşılaştığında korunma mekanizması olarak beni kendi içsel uzaylarıma çekti... Kendi içimde “mikrokozmos”la “makrokozmos”un özdeşliğini buldum... Böylece özümle müthiş ahenk içinde olduğum “mor günler” başladı... Kendimle ve ürettiklerimle öylesine keyifliydim ki, kendime doğru uzaklaşır gibi oldum... Kendimi tanıdıkça, gerçek anlamda doğayı, insanları, hakları, özgürlükleri, sevgiyi kavradım... Bizler hepimiz, canlı cansız bütün zerrecikler, bildiğimiz, bilmediğimiz bütün yaşam şekilleri enerjilerimizle bir bütünüzdü... Kendi içinde bu bütünlüğü ve iç barışın huzurunu kavrayabilen bir insan, doğasına, insanlara, başka canlılara zarar veremez... Gündelik yaşamda zaman zaman hayatlarımıza işimize kasteden insanlara “aynı bütünüün parçalarıyız” diyerek tepkisiz kalabilmek kolay olmuyor... Ama genellikle huzurumu ve sakinliğimi koruyorum, ayağa kalan enerjimi de çalışmalarım, üretimlerime ritm yapıyorum...

154 Bu konuda yalnızca aynı frekansları paylaştığım insanların girebildiği evim, sığınak görevi yapıyor... Evimde her gece kendi içimden gelen seslenişleri kâğıda döküyorum... Anlaşılmaz gibi görünen uzun yıllardan sonra, sürüp giden bu evrensel yolculuğu kendi toprağımın sesiyle anlatabilirim artık...

MÜZİK DERGİSİ: *Şarkılarımızın psikologlar tarafından stres yüklemelerinde tedavi edici olarak kullanıldığını biliyoruz. Bunun nedeni sizce ne olabilir?*

İLHAN İREM: Sürekli olarak gündelik hayattan kaçıp, bilinçaltımı yazmaya çalışıyorum... Gündelik hayat zaten başlı başına ayrı bir sanattır. Bir şeyi aynen anlatmaksa sanat olamaz... Bilinçaltında ise bütün kainatlar gizli... O sonsuz denizden kaşık kaşık şarkılar yapıyorum...

MÜZİK DERGİSİ: *“Koridor” uzun zamandan beri üzerinde yoğunlaştığınız bir çalışma. Yıllardan beri bekler dururuz*

“Koridor” çıktı çıkacak diye. Ama İlhan İrem’in bu koridordan çıkmaya ve bu çalışmayı sonlandırmaya pek niyeti yok galiba...

İLHAN İREM: “Koridor” üzerinde beş yıldan beri çalıştığım bir proje ve neredeyse artık benim için hayatımı paylaştığım bir canlı haline geldi. Her yeni düşünceyle ve yaşadığım her olayla yeniden şekilleniyor. Sürekli geliyor. Bu nedenle “Koridor” hiç çıkmayabilir. Kendimi halen bitmeyen bir koridorun içinde hissediyorsam bitmiş bir koridoru yayınlayamam. Ya da bunun tam tersi, günün birinde koridordan çıktığımda koridorun içindeki yaşadıklarım bana anlamsız gelebilir. ‘Koridor’un yerine “Uçun Kuşlar Uçun” şimdi de yine uzun zamandır üzerinde çalıştığım “İlhan-ı Aşk” alıyor. “İlhan-ı Aşk”tan sonraki kasetim “Koridor”mu olacak, bunu zaman gösterecek.

MÜZİK DERGİSİ: *Dünyada özellikle disko müzik olarak nitelendirilen müzik tarzında sürekliliği olmayan, reklam ürünü şarkıcı ya da gruplar var. Bu konuda neler düşünüyorsunuz?*

155

İLHAN İREM: Özellikle son yıllarda yurtdışında da yeteneksiz şöhretlerin inanılmaz başarılarına şahit oluyoruz ama orada bir müzik sektörü var ve her şey bu sektörün oyunu... Yabancı müzik sektörünün tezgâhları yalnızca kendini ve felsefesini kanıtlamış on beş-yirmi dinazor grup ve sanatçıya el uzatamıyor... Diğerleri, zaten daha büyük bir emelleri olmadığı için, bir ya da iki şarkıyla dünyanın malını götürüyor...

MÜZİK DERGİSİ: *Peki sizce Türkiye’de müzik sektörünün sağlıklı olarak yerine oturmayışının nedenleri neler? Çıkış noktası ne olabilir?*

İLHAN İREM: Türkiye’de henüz müzik sektörü yok, sapla samanın birbirine karışması ondan... Gerçek sanatçıyla diğerleri bu nedenle birbirine karışıyor... Türkiye’de müzik sektörünün

bugüne dek oluşmayışı halkın tercihini netlikle ortaya koymasından kaynaklanıyordu... Tercihin çoğunlukla “arabesk” olduğu günlerde bir şey oluşamazdı, çünkü yaşanan çağ kendi dinamizmini de katarak yeni bir yol oluşturmalıydı... İşte bu yol, “Çağdaş Türk Müziği”dir... Sezen Aksu’nun, Burhan Çaçan’ın, İbrahim Tatlıses’in, Orhan Gencebay’ın, Kayahan’ın, Fatih Kısaparmak’ın, Yeni Türkü’nün söylediği, benim değişik bir boyutunu yakalamaya çalıştığım olgu “Çağdaş Türk Müziği”dir... Müzik Dergisi “Çağdaş Türk Müziği” adına kampanya başlatmalıdır... Çünkü bu olgu, yöresel müziğimizi eziklikten kurtaracak, aptalca sentezlerle deförme edilmekten koruyacak, özgürce evrensellesmesini sağlayacaktır...

MÜZİK DERGİSİ: *Çalışmalarınızı sürdürürken, eşlik konusunda ya da yeni bir yapının oluşması konusunda sizinle çalışacak müzisyen kadroyu oluşturmakta güçlükleriniz var mı?*

İLHAN İREM: Bence müziğimizin en büyük sorunu, sazına hâkim, yetenekli genç müzisyenlerin yetişmiyor olması... Gerçi bu söylediklerimin istisnası olarak son yıllarda müzik dünyasında gerek düzenleme, gerek eşlik konusunda son derece yetkin birkaç genç müzisyen boy verdi ama sayı olarak yetersiz...

Gerçekten gelecek vaat eden birçoğu da, önce uzun ve külfetli emek yılları yaşanması gerektiğini düşünmeden, müzik kişilikleri oluşmadan hemen vitrine çıkmayı istiyorlar...

Örneğin düzenleme yapmak, melodiye uygun akorları ve ritimleri arka arkaya sıralamak değildir... Aranjör şarkının ruhunu kavrayıp, onun yaşaması için uygun hayat ortamını yaratacak kişidir... Az önce sözünü ettiğim kültürel etkinlikleri olmayan bir kişi bunu başaramaz... Ne evrensel boyutlarda bir katkısı olabilir, ne de üstten bir bakışla, kendi toplumunun alt-kültürünü kavrayabilir... Böyle bir müzisyen, alt-kültürün bir bireyi olarak, kalabalık bir kesimin aynaya bakmasını sağlayarak kısa vadeli büyük tirajlar yakalar...

MÜZİKDERGİSİ: *Son olarak gelecekte nasıl bir sanat ortamı, nasıl bir gençlik ve nasıl bir İlhan İrem düşünüyorsunuz?*

İLHAN İREM: Toplumun ve Özellikle topluma yön verecek kişiler olan sanatçıların, böylesine birbirlerinden kopuk olmaları üzücü... Benimse, insanımdan olabildiğince kopuk olmadan, çağın dinamliğini yakalamak ve çağımın çok ötelerinde kalıcı olabilmekten başka, kimseyle hiçbir kavgam yok...

En büyük isteğim gençlerin beğenmedikleri her konuda doğrudan tepki vermeleridir... Yaşamlarımızı ve geleceğimizi ilgilendiren konularda haksızlığı yaratanlara tepki vermedikçe şikâyet etmeye hakkımız yoktur... Kişisel çıkarları İçin Türkiye'yi savaşa sokmak isteyenlere tepki vermeliyiz... Laiklik adına Anıtkabir'e yürüyen öğretim üyelerine destek telgrafları çekilmeli... "Flört fahişeliktir," diyen bakana, "Yeşili seven ormana gitsin," diyen bakana, Atatürk'e, çağdaşlığa dil uzatanlara telgraf, mektup yağmuru ile ve her şekilde tepki vermeli gençler... İnsanların, hayvanların, doğanın, hayatın hakkını aramak politika yapmak değildir... Dergilerin okuyucu köşelerine, sanat sayfalarına yazılar, şiirler göndermeye zaman bulunuyorsa bunlar da yapılabilir... Ben duygularımı sevgi içinde bazen soyut, bazen somut, kendi tarzımda dile getiriyorum... Yakında çıkacak yapıtımda '90'lı yıllarımı belirleyen köklü bir değişim var... "Yağma Yağmur", "Sevginin Gelmez Yazları", "Güneş Tutulması", "Mutlu Son" gibi şarkılar bu değişimin hemen gözlenebileceği çalışmalar...

Söyleyeceklerimi daha rafine, daha sade dile getirme yolunda bu hayatımdan da öncesine uzanan bir yol kat ettim... Ve bir kez daha dünyaya gelmeyi istemeyecek kadar hayat doluyum...

Boom Müzik - Mart 1991

İŞIK VE SEVGİYLE

158

Yıllardır oldukça sık değişen beğenilerim ve yenilik arayışım içerisinde her daim sevdiğim ses İlhan İREM'e aittir. Çocukluğumdan bu yana, onun eserlerini her dinleyişimde etkilenirim. Şarkıları hüznülsalar da benim içime umut duygusu aşırlarlar. Belki de unutulmayan seslerden biri olmasının ve hala 70'li yıllarda yaptığı şarkılarının dinlenip sevilmesinin, 40 bini aşkın üyesi olan İrem Bağı'nın her geçen gün yeni üyeler kazanıp bir çığ gibi büyümesinin nedeni, O'nun ruhlarımıza kurmayı başarabildiği mistik köprüdür. O kendi düşüncelerinin koridorundan, çok uzun ve zorlu yolculukların ardından sesleniyor bize...

Geçtiğimiz yıl, Sevgililer Günü/The Best Of İlhan İREM-1 albümü çıkmıştı. İkinci "The Best Of İlhan İREM" albümü merakla bekleniyor. Bu albümün hazırlıkları ne aşamada?

Sanıyorum yılbaşında piyasada olacak.Yalnız bu albüm ilkinden biraz farklı nitelik taşıyacak. A yüzünde, ilkinde olduğu gibi yine 70'li, 80'li yıllardaki duygusal çalışmalarım, B yüzün-

de ise bugünkü anlatımlarımın temelini oluşturan rock balatlarım yer alacak.

Daha önce de belirtmiştim. Ben sizin eserlerinizi dinlerken garip bir huzur duygusuyla doluyorum. Bu hissi Doğan Can-ku'nun parçalarında da yaşıyorum. Ona bunun nedeninin ne olabileceğini sorduğumda, eserlerini üretmeden ve seslendirmeden önce meditasyon yaptığını söylemişti. İlhan İREM'in de böyle bir tekniği var mı ?

Ben de meditasyon yapıyorum ama onunki gibi teknik boyutta değil. Ben gecenin ilerleyen saatlerinde bir klasik müzik albümünü müzik setime yerleştiriyor, evdeki tüm camları açıyor, koltuğuma uzanarak vücudumda birikmiş olan tüm olumsuz enerjilerden arınmaya çalışıyorum ve bu esnada görmüş, yaşamış olduklarımı müziğime, sözlerime, hikayelerime yansıtıyorum. Bu nedenle beni dinleyenler, farklı düşünce derinliklerine doğru yol almaya başlıyorlar.

Şu sıralar müzik piyasasında sadece eski parçalarınızla yer alıyorsunuz, yeni bir albüm sunmuyorsunuz. Buna bir tür kaçış diyebilir miyiz?

159

Aslında bir kaçış değil. Sadece fast food müziğe, ticarete bir şekilde paçayı kaptırmamak, geriden gelen kitlenin uğultusuna kulak vermemek ya da onların etkili görünen kalabalıklığından küçücük bir “sebeplenme” beklentisine girmek istemiyorum. Ben 23 yıl önce müzik serüvenime başladım.Ürettiğim parçaların büyüüne, müzikalitesine bugünkü müzik gündeminin henüz ulaşamadığına inanıyorum. Bugün yaşanan kaosa baktığımda, daha çok uzun yıllar ulaşamayacağı kanısındayım. Bu benim şarkılarımın evrensel yapı taşımalarının yanı sıra, toplumun uzun yıllardan beri geri itilişinin de bir sonucu.

Peki, İlhan İREM'in tarzı nedir? Ürettiklerinize baktığımızda sizi pop müzik sanatçısı olarak nitelendiremiyoruz.

Dile getirmek istediğim duygulara yetersiz kaldığı için, çok uzun yıllar önce pop müziği noktaladım. Şiirsel ve senfonik an-

latımlı konsept çalışmalarla, özellikle “Koridor” ve “Romans”da belirginleşen, ilk görüntüde Senfonik Rock denilebilecek bir klasik müzik yapısı içindeyim.

İlhan İREM’in hep eski parçalarını mı dinleyeceğiz ? Yeni çalışma gelmeyecek mi ?

Gelecek tabii...1994 senesinde yayınlanan “Koridor” ve onun meditasyon versiyonu “Romans” albümünün devamı olarak üç senedir üzerinde çalıştığım bir albüm var, yaklaşık 60 dakikalık konsept bir çalışma olacak. Bu albümün 1997 senesinde çıkmasını planlıyorum. Albümün yayınlandığı günlerde de 4.kitabım ve ilk romanım olan “Koridor”u yayınlayacağım. Böylece, 12 yıllık “Koridor” macerası, iki albüm ve bir roman ile noktalanmış olacak.

-Top Pop Dergisi-1996

BİR YÜREK BÜYÜSÜ PAYLAŞIYORUZ

İlhan İrem’le, “Bu albüm, karanlık günlerin ve sonrasında oluşacak evrensel aydınlığın duru görüsüdür. 2001 yılına kadar İlhan İrem’in hep aynı ilahi ışığa doğru uçarken büründüğü ve gördüğü tüm renkleri bünyesinde barındıran bir sergidir. Algı kapılarının açılış şifresi “dir...” dediği son albümü “Seni Seviyorum” üzerine konuştuk.

161

“Seni Seviyorum” albümü, oldukça uzun soluklu, müzikal bir serüvenin ardından bizlere ulaştı. Bu süreçten kısaca söz eder misiniz?

1985 Senesinde, şiirlerini, müziklerini ve romanını yazmaya başladığım “Koridor” albümünün çalışmaları giderek kaçınılmaz bir yolculuğun hazırlığına dönüştü ! Bir taraftan uzun soluklu konsept albümlerimi yayınlamayı sürdürürken öte yandan, içinde ışığımı, sevgimi, umutlarımı yeşerteceğim uzak bir seyahat için, yaşanan hayattan ve müzik dünyasından valizlerimi topluyordum... Nihayet 1994’te iki albümlük “Koridor” projesinin ilk albümünü yayınladım. Birkaç ay sonra dinleyiciden gelen taleplerle, sert ritimli şarkılar ayıklanarak ve bazı ilavelerle

“Koridor” albümünün meditasyon versiyonu “Romans” yayımlandı. Son altı yıldır eşim Hansu İrem’le birlikte, bir anlamda “Koridor” macerasını sonlayacak, yeni şarkılardan oluşan “Seni Seviyorum” albümünü hazırladık. Albüm, altı ay süren stüdyo çalışmaları sonrasında 2001 yılında yayımlandı.

Bu süreç içerisinde, albümlerinizin oluşumuna katkısı olan müzisyenler hiç değişmediler. Bu albümde de yine aynı müzisyenler mi görev aldı?

Evet. Yine, Ergin Kızılay (yaylı tanbur ve ud), Ercan Irmak (ney), Ahmet Kadri Rizeli(Kemençe), Berç Yenal (gitar), İsmail Soyberk(bas) gibi, daha önceki yıllarda da yapıtlarımda yer almış müzisyenlerle çalıştım. Onbir yeni şarkıdan oluşan albümde tüm müzikler bana ait. Dört şarkı sözü Hansu İrem, üç şarkı sözü İlhan İrem imzalı. Hansu ile birlikte yazdığımız üç şarkı sözünün yanı sıra, her albümümde adet edindiğimce, Özdemir Asaf’ın bir şiirini de bu albüm için besteledim.

162

Siz, yıllar boyu, gitar konusunda Gür Akad’dan vazgeçemistiniz. Bu albümde, neden Gür’le çalışmadınız?

Dijital seslerden uzak kalmak adına, sürekli çalıştığım Gür Akad yerine bu kez Berç Yenal’ın yarım kasa Gibson gitarını tercih ettim. “Seni Seviyorum” albümünün; farklı, insanı büyüleyen bir soundu var...

Sizin deyiminizle, bu müzikler adeta bir “Yürek büyü” yapıyorlar. Bu büyü’nün formülü nedir?

Analog bir stüdyoda çalıştım ve dijital teknolojiye uzak durdum. Özellikle 1970’lerin davul soundlarını kullandım. Zaten tüm albümde sadece beş şarkıda davul var. Diğer bütün şarkılar senfonik büyük orkestral yapılanmalardan oluşuyor. Eserlerin tümünde, büyük orkestral yapılanmaların arasından sızan doğallık, olabildiğince hissediliyor... Bu da albümün etkileyici soundu açısından oldukça önemli olmalı... Şarkılarımin bir geceyarısı tek gitarla bestelendiği an, en doğru ve kainatla bütün-

leşmiş en içten kayıtları içeriyor. O ilk safiyetin ve güzelliğin, düzenleme, kayıt ve miksaj aşamalarında suyunun suyuna dönüşmemesi için aşırı çaba harcadım. Dinleyici ile karşı karşıya olduğum son derece doğal bir sound oluşturdum.

Sizin vazgeçemediğiniz, aranjör Garo Mafyan'dır... Saniyorum, Garo Mafyan'ın, üst seviyedeki bilinci ve müzikal persfektifinin genişliği ile bu albüme oldukça büyük katkıları oldu...

Şiirsel ve müzikal yönlerden bugüne kadar ki sanat serüvenimin doruğu olduğuna inandığım bu albümün müzikalitesinin oluşumuna Garo Mafyan'ın tabii ki çok büyük katkıları oldu. Bütün klavyeli çalgılar, son üç albümümde olduğu gibi ("İlhan-ı Aşk", "Koridor", "Romans") düzenlemeleri de üstlenen Garo Mafyan tarafından seslendiriliyor. O'nunla gerçekleştirdiğim çalışmalarda keyifli ve rahatım. Anlatımlarımı derinliğiyle özünüyor ve tartışılmaz virtüözitesiyle şarkıların büyümlü atmosferini bozmuyor. Çok uzun ve çok yorucu çalışmalarla gerçekleşen bu yapıtlarda Garo, hem asıl ilgi alanı olan klasik müzik, hem de progressive açılımlarda eşsiz zenginlikte gezinmeler sunuyor. Müzik hayatımdaki tüm albümlerde olduğu gibi, "Müzikal Kurgu" çalışması olarak, "Seni Seviyorum"da yer alan şarkıların giriş, ara ve final melodilerini, enstrümantal bölümlerin orkestral yapısını, öyküsel devamlılığı, ana motifleri ve anlatım için gerekli kontraşanları beste çalışmaları sırasında kurguladım. Eski yıllarda, yine stüdyo öncesi, evde tüm ayrıntıları ile hazırlayıp bitirdiğim İlhan İrem kompozisyonlarını bire bir banda geçiren aranjörlerden ayrı olarak Garo Mafyan'ın farkı bu noktada gündeme geliyor... Müzikal ve felsefi boyutları neredeyse bir ömür alarak kesin çizgilerle belirlenmiş bu yapıt içinde yakaladığı her özgür alanda Garo, doyumsuz kreasyonlar, sololar ve öyküyle özdeş anlatım lezzetleri sergiledi.

163

Bu albümün başarısında, en büyük emeği olanlardan biri de, kuşkusuz eşiniz Hansu İrem. Onun, albüme, katkılarından kısaca söz eder misiniz?

“Seni Seviyorum”, göksel bir armağan olan Hansu ile birlik-teliğimizin tarifsiz paylaşımlarını dışavuran bir yapıt. Ben, beş yüz küsur beste arasında albümü şekillendirmeye uğraşırken , O, kainatın hassas terazileriyle seçtiği şarkıları öykü bütünlüğü i-çinde sıraladı. Geçmişten geleceğe bütün anlatımlarımla örtüşen olağanüstü şiirleriyle, ruhani buluşmamızı bu albüme yansıttı ! “Ruhun Yükselişi”ni anlatan eşsiz güzellikteki kapak fotoğrafı, görsel tasarımlar ve video klip çekimleri ile birlikte, albümün sanat yönetmenliğini üstlendi. Sürekli ertelediğim, en güzel ve en önemli albümümü yapma düşümü sonuca doğru hızlandırıp harekete geçirdi.

“Seni Seviyorum” albümünün sadece bir müzik albümü ol-madığını biliyoruz... Her bilinç düzeyine, farklı seslenen, farklı renkler sunan bir albüm... Peki, İlhan İrem’in anlatımından “Seni Seviyorum” nasıl bir albüm?

“Seni Seviyorum”, çeyrek asrı aşan aydınlanma yolculuğu-nun birikimleri ile yapılanmış, 2001 yılına kadar İlhan İrem’in hep aynı ilahi ışığa doğru uçarken büründüğü ve gördüğü tüm renkleri bünyesinde barındıran bir sergidir.”Algı kapılarının açıl-ış şifresi “dir. Uzak veya yakın... Bir zaman sonra, derinliksiz yaklaşımların ötesinde, “Dua”dan başlayarak, “Seni Seviyo-rum”un ruhunu oluşturan çağrı kitlesel bir kavrayışla sarmala-nırsa, bugün yalnızca sevecenlerin yaşadığı sihirli âlemlerin iç huzuru dalga dalga yayılacaktır.

Albümün, öyküsel kurgusunun ilk bölümü olan; “Dua” isim-li parça, ruhun özgür bırakılması gerektiğini vurguluyor... Bu çağrıya, kulak verenlerin ilk durağı “ ruhlarını özgürleştirmek” mi olmalı?

Tabii ki...Sürüp giden kaostan bir bilinç devrimi doğması, ı-şıklı geleceğe dönüşümün başlayabilmesi için insanların “Du-a”ya ihtiyacı var !..

“Seni Seviyorum” albümü; Tanrı’nın sağ elinin de sol elinin de, insanın iyiliğine hizmet etmesi bilincini açıklarcasına, yaşa-

nan kaos dolu günlerin, muhteşem güzellikteki günlere hazırlık olduğunu müjdeliyor gibi...

“Seni Seviyorum” ; B u karanlık günlerin... Ve sonrasında oluşacak evrensel aydınlığın duru görüsüdür. Toplumca sevgiye ihtiyacımız olan bugünlerde, insanın kainatla buluşması için “Seni Seviyorum”u hazırladık. Albümün açılışındaki “Dua” ile başlayan mucizenin biz de parçası olduk. Umutların yitirildiği anda, unutilan, kaybolan duyguları yeniden diriltmek mücadelesi ile bir yürek büyü paylaşıyoruz.

Mynet /2001

Sonsuzluğun Sesleri

Belki sonsuzluğun bir yerinde kanatmaz olur cümleler. Sonsuzlukta, semavi bir düş... Düşte düşmek gibi sonsuzluğun kollarına ve belki de sonu yeniden başlatmak... Sonsuzlukta düşler yine sonu başlatır. Her düşte yeniden başlatılan yaşamlarda sesler, renkler, görüntüler... Hiçliğin bahçesinde varlık bulmak için uçuşan ruhlar...

Uyan ve hatırla... Sonsuzlukta bir ara duraktasın... Sonsuzluğunda, sadece yeni bir başlangıçtasın... Her başlangıç yeni bir son ve yeniden başlamaya kararlı bir düş...

Bitecek sanma bitmez. Bitti dediğin yerde, geçtim dediğin yolda, sormam dediğin soruda gizem hep bekler seni... Bir gün bakarsın ki, tüm yapmam dediklerini bir bir yapmışsın...

Unuttuğun yollarda bıraktığın izler... Hala kan damlar yaralarından... O kan durmadan uçamazsın semavi göklere... İyileştir yaralarını, kanatma kanatlarını... Sonsuzluğun ışığında, göklerde seni bekler yeni düşler...

Kulak ver sonsuzluğun seslerine, gidemediğin yerlerden gelenler var, işitemediklerini duyanlar var, söyleyemediğini söyle-

yenler, göremediğın diyarları görenler var... Sen sadece sonsuz-
luktan yansıyan sese kulak ver... İzin ver zihnine yansıyan iz
düşümlere ve Kainatın sonsuzluğunda yürü yürüyebildiğince...

“BARIŞIN SESİ”

BİRLEŞSİN BÜTÜN ELLER

171

Bir dünya olsun ki barışta,
Sevgiyle aşkla dolu.
Bir dünya olsun ki insanları,
Hepsi birer melekten.

Her tarafı çiçeklik,
En yüce duygu kardeşlik.
Çağlayan pınarlardan,
Fıskırsın hep mutluluk.

Karanlıklardan sıyrılmış,
Her zaman hür ve aydınlık,
Bir dünya olsun ki artık,
Amaçlar bir yok ayrılık...

Her tarafı çiçeklik,
En yüce duygu kardeşlik.
Çağlayan pınarlardan,
Fıskırsın hep mutluluk.

Karşılıklı bütün sevgiler,
Kalmasın yaşlı gözler,
Dostluk insanlık yolunda,
Birleşsin bütün eller.

Her tarafı çiçeklik,
En yüce duygu kardeşlik.
Çağlayan pınarlardan,
Fıskırsın hep mutluluk.

*Yer aldığı albüm(ler) :
İlhan İrem 1973-1976
Bir Meleğe Aşık Oldum*

YURTTA BARIŞ, DÜNYADA BARIŞ

Şışt, şışt kulak ver; şışt, şışt attention
Düşmeden ortasına kapkara bir ateşin
Hep tansiyon, hep tansiyon, atansiyon, attention
Çizmeden ekvatoru adımları savaşın.

Şışt, şışt kulak ver; şışt, şışt attention
Düşmeden ortasına kapkara bir ateşin
Hep tansiyon, hep tansiyon, atansiyon, attention
Çizmeden ekvatoru adımları savaşın

173

Yurtta barış, dünyada barış, bütün kainatta barış
Yurtta barış, dünyada barış, bütün kainatta barış

Ozon mozon radyasyon, yaklaştı son istasyon
Her şey blues ve aids, radyoaktif bom, bom, bom
Sevgi, aşk şampiyon, ayrılıklarda şampiyon
Sevinçler koleksiyon, geriye ne kaldı; bi pardon

Şışt, şışt kulak ver; şışt, şışt attention
Kapanmadan kapkara bakışları uzayın
Hep tansiyon, hep tansiyon, atansiyon, attention
Delinmeden atmosfer yaraları kapayın

Hello, goodbye, selam, hi...

Vay güzel insan vay

Barış dilen ve biz rock

Barışalım lay, lay, lay

Sevgi, aşk şampiyon, ayrılıklarda şampiyon

Sevinçler koleksiyon, geriye ne kaldı; bi pardon

- Anne çiçeklere bak ne güzel, şarkılar ne güzel. İnsanları çok seviyorum.

Yaşamayı seviyorum, çok seviyorum...

Yer aldığı albüm(ler) :

Dünden Yarına

Hayat Öpücüğü

“BOYUTLARIN SESİ”

SİS (Şatlup-Sis-Sekiz Bulut Dağının Prensesi)

Havada uçuyordu
Duvarlardan geçiyordu
Elverdi ŞATLUP / Işıktan geçti
Maya ağacının kökleri üzerinde Melaikeler bekliyordu.

Odalarına gir cennet yüreğinin
Yıldızları yâd et bir bir.
Gecenin derinliklerinde anahtarlar şıkırdar
Hava Kızları raks ederler

175

Sis / gök yakutlarda
Sis / rüyalarda
Sis / yasak meyve
Sis / dudaklarda

Hüzün / yüzyıllar boyu
Tövbe / günahlara
Veda / zehirli elma
Gonca / dudaklarda

Eski zaman elbiseleri akıp gidiyor üzerinden
Sekiz Bulut Dağının Prensesi
Mevsimlik heveslerini dökmüş çiçeklerin ecesi
Olan olmadı biten de bitmedi.

Gizli bahçelerde lirik bahar senfonileri

Geçmiş - an ve gelecek

Var olmuş ve olacak

Havadis Avcısı adamotları topladı Kehanet Irmağının kı-yılarından

La mekan! La Kuyud!

Salamender'in tılsımı ateşte.

Tozdan geldin toza dön!

Ayna Krallığının sihirli tacı görünmez oldu.

Kum yatağında kum. Dikenler parçaladı avuçlarını

Silinip gitti.

176   Yüzü önce / sonra elleri / ve sonra tebessümü bile unutuldu.

Hırs Akrebi vahşice kanırttı acımasız, meşum

Kim daha yükseklerde o mu ben mi?

Başında kainatın sarkacı

Geçmiş - an ve gelecek

Var olmuş ve olacak.

Sekiz Bulut Dağının Prensesi

Mevsimlik heveslerini dökmüş

Eski zaman elbiseleri akıp gidiyor üzerinden

Yer aldığı albüm(ler) :

Cennet İlahileri

BİR BAŞKA DÜNYANIN PENCERESİ

Birazdan bulutlar sönecek...
Birazdan ışıklar gülecek...
Birazdan bir gün gibi
Koca bir yaşam bitecek... Bitecek...

Sevinçle keder
Doğumla ölüm
Kardeşir gülüm...

177

Bir gül açar ya...
Bir kuş uçar ya...
Bir şey düşer ya...
Doğumdur doğum
Ölümdür ölüm...

Bir aşk biter ya...
Bir söz siler ya...
Bir yol gider ya...
Doğumdur doğum...
Ölümdür ölüm...

Bir ay doğar ya...
Bir kar yağar ya...
Bir gün batar ya...
Doğumdur doğum...
Ölümdür ölüm...
Ölümdür ölüm...

178

Paramparça dağılan beyaz bulutlar gibi
Karıştım gökyüzüne masalım sona erdi
Gözyaşın topraklarda gülüşüm yıldızlarda artık
Neler oldu neler bitti ve biz neler anladık
Kulaklarda yalnızca bir fısıltı
Yaşadık.. Yaşadık.. Yaşadık...

Yer aldığı albüm(ler) :

Pencere

Uçuk Mavi Pencere

BUZ SARAYLARI

İçi sımsıcak

Buz saraylarına

*Yer aldığı albüm(ler) :
Bir Meleğe Aşık Oldum*

HU

Hayat mucize
Rahmani nefes
Şah damarımdan daha yakınsın
Hayra alamet lütuflar eyle
Hiç hiç diye hıçkırıyor, iç çekiyorum.

Hu hu hu... Sallan hu
Hu hu hu... Deja vu

Divane oldum Hu

Hikmetinden sual olunmaz
Sıfatların saymakla bitmez
Akıl ermez / sır ermez.

179

Hayat mucize
Yaz şafağım her gönülde
Rahmani nefes / ürperiyorum.
Yanık yanık sayhalarla gecelerimde
Hiç hiç diye hıçkırıyor, iç çekiyorum.

Hu hu hu... Sallan hu
Hu hu hu... Deja vu

*Yer aldığı albüm(ler) :
Cennet İlahileri*

KAPILAR... KAPILAR.. KAPILAR...

Kapılar... Kapılar... Kapılar
Dışarısı benim.
Bu kızdığım, bu güldüğüm
Her şey.

Kapılar... Kapılar... Kapılar
Seven/sevilen ben.
Şikayetçi olduğum
Her şey

Bir kuş havalansa
Senden haber.
Bir ışık yansa
Binbir umut.
Sonra gönülsüz sevgililer
Unut onları gönlüm
Sevmediler

Ben miyim hata yapan?
Eksik veren ben miyim?
Belki de anlaşılmaz
Ulaşılmaz yerdeyim.

Kapılar... Kapılar... Kapılar
Dört yanımda kilit
Benden yana açık yollar,
Sevgi sende sürgit

181

Kapılar... Kapılar... Kapılar
Artık hepsi açık...
Bir adım at,
Dışarı çık.

Kapılar... Kapılar... Kapılar
Dışarısı benim.
Bir adım at,
Dışarı çık.

*Yer aldığı albüm(ler) :
Işık ve Sevgiyle 30 Yıl*

YERALTINDAN FISILTILAR

.....

İnce ince ağlarını dokudu kader
Saltanatın mahşer günüydü / geldiler.
Prangalara vurulan solgun vücutlar
Issızlarda pulkanatlı başıboş ruhlar

Yeraltından fısıltılar geliyor
Fısıltılar kime ninni söylüyor

182

Hüzünleri bir sandığa koymuşlar
Unutmuşlar aşkın buruk tadını
Duvarlarda titrek mumlar buhurlar
İlahiler ağır ağır iniyor

Nerede uçan tüller?
Nerede güzel düşler?
Nerede kırık oyunlar?
Hey gidi yalnız çocuk?
Nerede pişmanlıklar?
Hey gidinin gece hazları!

*Yer aldığı albüm(ler) :
Seni Seviyorum*

SİYAH ELDİVEN

İpeksi hışırtilar kaldı yatakta
Uzak seslerde tozlu hatıralar
Yüzünü yıkadı solgun güller gibi
Dağınık izleri buruk resimleri
Bir hıçkırık bir su damlası
Yalnızlık bulutları gezindi yüreğinde
Dokunsalar kırılacak
Anılar ah o hırçın kokular
Yalnızlık bulutları gezindi yüreğinde
Bu Bizim şarkımız, seni seviyorum
Ardına bakmadan yürüdü gitti
Geride kalan bir çift siyah eldiven

183

Önce delice bir suç
Sonra gülümsemeler
Ucu kırılmış kim bilebilir
Varken yok olan
Bir çift siyah eldiven

Kalbimde dönen sayıklamalar
Varken yok olan
Bir çift siyah eldiven

Neydi...neydi...neydi...
Beklediğim ne?
Korkunç labirentlerde
Büyü maskları kopuk bir çember
Kopuk hayatlar
Bir çift siyah eldiven

*Yer aldığı albüm(ler) :
Bir Meleğe Aşık Oldum*

ŞALAMAR

Tırmaklarım ipeği çizdi / beyaz.
Parmaklarımın arasından akıyordu.
Dansı sürüyordu büyücülerin / titrek
Ne yana kanatlansam,
O yana uçuyordu Şalamar

Saklandığı gecede gizli ayaz
Saçlarının arasından esiyordu
Zehir sızıyordu yalnızlığından / soğuk
Ne yana kanatlansam,
O yana uçuyordu Şalamar

Şalamar...
Şalamar...
Fırdasın tersine
Yine de eteklerin geçmiyor başına
Şalamar!

Pencerelerine resim yapıştırmış cüceler
Dünya diye seyrettiğin odanda.
Dokundular fırladın yataklardan
“Basübadelmevt”

Tersine akıttın nehirleri çığlık çığlığa
Kuyularda yüzümüzü gördük.
Saçlarımızı aradık
Gitar sololar...

Şalamar...
Ah! Şalamar...

*Yer aldığı albüm(ler) :
Seni Seviyorum*

GEMİLER DÖNER GERİYE

Yerlere düşen damlalar
Yine yağmur oluyor mu?
Ve sevgi ölüp de gitse
Yine canlanıyor mu?

Sorular türlü çeşitli
Yanıtları yine öyle

187

Dalından düşen yürekler
Yerlerine konuyor mu?
Birbirinin aynı günler
Birbirine benziyor mu?

Sorular türlü çeşitli
Yanıtları yine öyle

Ola ki günün birinde
Gemiler döner geriye
Yolcular aynı yolcular
Ve biz aynı sahilde

Ola ki günün birinde
Gemiler döner geriye
Kimin için yolculuklar
Ve kalan kim geride

Benimkisi hayal işte
Ünüt katarım her işe
Yüzümde yapay bir neşe
Ardında bin bir bilmece

Sorular türlü çeşitli
Yanıtları yine öyle
Beni anlayan sen oldun
Seninle gerçeği buldum

Sonra birden sır oldun
Çık ortaya gizlice
Anılar türlü çeşitli
Yarınlarda öyle

*Yer aldığı albüm(ler) :
Uçun Kuşlar Uçun
Sevgililer Günü*

AŞK KAPILARI

Göklerden melekler indiler
saf
saf,
dediler: Yalnızlık Allaha mahsus

189

Allah'ım aç kapılarını
Allah'ım aşk kapılarını

Bilmediği sulara yıkandı
Görmediği uykulardan uyandı
Seyreyledi Arş-ı Alemi
Kollarından tuttu iki melek
dediler: Yalnızlık Allaha mahsus.

Allah'ım aç kapılarını
Allah'ım aşk kapılarını

(yaratılanı severiz
yaratandan ötürü)

Allah'ım aç kapılarını
Allah'ım aşk kapılarını

İhya gecelerinde nurlandı
İlahiler dualarla kutsandı
Seyreyledi Arş-ı Alemler
Kollarından tuttu iki melek
dediler: Yalnızlık Allaha mahsus.

Allah'ım aç kapılarını
Allah'ım aşk kapılarını

Göklerden melekler indiler saf saf
dediler: Yalnızlık Allaha mahsus

Allah'ım aç kapılarını Allah'ım aşk kapılarını
Allah'ım aç kapılarını Allah'ım aşk kapılarını.

*Yer aldığı albüm(ler) :
Cennet İlahileri*

SAMANYOLU (Bazı Akşamlar)

İçimde ışıklı bir yağmur yağıyor
Ve gözümde mutluluk, bardaktan boşalıyor
Odamda anılar, gitgide büyüyor
Ve düşüncem usulca seninle buluşuyor
Açılıyor bulutlar, uçuşuyor yıldızlar
Ve başlıyor sonsuz yolculuklar

Samanyolu, sevgi dolu
Samanyolu, senle dolu
Samanyolu, sevgi dolu
Samanyolu en güzel akşamların sarhoşluğu

191

Bazı akşamlar beni terk eder de gider
Onsuz bomboş günler, bomboş kelimeler
Bazen de çıkar gelir, kederlerde biter
Onunla ışıklanır, karanlık geceler

Geceler yavaşça gündüze varıyor
Samanyolu uyurken insanlar uyanıyor
Açılıyor bulutlar uçuşuyor yıldızlar
Ve başlıyor sonsuz yolculuklar

Yer aldığı albüm(ler) :

Ve Ötesi ("Bazı Akşamlar (Samanyolu)" adı ile yereldi.)

Düşler Ve Ötesi ("Samanyolu (Bazı Akşamlar)" adı ile yereldi.)

Sevgililer Günü ("Samanyolu" adı ile yereldi.)

ALEMLERE İŞARETİM

Sana eğildim tekrar
Yerinde yoktun
Herkes aklında kaldığınca yaşatacak bizi
Biliyorsun
Buruk bir kahkaha asarak cadı ağacına
Gece yarısından bir çiçek kopar.
Kutsal sular dökülsün avuçlarından

Geri dön bu ana gel!
Tekrar git
Mucizeyi çıkar yüreğinden

Sen bana açılışları verdin
Hiç bilmediğim renklerin hafifliğinde
ağırlık sanılan
kanatlar

Trans akşamlarında
kara deliklerden geçtim
Sonsuzluk notalarında
Alemlere işaretim.

*Yer aldığı albüm(ler) :
Seni Seviyorum*

“DÜŞÜNCENİN SESİ”

BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ / KUKLACI AMCA

Bir varmış bir yokmuş
Bu dünyada hiç kimseler yokmuş
Derken bir kuklacı amca
Gelmiş bu sessiz dünyaya

193

Önce dekorlarını yapmış
Sonra kuklalarını salmış
İşte size kocaman bir dünya
Yaşayın burada hep dostlukla

Gel kuklacı gel gör halimizi
Gel kuklacı gel de kurtar bizi
Kaybettik bizler kardeşliğimizi
Dostluğumuzu sevgimizi

Gel kuklacı gel gör halimizi
Gel kuklacı gel de kurtar bizi
Her yerde savaş açlık düşmanlık var
Birbirine düştü hep kuklalar

Bir varmış bir yokmuş
Bu dünyada kuklalar pek çokmuş
Kocaman roketler yapmışlar
Kuklacıyı bulmak için uçmuşlar

Derken uzayın derinliklerinde
Kuklacı amcaı bulmuşlar
Ona geriye dönsün diye
Hep bir ağızdan dert yanmışlar

Gel kuklacı gel gör halimizi
Gel kuklacı gel de kurtar bizi
Kaybettik bizler kardeşliğimizi
Dostluğumuzu sevgimizi

194

Gel kuklacı gel gör halimizi
Gel kuklacı gel de kurtar bizi
Her yerde savaş açlık düşmanlık var
Birbirine düştü hep kuklalar

Gel kuklacı gel (Çare bende değil)
Gör halimizi (Kendinizdedir bilin)
Gel kuklacı gel de (Mutlu olmak için)
Kurtar bizi (Birbirinizi sevin)

Yer aldığı albüm(ler) :

İlhan İrem 1973-1976 ("Bir Varmış Bir Yokmuş" adı ile yereldi.)

Işık ve Sevgiyle 30 Yıl ("Kuklacı Amca" adı ile yereldi.)

KORKU

Aldanacaksan sevgilerinle,
İnsanların yalancı gururlarına..
Kalacaksan parlak sözlerin etkisinde,
Kelimelerinle onlara kapılacaksan,
Yaşama!

Oyun yapıp oynarlar seni
Geceleri aralarında.
Şarkı yapıp söylerler dostlarına,
Roman gibi okurlar boş zamanlarında.
Masal yapıp anlatırlar çocuklarına.

195

Aldanacaksan gecelerinde, kara gecelerinde
Aydınlık dünyaların şen insanlarına.
Yanılıp içini açacaksan,
Derdini gizlemeden durmayacaksan,
Yaşama!

Saklarlar dinlediklerini
En zayıf zamanında vururlar seni.
Uyduramazsan fikirlerine
Başboş hareketlerini.
Tefe koyup çalarlar seni.

*Yer aldığı albüm(ler) :
Seni Seviyorum*

BİR ŞEYİN BİTİŞİ

Yaşadım da yoruldum, bir ağır-işçi gibi
Uyudum da uyandım, binlerce kişi gibi...

Bana düşünmek vardı, payıma onu aldım
İşledim de işledim, bir hüner-işi gibi...

Horlandı, beğenildi; İnandım, alınmadım
Yolun geleceğini çizdim, geçmişi gibi...

Zor dönemler olmadı-değil, oldu, oldu,
Ne koştum ne de durdum, kaçak gidişi gibi...

Bu konuyu burada bırakıyorsam birden,
Olmasın diyedir bir şeyin bitişi gibi...

Yer aldığı albüm(ler) :

Köprü

Bulutlara Köprü

Aşk İksiri & Cadı Ağacı

BLUES FOR MOLLA

İki üç arkadaş yürüyoruz.
Karşıdan karşıya geçiyoruz.
Dopdolu caddeler,
üstümüzde gözler
sanki düşman gibi yürüyoruz.

197

Birimizin elinde bir makine,
sağı solu resmedip yürüyoruz.
Tövbe tövbe diyor
cübbeli bir molla...
Sanki ayrı hava soluyoruz.

Birimizin elinde bir radyo var.
Günün haberlerini dinliyoruz.
Geriye yürüyüşler,
genç örümcekler,
daha neler neler kızıyoruz.

Ve herkes suskun soruyoruz
Hiç bir yanıt yok arıyoruz.

2000'e az kala iflas etmiş doğa.
Sanki pişman gibi yaşıyoruz.

Birisi kitap yazmış
Öteki fetva vermiş
Şeriat öyle dermiş
Öldürür kesermiş
Ağır ol molla diye gülüyoruz.

198

A alu ala ula da ambrleyli ab ub
Ba balu bala bula da bambrleyli bab bub
Ca calu cala cula da cambrleyli cab cub
Da dalu dala dula da dambrleyli daaaaaa

Bizler çığ gibi büyüyüyoruz.
Karşıdan karşıya geçiyoruz.

Çağların içinde bulutlu bir dünya
Yağmur sıkıntısı çekiyoruz.

Çağların içinde çağdışı bir dünya
Işık sıkıntısı çekiyoruz.

TÖREN

Elinde billur küre Dünya tahtında
Şölenler, heyecanlar, veda kervanında
Havariler yakarır “Hak Aşığı”na
Yokluk asılı kalır Dünya tahtında

Yani günlerden Birgen arındığında
Tüylerden kanatlardan soyunduğunda
Gözlerin mangalarla oyulduğunda
Belki gülerim belki gülmem sorulduğunda

Bunları kim yaşadı? Yaşayıp da anladı
Varlığının en kadim sırlarında
Zahiri aynalarda ahirin tohumları
Kıyamete koşuyor Gayyum’un yolcuları

199

Çılgılığım yankılansa çarpıp da benden bana
Havariler yakarır duyulduğunda

Boş bedenleri alır, yıkayıp temizlerler
Sagularla süsleyip yunaklara dizerler
Aklanıp saflanınca o masum bedenleri
Ağıtlarla saklayıp, törenlerde giyerler.

*Yer aldığı albüm(ler) :
Cennet İlahileri*

“İRÖNİNİN SESİ”

SIKILMASIN İÇİN

Sıkılmasın için
Sıkılmasın için
Sıkılmasın için
Dinle bak niçin...

Hayat trendir
Tren ümittir
Durmadan inmek
Deliliktir.....

200

Hayat tüneldir
Tünel bilinmez
Akıllı insan
Geçmişe dönmez

Hayat kumardır
Kumar kayıptır
Zamansız kalkmak
Çok ayıptır.....

Yer aldığı albüm(ler) :

Pencere

Uçuk Mavi Pencere

TAHTIREVALLİ

Tahterevallinin bir ucunda sen, bir ucunda ben

201

İkimizde şikayetçiyiz dengelerden

Ölgün bir ışık hep yanıp sönen

Bir fener sanki hep sularda ben

Tahterevallinin bir ucunda sen, bir ucunda ben

İkimizde şikayetçiyiz dengelerden

Baharlar bitti, çocuklar gitti

Aşağı yukarı kaç sene geçti

Baharlar bitti, çocuklar gitti

Aşağı yukarı kaç zaman geçti

Tahterevalli yali balli, tahterevalli yali balli...

Tahterevalli yali balli, tahterevalli yali balli...

Tahterevalli yali balli, tahterevalli yali balli...

Tahterevalli yali balli, tahterevalli yali balli...

Tahterevallinin bir ucunda sen, bir ucunda ben
 İkimiz de şikayetçiyiz dengelerden
 Başımda bulut, doymadan unut
 Hangimiz ağır, hep yükselen ben
 Sonsuz med-cezir, sevgimiz esir
 Sen kumlardasın, uçup giden ben
 Baharlar bitti, çocuklar gitti
 Aşağı yukarı kaç sene geçti
 Baharlar bitti, çocuklar gitti
 Aşağı yukarı kaç zaman geçti

Tahterevalli yali balli, tahterevalli yali balli...
 Tahterevalli yali balli, tahterevalli yali balli...
 Tahterevalli yali balli, tahterevalli yali balli...
 Tahterevalli yali balli, tahterevalli yali balli...

Yer aldığı albüm(ler) :
Uçun Kuşlar Uçun

TEKE TEK

Karşımda her şey çok kalabalık
Kederler bir deniz, bense balık
Dörtlüde gidiyor karanlık

Teke tek gelin yeter artık
Ümidim her zaman deli dolu
Ama çok dikenli hayat yolu
Hep çalış çabala yok sonu

203

Teke tek gelin dertler oldu mu?
Sabah kalk, aynaya bak
Kahvaltı et, tıraş ol
Sokağa çık koştur
Koştur, koştur
Dur... Gülümse...

Gülümseyince inan her şey çok kolay,
Gülümsemektir bence en kolay...
Yüzünde güller, gözünde yıldızlar,
Hadi gülümseyin çocuklar; erkekler, kızlar...

Sevgiden bahsediyor muşsun?

Ama iki çeşit sevgi vardır: “İnsanı sevmek” ve “insanlığı” sevmek.

Biri olmadan diğeri olmaz. Birincisi ölmekle sıcaktır.

Diğeri; bizim dünyayla olan bağlantımızdır. Bütün o eserler sevgiyle yapılmışlardır.

Sevgi yürek ister, muktedirdir.

Biraz sevgi ve cesaret ver insana her şeyi başarabilir, her şeyi başarabilir

Yer aldığı albüm(ler) :

Dünden Yarına

TAŞ DEVRİ

Taş devri insanları
Taşlaşmış duyguları
Körelmiş bakışları
Boş şarkıları

Yer aldığı albüm(ler) :
Ve Ötesi
Düşler Ve Ötesi

SİHİRLİ AYNALAR

Bir adım atınca
Uzuyor boyum
Bir adım atınca
Ben oyum...

206

Bir adım ileri
Değişiyorum...
Bir adım geri
Bu ne güzel bir oyun...

Bu aynalar insanlarla oynuyor...
Bu aynalar insanlara
Ağlıyor-gülüyor...

Çıksam bir türlü,
Dışarıda boşluklar
Kalsam bir türlü
İçerde aynalar
Sihirli aynalara döndü
İnsanlar...

Bir adım atınca
Yüzümün yarısı yok...
Sözümün yarısı yok..
Sevgimin yarısı yok...

Bir adım ileri
sanki her şey iki misli...
Ben miyim bana bakan ?...
Karşıda üç-beş kişi.....

*Yer aldığı albüm(ler) :
Köprü
Bulutlara Köprü
Aşk İksiri & Cadı Ağacı*

OTOMATİK

Sevgiye koştığı an, pek düşünmüyor insan
Acısı sonra çıkıyor, ters yüz oluyor zaman
Niye hiç gerçek olmaz gerçek üstü sözler?
Niye düşer maskeler, olağanüstü yüzler?

208

Yüreğin sentetik, sevgin otomatik
Duygular biraz fizik ve matematik
Sözlerin fabrikasyon, durum kritik
Şöyle bir aynaya bak halin çok komik

Otomatik, otomatik, otomatik, otomatik
Otomatik, otomatik, otomatik, otomatik

Beni hiç eleştirme ve sakın değiştirme
Öylece sev beni, standardize etme

Otomatik, otomatik, otomatik, otomatik
Otomatik, otomatik, otomatik, otomatik

*Yer aldığı albüm(ler) :
Uçun Kuşlar Uçun*

KAFADAN KONTAK

İşte yine çıktı sahneye; ne söylüyor bak, bak, bak
Neler yapıyor şimdide, kafadan kontak

İşte yine çıktı sahneye; bak şuna bak, bak, bak
Neler takmış takıştırmış, kafadan kontak

209

Koskocaman bir tepsi
Yemişte gitmiş hepsi
Üstümde yabancılar
Elinde kola, pepsi
Pink Floyd, Sting, Rash
Heavy metal, senfonik rock
Düşün danset, hüznü bırak
Kim akıllı, kim bunak
Herkes...
Kafadan kontak!..

*Yer aldığı albüm(ler) :
Dünden Yarına*

KOVALAMACA

210

Ne bu telaş arkadaş?
Kovalayan mı var?
Biraz yavaş arkadaş...
Uyuyanlar var...

Ne bu telaş arkadaş?
Sıklaştırmış adımlar...
Biraz yavaş arkadaş
Azalmış yarınlar...

Zaten hayat bir kovalamaca...
Kovalambaç oynuyor insanlar...
Saklambaç oynuyor umutlar...
Yağ satarım oynar dalkavuklar...
Körebe oynar aşıklar...
“Oyunun kuralı” tüm yaşananlar.....

Zaten hayat bir kovalamaca...
Kovalambaç oynuyor insanlar...
Hayat kaçır... Ölüm kovalar...
Kaçıştır insanlar...

Sabah-akşam
İçeri-dışarı
Yukarı-aşağı
Koş-koş-koş
Hep kovalamaca!!!

Yer aldığı albüm(ler) :
Köprü
Bulutlara Köprü

KOMEDİ

Gecede bir pervane, yanardöner bir küre
Değişiyorsun günden güne
Tek kişilik bir oyun ve sen hala sahnede
Ve iniyor artık perde

212

Hoşça kal... Hi! Hi! Hi! Goodbye...
Hoşça kal... Hi! Hi! Hi! Goodbye...

Oyunlar, senaryo, taktik, reji
Pantomim, melodram ve trajedi
Aramızda eski bir strateji; komedi, komedi, komedi

Eşittir fasit daire, sevgi gelmiş bak ne hale, yo yo yo yok artık
Kurguların şahane, bahane, direkt bahane, yo yo yo yok artık
Gecenin bir yerinde, ellerin ellerimde, gülümseriz geleceğe, haydi
Demir alıp gidelim, dünyayı seyredelim, açılalım bir kez daha

Hoşça kal... Hi! Hi! Hi! Goodbye...
Hoşça kal... Hi! Hi! Hi! Goodbye...

Oyunlar, senaryo, taktik, reji

Pandomim, melodram ve trajedi

Aramızda eski bir strateji; komedi, komedi, komedi

Eşittir fasit daire, sevgi gelmiş bak ne hale, yo yo yo yok artık

Kurguların şahane, bahane, direkt bahane, yo yo yo yok artık

Oyunlar, senaryo, taktik, reji

Pandomim, melodram ve trajedi

Aramızda eski bir strateji; komedi, komedi, komedi

Komedi ko ko ko komedi

Yer aldığı albüm(ler) :

Hayat Öpücüğü

DON KİŞOT

Sesleriniz cılızlaştı dostlar,
Yankılanmıyor
Yollarımız gitgide uzaklaşıyor.

214

Mavi kubbeli bir odada
Koro halinde
Bağırıp durmayın yeter!
'Daha çok ver' diye.

Veremem
Bir kalbim kaldı
Veremem
Onu aşk aldı
Veremem
Adresim saklı
Veremem

Gelmediğiniz orası kaldı (!)

Yel değirmenlerine karşı
Don Kişot'muyum?
Uçuyorum durmadan
Ben pilot muyum?

Yel değirmenlerine karşı
Don Kişot'muyum?
Dilimde hep aynı şarkı
İdiyot muyum?

215

Seyretmesi keyifliydi dostlar
Uzaktan sizi
Üç perdelik komedi
Oyunlar bitti

Ne alkışlayın ne de ağlayın
Kapandı perde.
Ne anladıysanız onu
Düşünün sadece...

*Yer aldığı albüm(ler) :
Koridor*

GEL BİR OYUN OYNIYALIM

Gel bir oynayalım

Bebekler senin olsun, askerleri ben olayım

Misketler senin olsun, ben her şeye razıyım

Gel bir oynayalım

İsterse sen ebe ol, isterse ben yanayım

216

Evcilik, saklambaç, istop ben her şeye razıyım

Ama oyun oynayalım, sakın hiç boş durmayalım

Biraz oyun oynayalım, ben her şeye razıyım

Ben her şeye razıyım

Oyun dediğin benim işte bu hayat; dikkat, hazır ol, rahat

Oyun dediğin benim işte bu hayat; haydi durma topu bana at

Gel bir oynayalım

İsterse sen ebe ol, isterse ben yanayım

Evcilik, saklambaç, istop

Yer aldığı albüm(ler) :

Uçun Kuşlar Uçun

HALLAÇ

İçimdeki o hallaç
Vuruyor da vuruyor...
Acaba karnı mı aç?
Soruyor da soruyor...

İçimdeki o hallaç
Atıyor da atıyor...
İster saklan ister kaç
Duruyor da duruyor...

217

Uyandırıp uykumda
Kıskandırıp duygumda
Boram-boram soluyup
Yoruyor da yoruyor...

Korkuyu bilmez yürek
Toprak savuran kürek...
O hiç uyumaz yürek...
Duyuyor da duyuyor.....

Yer aldığı albüm(ler) :

Köprü

Bulutlara Köprü

ÇOCUK OYUNU

Bizler çocukken
Ne oyunlar oynardık
Bizler çocukken
Ne oyunlar oynardık
Kurşun Askerlerle
Sırça saray alırdık
Dünyayı bir baştan
Bir başa kuşatırdık

218

Hepsi dağıldı hepsi kırıldı
Şimdi geçmişe bakan gözlerime
Yıkılan sarayların
Sırçası doldu

Bizler büyüdük
Ne oyunlar oynadık
Bizler büyüdük
Ne oyunlar oynadık
Binbir tane arzuyu
Bir yerde tarttık
Dünyayı bir baştan
Bir başa parçaladık

*Yer aldığı albüm(ler) :
Sevgiliye*

“KALBİN SESİ”

DERİN UYKU

Ellerin olmayınca; gözüm kararıyor
Yüzüne bakmayınca; yüzüm sararıyor
Çaresiz hastalıksın; çare aranıyor
Geç olmadan gel, güç olmadan gel
Sevda derin uykuda, düş olmadan gel

219

Saçların olmayınca; dünya bulanıyor
Öyle uçuşmayınca; gökler daralıyor
Bilinmeyen yerdesin; adres aranıyor
Geç olmadan gel, güç olmadan gel
Sevda derin uykuda, düş olmadan gel

Yollarına güller serdim, hasretine ömür verdim
Hangi yüzyıl söz vermiştin, gel...
Yollarına güller serdim, hasretine ömür verdim
Hangi yüzyıl söz vermiştin, gel...

Sesini duymayınca; kafam karışıyor
Dileği olmayınca; insan alışıyor
Saati kurmayınca; zaman yavaşlıyor
Geç olmadan gel, güç olmadan gel
Sevda derin uykuda, düş olmadan gel

Yaz olmadan gel, kış olmadan gel
Sevda derin uykuda, düş olmadan gel

*Yer aldığı albüm(ler) :
Uçun Kuşlar Uçun
Işık ve Sevgiyle 30 Yıl*

“SEVGİNİN SESİ”

SEVGİ SEVGİYLE ÇOĞALIR (Bir şey)

221

Uyanınca düşünmeli
Karışmadan yeni güne
Bugün neler vereceğim
Dostlarıma sevdiğime

Düşünmeli silkinmeli
Kurtulmalı anılardan
Neler neler alacağız
Işık dolu yarınlardan

Uyanmaksa bütün amaç
Bitkilerde uyanıyor
Gece gündüz uyuklayan
Nice insan yaşıyor

Karlar sessizce yığılır
Buzlar toplanır uzanır
Sular boşalır sel alır
Her şey kendiyle çoğalır

Sevgi sevgiyle çoğalır
Söner her şey sevilmezse
Her sabah donar yüreğin
Seni bir şey beklemezse

Yer aldığı albüm(ler) :

Ve Ötesi ("Sevgi Sevgiyle Çoğalır (Bir şey)" adı ile yereldi.)

Düşler Ve Ötesi ("Sevgi Sevgiyle Çoğalır" adı ile yereldi.)

Aşk İksiri & Cadı Ağacı ("Sevgi Sevgiyle Çoğalır" adı ile yereldi.)

AY TOZLARI

Ayın ışıkları
Vuruyor donmuş dünyaya
Bir toz zerresiyim
Uçuyorum bu akşam yanına

İstemezdim böyle kalmanı bir başına
Zaman sensiz bitmiyor
Basmıyor yeni yaşına

Ayın ışıkları
Gölgeler yapsın yollarda
Yüreğin atsin artık
Bu akşam ilk kez gül bana

223

Ayın tozlarını
Sevdanın buzlarını
Savur sonra yık ver bana

İstemezdim böyle kalmanı bir başına
Zaman sensiz bitmiyor
Basmıyor yeni yaşına
Bir başına...bir başına...bir başına...

Yer aldığı albüm(ler) :

Ve Ötesi

Düşler Ve Ötesi

Sevgililer Günü

HASRETİM SANA

Bir akşam rastladım sana kumsal boyunda
Mümkün mü unutmak gözlerini söyle bana
Söz verdin ayrılmak yoktu ömür boyunca
Aşkımız eridi son yağan yağmurlarla

Gel bana gel bitsin bu yalnızlık
Söyle bu muydu vaat ettiğin mutluluk
Hasretim ben sana geçen mutlu yaza
Sevdiğim o vefasıza

224

Hasretim ben sana geçen mutlu yaza
Sevdiğim o vefasıza
Her akşam yürürüm yine ben kumsal boyunda
Sevgilim dönüp de hayat ver şu seraba

Bazen de yalvarırım birisine aşık olsan da
Umutsuz gözlerle ağlayıp hak ver bana
Gel bana gel bitsin bu yalnızlık
Söyle bu muydu vaat ettiğin mutluluk

*Yer aldığı albüm(ler) :
İlhan İrem 1973-1976
Bir Meleğe Aşık Oldum*

KIYILARA GİT

Kıyılara git.

Sana gözyaşlarımı vereyim
Susuzluğundan...

Sırtüstü uzan ışığıma

Buharlaşayım.

Sonra kıyılara git,
Açıl bana.

225

Tekrar tekrar gelişlerimi
Vuruşlarımı seyret kayalara.

Sonra kıyılara git
Kendini bırak bana bana ...

Mavi bulutlar yanıp-sönsün uzaklarda
Bize yağalım, sarsılarak.
Asrın köpükleri saçlarımda,
Derin karanlıklarda renkler.
Kendini bırak uzaylarıma.
Gidelim!

Sararmış sayfalarda buluşuyor
Sevgililer
“Gülüş izi” aranıyor yüzlerde.
Yok!

Biz değiliz sanki yaşayan
Başkası / başkaları.
Sarı hayatlara dokunuyoruz
ucundan.

Eski fotoğraflardan yok oluyoruz
birer birer
Gidiyoruz
(İzimiz kalıyor)

226

.....
Tutunamıyormuş attığın demirler (hı-hı)
Sisler içinde yelkenler sönük.
İlk rüzgarla gitmeyi düşünüyormuşsun
Buralardan...

Kıyılarıma gel
-hala ayrılmadığım-
Gidelim.
(Tutuşturup yabani otları,
çıkalım bu gece ormanından.)

*Yer aldığı albüm(ler) :
Seni Seviyorum*

NİNNİ SEVGİLİM

Şu ışığı yanan,
Şu dökük olan
Şu perdesi yarı açık,
Şu sımsıkı kapalı
Şu camı çerçevesi kırık,

Senin için bütün pencereler

Arşınla sokakları,
Birini tıklat.

227

Kapıyı ben açacağım,

Tanıyamayacaksın

Yüzüm gözüm başka olacak

Bana, benden kaçtığını söyleyeceksin...

Sonra sevişeceksin.

Aklın bende olacak

Bileceğim.

Birimizden birimize

‘duygusuz’ diyeceksin.

Sislerin içinde rast gele

Buluşuyoruz

Bin şüphe içinde öylesi

Tanışıyoruz

Ellerim senden ötelere uzanır,
seni yakalayamam bir türlü.
Her yerde sen/her şeyde sen
Hangisini seçeyim?..

Sevgilim her yerdeyiz
Ben de öyleyim.
Gecen, yalnızlığın, sislerin
Benim.

Dağıt/Bitir her şeyi
Yine karşıdayım...
Bütün kaçışlarında arkandayım.

Bana koştüğünün farkındayım...

Bir hay-huy içinde rasgele
Koşuşuyoruz.
Sevgiye doymadan her şeye
Alışıyoruz.

Kollarında uyutma beni,
Beklediğim bu değildi.

*Yer aldığı albüm(ler) :
Koridor*

SAÇLARIN SARMAŞIKLAR

Saçların sarmaşıklar
Daldan dala uzanan
Uçuyorum dallarda
Başımda sonsuz zaman

229

Bilmeden yeşilliğine
Düşmüş bir damlayım ben
Tüm dünyanın kökünde
Her şeyin kaynağı sen

Sensizliğe sığınmış
Bu çitler, bu kulübe
Artık bizi unutmuş
Bahçemizdeyim yine

Şu karşıkı yokuştan
Üç-beş tembel kuştan
Başka kimse yok artık

Şu karşıki yokuştan
Çığlık çığlık çağlayan
Cıvıl cıvıl sevgimiz
Seslerimiz yok artık

Yalnızca yokluğunla
Yıkılmayan bir bahçe
Saçların sarmaşıklar
Kolların tahta perde

Bir sensizlik bir de ben
Bir de gece
Yürüyoruz sessizce.....

Baharlar gitmiş
Takılıp Karanlığın pençelerine
Baharlar gitmiş
Seninle... Tükenmişliğimle...
Yıldırımlar dökülüyor...
Yapraklar dökülüyor...
Sensizlik dökülüyor...
Sicim sicim gözlerime.....

*Yer aldığı albüm(ler) :
Bezgin
Bezginin Gizli Mektupları*

SARIL SARMAŞIK GÜLŪM

Bir gül yaprağı değil misin sen?

Sen de geçeceksin...

Bahar yağmurları dökülecek gözlerinden,

Dineceksin...

231

Kanatlarımdan kopan bir tüy gibi

Yere ineceksin...

Bir gökkuşağı uzanacak benden,

Bineceksin...

Eteklerinde yıldızlar olacak,

Yürüyeceksin...

Sorularının yanıtı olacak bir bakış,

Seveceksin.

‘Yaklaş’ diyeceğim gecenin bir yerinden,

Sesim yankılanacak koridorlarda,

Ürpereceksin

Göz kapakları açılacak ağır ağır yüreğinin...

‘Yaklaş’ diyeceğim taa derinden,

Gönlümün koridorlarına gireceksin.

Yaklaş ey sevgili...
Yaklaş en güzel aşk...
Sarıl, sarmaşık sarı gülüm...

Pencereler olacak taş duvarlarda
Her birinde değişik manzaralar...
Her gün başka sen
Değişik durumlarda
Yürü, sen başkasın
Oyalanma küçük mutluluklarla
Yaklaş... Yaklaş... Biraz daha,
Bak ne söyleyeceğim kulağına

232

“Konuşmasan da olur
Yavaşça aralansın dudakların
Yaklaş, su sızmasın aramızdan
Sırılsıklam olalım terden...
Sen ve ben her şey olalım bu gece...
Geçelim kendimizden...

Fısılda aralansın dudakların,
Bir gül yaprağı değil misin sen?..”

Yaklaş ey sevgili... Yaklaş...
Sarıl sarmaşık sarı gülüm...

*Yer aldığı albüm(ler) :
Koridor*

SEVGİNİN O GELMEZ YAZLARI

Kolay mı; bir ömür nasıl geçer ayrı?
Kolay mı; bir ömür sevgi kalsın aynı?
Sen ve ben, iki ayrı bütün
Bir gemi, iki özgür martı
Sevginin o sonsuz hazları nerde ki
Sen ve ben, ikimiz bir ömür
Sen ve ben, içimiz görünür
Sevginin o gelmez yazları gelmeli
Hangisi daha kolay; ölüm mü yoksa hayat mı?
Hangisi daha kolay; gülmek mi, ağlamak mı?

Kolay mı; bir ömür nasıl geçer ayrı?
Kolay mı; bir ömür sevgi kalsın aynı?
Sen ve ben, iki ayrı bütün
Sen ve ben, iki özgür martı
Sevginin o sonsuz hazları nerde ki
Sen ve ben, ikimiz bir ömür
Sen ve ben, içimiz görünür
Sevginin o gelmez yazları gelmeli
Hangisi daha kolay; ölüm mü yoksa hayat mı?
Hangisi daha kolay; gülmek mi, ağlamak mı?
Sen ve ben, ikimiz bir ömür
Sen ve ben, içimiz görünür
Sevginin o gelmez yazları gelmeli!!!

233

*Yer aldığı albüm(ler) :
Hayat Öpücüğü*

İLHAN-AŞK

Hangimiz senli benli
Hangimiz sizli bizli
Bir koridor esrarengiz,
Yaşıyoruz gizli gizli...

Hangimiz yapayalnız
Hangimiz çoluk çocuk
Hangimizin bakışları
Daha sıcak... Daha soğuk...

Hangimiz uyuyoruz
Hangimiz duyuyoruz
Deniz derin, gökler mavi
Hangimiz uçuyoruz...

234

Hangimiz arıyoruz
Hangimiz sarıyoruz
Hayat bir yol ve bir ışık
Hangimiz kalıyoruz....

Hangimiz veriyoruz
Hangimiz seviyoruz
Bir koridor sonu baştan
Hangimiz giriyoruz...

Ve hangi söz daha doğru
Hangi göz daha içten
Hangi üzüm daha tatlı
Daha buruk sevgimizden....

Bahar çiçeklerini sunar gözünün bahçelerine...
Yaz sıcak bir dokunuştur vücuduna...
Güz gelir, dünya buruşur mu ne?...
Karlar yağar başına kışın...
Zaman geç olmasın...
Başlamadan ötmeye gece kuşları, ses ver gündüz gözüyle...
Çünkü ben sana her şeyi sunuyorum...
Dört mevsimi...
Ve bilmediklerini...
Dışarı çık...
Sana çarpılıp, sana bölünen parçalarımı bulacaksın çiçek tozlarında..
Dokularına sineceğim sımsıcak...
Ayağının altında ktırdayan yaprak benim...
Ve başının üstünde direniyorum düşmemek için...
Sana ben her şeyi sunuyorum...
Bilmediğin diyarlarda tanıdık dostların var onlardan selam getiriyorum...
Kaçırdığın kuşun kanadındayım...
Ve bilmeden ne olduğumu, kafese kapatmaya çalıştığın...
Sana ben her şeyi sunuyorum...
Tüm “zamansızlıkları” içinde sevginin,
Sana “İlan-ı aşk” ediyorum...

İSTER İNAN İSTER İNANMA

İnanmak maviliklerin arkasında gizlenmiş
Cennetlere benzer
İnanmak sonbaharın en son yaprağıdır
bahara giden
İnanmak ışıldayan bir çift zümrüttür gözlerinde
ve inanmak inanılmayı beklemektir
bir kardeşi bekler gibi
Yine de inanıp inanmamakta özgürsün
kuşlar gibi balıklar gibi
benim gibi.. Benim gibi.. Benim gibi..

İster inan ister inanma
Senle doluyum ben hâlâ
İster inan ister inanma
Aynı heyecan bende hâlâ

Su mu sandın yüreğimi?..
Dökülsün bir çırpıda...
Mum mu sandın sevgimi?...
Sönüversin bir solukta...

Su dersen; okyanus benim gönlüm...
Ateş dersen; güneş ömrüm...
Unutulmaz sevgilim, sevgin
Unutamadan ölürüm...

Gül mü sandın yüreğimi?..
Soluversin soğuklarda.....
Gün mü sandın sevgimi?
Bitiversin karanlıkta...

Gül dersen; dört mevsim benim gülüm
Zaman dersen; sonsuz ömrüm...
Unutulmaz sevgilim, sevgin
Unutamadan ölürüm...

237

İster inan ister inanma
Senle doluyum ben hâlâ
İster inan ister inanma
Aşığınım ben hâlâ
Aşığım sana ben hâlâ
Aşığım sana... Anlasana.....

Yer aldığı albüm(ler) :

Pencere

Uçuk Mavi Pencere

Hayat Öpücüğü

ÖLMÜŞ İÇİMDE HASRET

İçimde bir sıkıntı
Bir kasvet... Bir duman...
Dünya dar gelir inan
Seni düşündüğüm an

238

Titreyen ellerimde
Sevgimiz arap saçı
Umurumda değil zaman
Çalsa da bilmem kaç

Zincirlere vurulur
Umutlar liman liman
Dünya dar gelir inan
Seni düşündüğüm an

Koparsam zincirimi
İlk koşacağım sensin
Sen çaresizliğimin
Çaresiz ümidisin

Bir hayıra yenilmiş
Yüreğimde bin evet
Kavuşmayı unutmuş
Ölmüş içimde hasret

Bir de çökerse kasvet...
Karanlık... Duman duman...
Dünya dar gelir inan
İşte bana o zaman
Dünya dar gelir inan
Seni düşündüğüm an.....

239

Sevgilim biz ikimiz
Ay ve Güneş gibiyiz
Alev alev yansak da
Artık birleşemeyiz

Hasretin tohumunu
Çıkar at yüreğinden
Bahar da yaz da geçti
Artık yeşeremeyiz.....

*Yer aldığı albüm(ler) :
Bezgin
Bezginin Gizli Mektupları*

YILLANMIŞ ŞARAP

240

Yankılanan bir çığlık
Bugün bizim sevgimiz
Her tekrarda azalan
Yaşamın günleriyiz

Dalından koptu artık
Bizim yüreklerimiz
Yere yaklaştık gülüm
Gerçeği görmeliyiz

Karanlık bir kuyuya
Taş atar gibi
Sorma artık bana
Benim sevgimi

Eskimek güzel şey mi?
Yıllanmış şarap gibi·Eskimek güzel şey mi?
Böylesi bizim gibi

Geleceği unuttuk,
Anılarda bitiyor
İçimizde çığlıklar,
Bir şeyler devriliyor

Usul usul bir yağmur mu
Yağmalı sonsuza dek
Yoksa bir sevgi seli ile
Bir anda sürüklenmek...

Yer aldığı albüm(ler) :
Sevgiliye
Bir Meleğe Aşık Oldum

SEVECEN

Işıklı bir ağaç gibi
Bakışıyor gözlerin
Öyle nazlı... Öyle sıcak...
Sevecen.....

242

Bir başka dünyasın sen
Bağrında milyonlarla
Öyle büyük... Hoşgörülü
Sevecen.....

Bembeyaz bir dünyada
Senle yaşamak varken,
Böyle uzakta kalmak
Gücüme gidiyor...

Senin verdiklerini
Senle paylaşmak varken
Seni sensiz yaşamak
İçime sinmiyor...

Gel sevecen
Dön sevecen...
Sevmeyi senden öğrendim Ben...

Gel sevecen...
Gör sevecen...
Sevmesini öğrendim Ben...

243

Bir deli dere gibi
Akıp gider gururun
Öyle güçlü... Öyle yüce
Sevecen.....

En büyük zamansın sen
Görünmeyen gücünle
Öyle ağır... Öyle sırlı...
Sevecen.....

Yer aldığı albüm(ler) :

Pencere

Uçuk Mavi Pencere

Sevgililer Günü

YENİ BİR ŞARKI

Sen ve ben, yeni bir bestenin sözleriyiz biz
Ve yeni bir şarkı gibi bizim sevgimiz
Işıl ııl gözlerle, cıvıl cıvıl seslerle;
Söylendikçe söylenmeliyiz

244

Bitemeyiz, bitemeyiz, bitemeyiz biz
Bitemeyiz, bitemeyiz, bitemeyiz biz
Sen ve ben, sen ve ben şarkı gibiyiz
Sen ve ben, sen ve ben şarkı gibiyiz

Sen ve ben, bir engin denizin dalgalarıyız biz
Bir güneşli sahil gibi bizim sevgimiz
Yorulsa da yarı yolda, eğer esen bir kasırga
Ve görünen bir sahil varsa

Duramayız, duramayız, duramayız biz
Duramayız, duramayız, duramayız biz
Sen ve ben, sen ve ben deniz gibiyiz
Sen ve ben, sen ve ben deniz gibiyiz

Sen ve ben, bir kağıt ve bir kalem gibiyiz
Ve doyumsuz bir roman bizim sevgimiz
Sevgi dolu sayfaları, en güzel yerinde kapatıp
Bu romanı yarım bırakıp

Gidemeyiz, gidemeyiz, gidemeyiz biz
Gidemeyiz, gidemeyiz, gidemeyiz biz
Sen ve ben, sen ve ben roman gibiyiz
Sen ve ben, sen ve ben roman gibiyiz biz

Yer aldığı albüm(ler) :

Sevgiliye

Işık Ve Sevgiyle 30 Yıl

GÜNEŞ TUTULMASI

246

Kökleri kenetlenmiş asırlık iki ağaç
Biz bizden kopamayız, kaçabilirsen kaç
Çok uzakta bir yerde bir kapının önünde
O sihirli kelime, açabilirsen aç

Gök bulutsuz, deniz kumsuz, gönül sensiz olur mu?
Dağlar taşsız, yağmur yaşsız, gönül aşksız olur mu?
Gün gecesiz, gece günsüz, dün yarinsiz olur mu?
Gün gecesiz, gece günsüz, dün yarinsiz olur mu?
Olur mu?... Olur mu?...

Sen ve ben; gece gündüz, bir yaşam kumkuması
Kavuşup-ayrılmamız, bir güneş tutulması

O kısacık sürede anlayıp sevdim seni
Daha önce tanıyıp sevdiğim hayat gibi
Bırak da tüm kainat gönlümden sana aksın
Yalnızlık çöllerinde telaşlı ve rahatsın

Çöl güneşsiz, güneş renksiz, gönül sensiz olur mu?
Kuş kanatsız, aşk umutsuz, gönül yalnız olur mu?
Gün gecesiz, gece günsüz, dün yarınsız olur mu?
Gün gecesiz, gece günsüz, dün yarınsız olur mu?
Olur mu?... Olur mu?...

247

Sen ve ben; sabah akşam, bir sevgi fırtınası
Ve kavuşmamız canım, bir güneş tutulması...

Gök bulutsuz, deniz kumsuz, gönül sensiz olur mu?
Dağlar taşsız, yağmur yaşsız, gönül aşksız olur mu?
Çöl güneşsiz, güneş renksiz, gönül sensiz olur mu?
Kuş kanatsız, aşk umutsuz, gönül yalnız olur mu?
Gök bulutsuz, deniz kumsuz, gönül sensiz olur mu?
Dağlar taşsız, yağmur yaşsız, gönül aşksız olur mu?

Yer aldığı albüm(ler) :

İlhan-ı Aşk

“SEZGİNİN SESİ”

ALEMLERE İŞARETİM

Sana eğildim tekrar
Yerinde yoktun
Herkes aklında kaldığınca yaşatacak bizi
Biliyorsun
Buruk bir kahkaha asarak cadı ağacına
Gece yarısından bir çiçek kopar.
Kutsal sular dökülsün avuçlarından

Geri dön bu ana gel!

248

Tekrar git
Mucizeyi çıkar yüreğinden

Sen bana açılışları verdin
Hiç bilmediğim renklerin hafifliğinde
ağırlık sanılan
Kanatlar

Trans akşamlarında

Kara deliklerden geçtim
Sonsuzluk notalarında
Alemlere işaretim.

*Yer aldığı albüm(ler) :
Seni Seviyorum*

DUA

Yarimi azat edin ana
Belki de bu sonsözüm sana
Bağrındaki karayı n' olur sil ana.
Sıla sıra uzaklarda

249

Ne olur ağlama yurdum.
Ne olur ağlama, zor bana da.
Bozkırda sert rüzgarda
koşarım dostlarım ardımda.

Ah edip son duamda
Sisler iner dumanlı dağlara
Hakkını helal et ey ana!

Karamsar her şey, bir özlem bende
Seneler

Ruh göçer mi hiç? Gelse zaman
Vuruldu ceylan kül oldu sustu sesi
O an

Hey! Heyhat ana.

O paslı hatıra bozkırda şehit!
O paslı hatıra ok yarası
O paslı hatıra, yarinden uzakta bir nefer ana.
O paslı yarayı unutma.
Acıyı içinden sök ana
Hayat sürer ana
Yas yeter ana
Yas yeter ana.

*Yer aldığı albüm(ler) :
Seni Seviyorum*

ALACA TÜYLÜ KUŞ (göklerdeki babamıza)

Yıldızlar yağıyordu gece mavilerine
Bulutlarda tuhaf bir beklenti
Yürüyor kainat, toprak yırtılıyordu.
Tozlu heyecanlarla dökülüyor duvarlar.

251

Uç yalnız uç alaca tüylü kuş
Uç yalnız uç başında bulut
sevdalı bulut

Seni hiç anlamadan
Şaşkın seyrettiler olağanüstü renklerine
Bakıp,
Işıklı semalarda uçucu masumluğun
Sonsuz diyarlara kanat açıp süzülen

Uç yalnız uç alaca tüylü kuş
Uç yalnız uç başında bulut
sevdalı bulut

Asla pes etme!
Sarıl hayata
Sımsıkı sarıl yalnızlığına
Tek gerçek olan sensin
Yedi kat göklerde
İnandığın ötelere ötelere!

Uç yalnız uç...

*Yer aldığı albüm(ler) :
Seni Seviyorum*

BABİL KULESİ

Babil'in Asma Bahçelerinde
İki kız yürüyordu.

Biri yeşile çehelenmiş,
Diğeri yok!

Orman senfonilerinde geceleyip,
Olmayana aşık oldu.

Diğeri, ben o'yum diyordu.
Sessizliği dinledim.

253

Mutluluk ağaçları çizdiler
Kökleri meyveleri görünmeyen.

“onların sözlerini karıştırın
birbirlerini anlamasınlar diye...”

.....

Öteki beni bilemediler bendeki.

Babil Kulesi yükselirken sırların

Ardında

Yabanıl uğultular

Gökler yarıldı çatırtılarla.

Sabaha karşı salıncaklarında
Kutsal atlılar
ve aynalarda tanıştığım
Başkaları

Beni sonsuzluğa karıştıran en eski ezgiyi
Söylüyorlar

SOYUN üzerindikilerden
Tenine yapışmış
ıslak boğucu giysiden
UYAN!

.....

“Aynı şeylerden söz ediyoruz” diyor biri
küflü gülümsemeli Kuş gagalı
Söküp atabildiğim
tek koparırcasına haykırıışlarla.
Bulanık mırıltılar.

Ne arıyorum burada?
Boşluğu arar gibi?

.....

Bir soru:
Sonun başlangıcında mıyım?
Basil’in Asma Bahçelerinde
iki kız yürüyordu.
Biri yeşile çehrelenmiş,
Diğeri yok!

*Yer aldığı albüm(ler) :
Seni Seviyorum*

ÜÇÜNCÜ DÜNYA SAVAŞI / KATASTROF

Düşünmeyenlerin korkusu...
Düşünenlerin şüphesi yoktu...
Ama bir gün nasılsa olacaktı...
Elektrik dolu iki bulut,
Mor-kırmızı kenarlı iki denizanası...
Yaklaştı... Kucaklaştı.....
“Nasılsa olacak” dediğimiz...
Beklediğimiz... Körüklediğimiz işte bu andı...
Bir ışık patladı...
Dev bir gürültü koptu göklerde...
Her şey çok yakındaydı...
Ve bir anda oldu... (Şimşek ve gök gürültüsü bile)

255

Bir ateş topu fırladı
Bulutların çarpıştığı yerden...
Her şey bir anlıktı...
Tetik...
    Namlu...
        Hedef...
Boşluk yankılandı...
Dünya patladı.....

Yer aldığı albüm(ler) :

Köprü (“Üçüncü Dünya Savaşı” adı ile yereldi.)

Bulutlara Köprü (“Katastrof” adı ile yereldi.)

YÜKSELİŞ

“Allah mülkünü ve azametini seyretmem için beni davet etti...

Burak isimli cennet mahluklarından biri vardı.

Cebrail’in getirdiği kemeri belime bağladı ve tacı da başıma koydum.

Burak’ın üzerine bindim.

Burak nurdan kanatlarını çırpı-çırpı ve kainatı nura gark ederek uçuyordu...

(.....)

Hemen içeri nurdan bir yiğit girdi, karşımda elpençe divan durdu

(.....)

Gördük ki nurdan bir merdiven kurulmuş göklere doğru uzanıyordu

(.....)

“SEN BURDA EĞLENME-GÖK EHLİ SENİ BEKLİYOR”
dediler

(.....)

Kainatta olacak şeylerin hepsini seyrettim

(...)

O sırada perdeden bir el uzandı ve beni içeri çekti.
Büyük bir melekti

(..)

257

Refref beni aldı

(....)

Arşa bir çok nurdan perdelerden geçtikten sonra vardım

(...)

Orada yer, gök, zaman ve mekan yoktur...”

Yer aldığı albüm(ler) :

Köprü

Bulutlara Köprü

Hayat Öpücüğü

“UMUDUN SESİ”

BAK ŞU AYNAYA

Bir sabah, bir başka sabah gibi baksaydın aynaya
Ve yavaş yavaş başlasaydın gerçekleri anlamaya
Kanında yavaş yavaş bir şeyler, bir şeyler kaynayınca
İnsan bir başka olur sevgiyi gerçekten anlayınca

Anlayacaksın sorunların yalnız sende çözüldüğünü
Anlayacaksın ağlayınca yalnız senin üzüldüğünü
Anlayacaksın sorunların yalnız sende çözüldüğünü
Anlayacaksın ağlayınca yalnız senin üzüldüğünü

258

Şöyle gülümse, kalk yüzünü yıka
Sonra neşeyle bak şu aynaya
Şöyle gülümse, kalk yüzünü yıka
Sonra neşeyle bak şu aynaya

Anlayacaksın sorunların yalnız sende çözüldüğünü
Anlayacaksın ağlayınca yalnız senin üzüldüğünü
Anlayacaksın sorunların yalnız sende çözüldüğünü
Anlayacaksın ağlayınca yalnız senin üzüldüğünü
Şöyle gülümse, kalk yüzünü yıka

Yer aldığı albüm(ler) :

Ve Ötesi

Düşler Ve Ötesi

Hayat Öpücüğü

BUGÜN NİSANIN BİRİ

İlkbahar gelmiş haberin yok
Odanda bir pencerede mi yok?
Yüreğin kör gibi, biraz miyop
Unutkansın çok, çok, çok

Bugün Nisanın biri, ha ha
Uyarıyorum seni, ha ha
Kanma sakın şakacılara, ha ha
Bugün Nisanın biri, unutma

259

Bugün Nisanın biri, ha ha
Uyarıyorum seni, ha ha
Kanma sakın şakacılara, ha ha
Bugün Nisanın biri, unutma
Çıkabilirsen; çık dolaş biraz

Bak ortalık nasılda beyaz
Sen görmeden geliverecek yaz
Hayattan haz duy, haz, haz
Çıkabilirsen; çık dolaş biraz

*Yer aldığı albüm(ler) :
Uçun Kuşlar Uçun*

GÜLEN ELMA, AĞLAYAN NAR

Biz istersek, duvarlara pencereler açarız
Biz istersek, gökyüzüne gökkuşağı asarız
Biz istersek, rüzgarlara kanat açar uçarız
Biz istersek, yüzyılları bir gecede yaşarız

Biz istersek, gözyaşından gülen elma yaparız hey
Biz istersek, kahkahadan ağlayan nar yaparız
Biz istersek, geleceği köşemizde saklarız hey
Biz istersek, bayram gelir arifeden kalkarız

Biz istersek, dere tepe engelleri aşarız
Biz istersek, dikenlerde korkusuzca koşarız
Biz istersek, salkım saçak, sağanak olur coşarız
Biz istersek, seller gibi geleceğe taşarız

Biz istersek, gözyaşından gülen elma yaparız hey
Biz istersek, kahkahadan ağlayan nar yaparız
Biz istersek, geleceği köşemizde saklarız hey
Biz istersek, bayram gelir arifeden kalkarız

261

Biz istersek, eskileri bir bir döküp saçarız
Biz istersek, bir gecede yeni dünya kurarız
Biz istersek, yıldız yıldız nasıl ışık saçarız
Biz istersek, bir bakışta bin bir anlam taşırız

Biz istersek, gözyaşından gülen elma yaparız hey
Biz istersek, kahkahadan ağlayan nar yaparız
Biz istersek, geleceği köşemizde saklarız hey
Biz istersek, bayram gelir arifeden kalkarız

“Biz istersek”

*Yer aldığı albüm(ler) :
Uçun Kuşlar Uçun*

GÜNAYDIN

264

Günaydın... Günaydın
İnsanlara günaydın...
Günaydın... Günaydın
Sevenlere günaydın...

Işıl ııl bakışan gözlere
Cıvıl cıvıl uçuşan sözlere
Sıra sıra uyanan kalplere
Güzel olan her şeye, herkese
Günaydın... Günaydın...

Değişiyor dünyamız
Görmek istemesen de
Mutluluk yanı başında
Sen ne söylersen söyle...

Her sabah daha sıcak
Güneşi doğuralım
Sevişen gönüllerde
Mutluluk yoğuralım.....

265

Her yeni gün insanlar
Yaşamı dokusunlar
İnsanca yaşayanlar
Sonsuza karışsınlar...

Her yeni gün sevinçler
Dökülsün başımıza
Mutluluklar karışsın
Yıllarla yaşımıza.....

Yer aldığı albüm(ler) :

Pencere

Uçuk Mavi Pencere

HOŞGÖRÜ

Sevgi hoşgörünün ikinci adıdır
Hoş görmek hayatın en güzel tadıdır
Sevgi tanımadır, tanımaksa anlamak
İnanmak kuşkusuz, hoş görüp sarılmak

Şöyle bir bak kendine senin kusurların yok mu?
Affet sende sevdiğini, sevdiğine bu çok mu?

266

Sevgi hoşgörüsüz tutuşmuş bir orman
Yanmasın sevgimiz, yarınlara varmadan
Sevgi hoşgörünün yağmuruyla sulanır
Yeşerir gönüller, geleceğe uzanır

Şöyle bir bak kendine senin kusurların yok mu?
Affet sende sevdiğini, sevdiğine bu çok mu?

Hoş görsen, boş versen sevgin kaybetmez kazanır
Bugünden yarına çiçekli bir yol uzanır

Yer aldığı albüm(ler) :

Ve Ötesi

Düşler Ve Ötesi

Aşk İksiri & Cadı Ağacı

İLK GÜLÜCÜKLER

267

Güzel gelecek günlerin
Gecesi sisli olurmuş
Yarının güzelliğini
Örüyor gözyaşların senin...

Soğumuş bir gecenin
Sabaha karşısında
Ürkek bir bahar dalının
Tomurcuklarını göreceksin...

O zaman aç pencereni
Uçup gitsin hüznüler
Soğuk memleketlere
Karanlığı götürsünler...

İlk gülücüklerle
Kucak aç mevsimlere
Yürü... Yürüyebildiğince...

Güzel bitecek düşlerin
Uykusu hafif olurmuş
Düşlerin sarhoşluğunda
Gözlerin gülüşüyor senin...

Tükenmiş bir gecenin
Terkedilmişliğinde
Ellerinde düşleri
Ve gerçekleri
Göreceksin...

Yer aldığı albüm(ler) :
Pencere
Uçuk Mavi Pencere

İNANMAK

İnanmak maviliklerin arkasında gizlenmiş

269

Cennetlere benzer

İnanmak sonbaharın en son yaprağıdır

bahara giden

İnanmak ışıldayan bir çift zümrüttür gözlerinde

Ve inanmak inanılmayı beklemektir

bir kardeşi bekler gibi

Yine de inanıp inanmamakta özgürsün

kuşlar gibi balıklar gibi

benim gibi.. Benim gibi.. Benim gibi..

Yer aldığı albüm(ler) :

Pencere

*Uçuk Mavi Pencere (İster İnan İster İnanma adlı şarkının
giriş bölümünde kullanılmıştır.)*

İŞTE HAYAT / SENSİZ DE YAŞANIYOR

Gittiğin gün hayat bitti sanmıştım
Gittiğin gün ölümü yaşamıştım
Gittiğin gün zaman durdu sanmıştım
Meğerse ben yanılmışım

270

İşte hayat yine akıp gidiyor
İşte hayat sensiz de yaşıyor
İşte hayat böyledir deniyor
Zaman her şeyi siliyor

Öyle uzak şimdi bana, yaşadığım hatıralar
Bir bulanık film sanki senle dolu dakikalar
Bak yine de zaman zaman, düşünürsem gözlerini
Her yanıma anlatılmaz, yemyeşil bir sızı kaplar

Bence artık sen sönmüş bir güneşsin
Bence artık sen yankısız bir sessin
Bence artık soluksuz bir nefessin
Bence artık herkes gibisin

İşte hayat yine akıp gidiyor
İşte hayat sensiz de yaşıyor
İşte hayat böyledir deniyor
Zaman her şeyi siliyor

Öyle uzak şimdi bana, yaşadığım hatıralar
Bir bulanık resim sanki senle dolu dakikalar
Bak yinede zaman zaman, düşünürsem gözlerini
Her yanıma anlatılmaz, yemyeşil bir sızı kaplar

271

İşte hayat yine akıp gidiyor
İşte hayat sensiz de yaşıyor
İşte hayat böyledir deniyor
Zaman her şeyi siliyor
Siliyor....Silmiyor....
Siliyor....Silmiyor....
Siliyor....Silmiyor....

Yer aldığı albüm(ler) :

Hayat Öpücüğü ("İşte Hayat" adı ile yereldi.)

Işık ve Sevgiyle 30 Yıl ("Sensiz de Yaşıyor" adı ile yereldi.)

NE GÜZEL BAK YAŞAMAK

Ne güzel bak yaşamak sevmek her şeyi
Olmak hep böyle elele tatmak sevgiyi
Her sabah doğmak yeniden sevmek her şeyi
Gülmek hep böyle neşeyle unutmak dertleri

Bak güneş ve bahar kuşlar çiçekler
Selamlıyor bizi bütün güzellikler
Mutluluğa doğru kanat açalım
Beraber sevgiye barışa koşalım

Ne güzel bak yaşamak sevmek her şeyi
Olmak hep böyle elele tatmak sevgiyi
Her sabah doğmak yeniden sevmek her şeyi
Gülmek hep böyle neşeyle unutmak dertleri

Asma hiç yüzünü bırak üzölmeyi
Ağlamak sızlamak ne değıştirir ki
Geçmiş i unut da bugünlere bak
Yanarsın biterse bir gün bu hayat

*Yer aldığı albüm(ler) :
İlhan İrem 1973-1976*

VER ELİNİ

Bir şey anladın mı bunca seneden
Bir gün gibi geçti hemen
Güneşli yollarda koştururken
Sanki akşam oldu birden

273

Şimdi sen böyle bir köşede
Küsmüşsün gerçeklere
Gözlerinde eski hatıralar
Dönmüşsün geçmişlere

İnan gidenler gelmiyor geri
Yok, dünyada kederin yeri
Ver elini gel seninle
Unutalım her şeyi

İnan gidenler gelmiyor geri
Üzmekle böyle kendini
Ver elini gel seninle
Unutalım her şeyi

Bizden öncekiler ne gördüler
Ne umdular ne buldular
Rüyalar bitince elde kalan
Kırık dökük hatıralar

Ne güzel gözlerin bak gülünce
Geçmiş silince
Hiçbir derdin kalmaz inan bana
Hayatı sevince

274

İnan gidenler gelmiyor geri
Yok dünyada kederin yeri
Ver elini gel seninle
Unutalım her şeyi

İnan gidenler gelmiyor geri
Üzmekle böyle kendini
Ver elini gel seninle
Unutalım her şeyi

*Yer aldığı albüm(ler) :
İlhan İrem 1973-1976
Hayat Öpücüğü*

SERPİNTİLER

Güneşli bir yağmurla
Eriyor korkularım...
Ben başkayım yağmurda
Sönüyor kuşkularım..

275

Bakışlar daha berrak
Yağmurlu sokaklarda...
Ben kendimden geçerim
Yağmurlu havalarda...

Serpintiler-sere serpe....
Susturur zamanları...
Serpintiler-sere serpe...
Coşturur duyguları...
Serpintiler-sere serpe...
Güldürür toprakları...
Serpintiler-sere serpe....
Doldurur durakları...

Bu yağmurlu havalar..
Söndürür hüznüleri...
Saydamlaşır insanlar...
Düşürür maskeleri...

Kapattım şemsiyemi
Güneşli yağmurlara...
Bir gökkuşağı çıkar
Bağlarım yarınlara.....

*Yer aldığı albüm(ler) :
Köprü*

SIR

Dikkatle ör sevgiyi, birleştir ilmikleri
Şefkatle sev gülmeyi, sıkıştır düğümleri
Yeniden, yeniden, yeniden durma
Yeniden, yeniden, yeniden başla

Bir daha, bir daha, bir kez daha
Nerede, nerede, nerede sorma
Orada, şurada, burada ara
Bir daha, bir daha, bir kez daha

277

Öyle güzel bir sır var, saklıyor tüm aynalar
Her sevgide bin düş var, görüyor arayanlar
Yeniden, yeniden, yeniden durma
Yeniden, yeniden, yeniden başla

Bir daha, bir daha, bir kez daha
Nerede, nerede, nerede sorma
Orada, şurada, burada ara
Bir daha, bir daha, bir kez daha.

Yer aldığı albüm(ler) :

Ve Ötesi

Düşler Ve Ötesi

ŞAMPIYON

Oyunlar kazanmak içindir, kaybeden yoktur; kaybetmeniz de
Siz doğmakla kazananlardansınız, zaferin sırları hepinizde
Bütün savaşları kazananlar; sizin gibi güzel insanlar
Ve yenilenler zaman zaman, hep aynı bütünden parçalar

Her insan şampiyon hayat savaşında
Kimi hızlı koşularda, kimi yavaşta
Her insan şampiyon hayat savaşında
Kimi sıcak döşğinde, kimi dağ başında

Şampiyon...Şampiyon...Şampiyon...Şampiyon...

278 Atmosfer yavaşça deliniyor, gökyüzü küskün üstümüzde
Makineler bir dünya kuruyor; radyasyon, hastalık peşimizde
Dünya insanları sesleniyor; sarı, beyaz, siyah insanlar
Elele verin diyorlar ve değişsin manzaralar

Her insan şampiyon hayat savaşında
Kimi hızlı koşularda, kimi yavaşta
Her insan şampiyon hayat savaşında
Kimi sıcak döşğinde, kimi dağ başında

Şampiyon...Şampiyon...Şampiyon...Şampiyon...
Şampiyon...Şampiyon...Şampiyon...Şampiyon...

*Yer aldığı albüm(ler) :
Uçun Kuşlar Uçun*

SABAH

Yaşanmamış günler vardır
Ümit edilen
Gidilmemiş yerler vardır
Düşte gidilen
Söylenmemiş sözler vardır
Hayal edilen

279

Bu sabah bir büyü taşıyor sanki
Olmamış olacak eden
Bu sabah coşkuyu getiriyor
Yarinsız kalplere
Bu sabah özlemi götürüyor
Gelecek günlere
Bu sabah aydınlığı müjdeliyor
Ayrıldığı geceye
Bu sabah her şeye söz veriyor
Uyan da dinle

Yaşanmamış anlar vardır
Ömür verilen
Duyulmamış hisler vardır
Arzu edilen
Görülmemiş renkler vardır
Siyaha zincirlenen

Bu sabah bir büyü taşıyor sanki
Olmamışı olacak eden
Bu sabah coşkuyu getiriyor
Yarınsız kalplere
Bu sabah özlemi götürüyor
Gelecek günlere
Bu sabah aydınlığı müjdeliyor
Ayrıldığı geceye
Bu sabah her şeye söz veriyor
Uyan da dinle

Yer aldığı albüm(ler) :
Sevgiliye

ALİ-VELİ-MARİA

Duyuyor musun? Sesimi dinliyor musun?

Işıklar açık yoksa bekliyor musun?

281

Bizim için bir şarkı besteledim

İşim gücüm yok dertleri desteledim

Dinle bak;

Yalanı dolanıyla, geçeni kalanıyla, işte bizim bu hayat

Ali Veli Maria, siyahı beyazıyla, işte bizim bu dünya

Yalanı dolanıyla, geçeni kalanıyla, işte bizim bu hayat

Ali Veli Maria, siyahı beyazıyla, işte bizim bu dünya

Anlıyor musun? Bakışın çok hüznü

Ağlıyor musun? Gözler yine hüznü

Yüzünü asma, bütün bağlar bozulur

Işığı söndür, birazdan sabah olur

Dinle bak;

Yalanı dolanıyla, geçeni kalanıyla, işte bizim bu hayat

Ali Veli Maria, siyahı beyazıyla, işte bizim bu dünya

Yalanı dolanıyla, geçeni kalanıyla, işte bizim bu hayat

Ali Veli Maria, siyahı beyazıyla, işte bizim bu dünya

Bizim bizim hayat

Bizim bizim dünya

Yer aldığı albüm(ler) :

Dünden Yarına

Hayat Öpücüğü

“YALNIZLIĞIN SESİ”

YALNIZLIK PENCERESİ

Aralarından geçiyorum
Hiç kimse el-ele değil
Herkes kendine dönmüş diyorum...
Birkaçının içine bakıyorum...
Hiç kimse kendisiyle barışık değil...

283

Herkese kendini anlatıyorum
Kime kendini anlatsam şaşırtıyor...
Kendimi kime anlatacağım
şaşırdım...
Hiç kimse ilkin kendisine alışık değil...

Yer aldığı albüm(ler) :

Pencere

Uçuk Mavi Pencere

Aşk İksiri & Cadı Ağacı

BİR YILDIZ

Akşamüstleri insanlar
Yorgun eve dönerken
Zaman sevmek için çok geç
Uyumak içinse erken

284

Siyahlaşan maviliklerde
Bir sarılık
Bir yıldız görürüm
Boşlukların ortasında
Ağır ağır yanıp sönerken

Işıltılar içinde
Tutsaklığı yaşarlar
Bana benzer göklerde
Çivilenmiş yıldızlar

Işıltılar içinde
Tutsaklığı yaşarlar
Sanatçılara benzer
Göklerdeki yıldızlar

Akşamüstleri rüzgarlar
Deli deli eserken
Akşamüstleri yağmurlar
Şakır şakır yağarken

Bulutların arasında
Bir sarılık
Bir yıldız görürüm
Boşlukların ortasında
Ağır ağır yanıp sönerken

285

Işıltılar içinde
Tutsaklığı yaşarlar
Bana benzer göklerde
Çivilenmiş yıldızlar

Işıltılar içinde
Tutsaklığı yaşarlar
Sanatçılara benzer
Göklerdeki yıldızlar

Yer aldığı albüm(ler) :

Sevgiliye

Sevgililer Günü

BURUK

Kaldı mı o eski aşk, eski tat
Uçup ta gitti, gençlik denen fırsat
Bilse ki insan o günlerin hazzını
Böyle siyah beyaz geçer mi hayat

Yağmur yağsın, güneş açsın,
Gökkuşağı insin başına

Gül biraz, bugün sen, giriyorsun yeni yaşına
Gül biraz, bugün sen, giriyorsun yeni yaşına

286

Mumları üfle, bir dilim kes hayattan
Hatırla beni gideceğim yanından
Gidişim öyle bir gidiş ki, hep yanındayım
Birleşip ayrılan yolun farkındayım

Yağmur yağsın, güneş açsın
Gökkuşağı insin başına

Gül biraz, bugün sen, giriyorsun yeni yaşına
Gül biraz, bugün sen, giriyorsun yeni yaşına

Yer aldığı albüm(ler) :

Dünden Yarına

Sevgililer Günü

İLHAN İREM DİSKOGRAFI

287

Single

- Birleşsin Bütün Eller \ Bazen Neşe Bazen Keder (1973)
- Yazık Oldu Yarınlara \ Haydi Sil Gözlerini (1974)
- Anlasana \ Ne Güzel Bak Yaşamak (1975)
- Bir Varmış Bir Yokmuş (Kuklacı Amca) \ Hırsretim Sana (1975)
- Ver Elini \ Üzülme Dostum (1975)
- Havalar Nasıl \ Gözünü Seveyim (1976)
- Sensiz de Yaşanıyor (İşte Hayat) \ Son Selam (1977)
- Ayrılık Akşamı (Sazlıklardan Havalanan) \ Sen Bilirsin (1978)
- Bir Zamanlar \ Yeni Bir Şarkı (1979)
- Er Mektubu Görülmüştür \ Bal Ağızlım (1980)

Albüm

- İlhan İrem 1973-1976 (1976)
- Sevgiliye (1979)
- Bezgin (1981)
- Pencere (1983)
- Köprü (1985)
- Ve Ötesi (1987)

- Dünden Yarına (1988)
- Uçun Kuşlar Uçun (1989)
- Pencere... Köprü... Ve Ötesi... (1990)
- İlhan-ı Aşk (1992)
- Koridor (1994)
- Romans (1994)
- Sevgililer Günü \ The Best Of İlhan İrem 1. (1995)
- Aşk İksiri & Cadı Ağacı \ The Best Of İlhan İrem 2. (1997)
- Hayat Öpücüğü \ The Best Of İlhan İrem / 3. (1998)
- Bezginin Gizli Mektupları (2000)
- Uçuk Mavi Pencere (2000)
- Bulutlara Köprü (2000)
- Düşler ve Ötesi (2000)
- Seni Seviyorum (2001)
- Bir Meleğe Aşık Oldum / The Best Of İlhan İrem/ 4. (2003)
- Işık ve Sevgiyle 30 Yıl (2004)
- Cennet İlahileri (2006)

288

Altın Plaklar / Single

- Yazık Oldu Yarınlar (1974)
- Anlasana (1975)
- İşte Hayat (Sensiz de Yaşanıyor) (1977)
- Sazlıklardan Havalanan (1978)

Altın Plaklar / Albüm

- Pencere (1983)
- İlhan-ı Aşk (1992)
- Sevgililer Günü (1995)

İLHAN İREM'İN KİTAPLARI VE RESİM SERGİLERİ

Kitaplar

- Pencere... Köprü... Ve Ötesi... (Öykü / 1985)
- Uzaklarda Biri Var (Denemeler / 1987)
- Katastrof (Şiirler / 1990)
- Delirium (Denemeler / 1994)
- Millenium / Sanalizasyon Fareleri, Yarasalar ve Diğerleri (Denemeler / 1998)
- Siyah Kuğunun Şarkısı (Senfonik Şiir /2007)

289

Kişisel Resim Sergileri

- Bursa (iki kez)
- Ankara
- Antalya (iki kez)
- Kuşadası
- Dikili
- İstanbul
- Gölcük
- İzmir

İLGİLİ ADRESLER

290

Yazışma Adresleri:

İrembağı PK.9 Yeniköy / İstanbul / irmbgi@yahoo.com

İlhan İrem - iremilhan@yahoo.com

Hansu İrem - iremhansu@yahoo.com

Siteler:

ozlemsuyev.com/ilhanirem

iirem.com

kanatsesleri.com

ilhaniask.com

ilhanirem.net

kopru.fisek.com.tr

İlhan İrem Forumları

www.melektozlari.com

